

CATEDRA

ISSN 2784 - 0158

ISSN – L 2784 – 0158

Nr. 13 iulie-august 2025

Publicație periodică de informație și cultură - ediție nouă online

Formează-te și vei putea forma!

CUPRINS

STUDIU DE SPECIALITATE: ATRIBUȚIILE PROFESORILOR, CONSILIERILOR ȘCOLARI/ PSIHOLOGICI IN DEZVOLTAREA PERSONALA A ADOLESCENȚILOR.....	3
PLEDOARIE PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT LA VÂRSTA PREȘCOLARITĂȚII.....	5
STUDIU DE CAZ	7
EDUCAȚIA ÎNTRE TRADIȚIE ȘI INOVAȚIE	9
THÉÂTRE ET PERFECTIONNEMENT ORAL - formation pour les enseignants de FLE.....	11
STUDIU PRIVIND MĂSURAREA ATITUDINII PROFESORULUI	13
PAPUȘILE TRADIȚIONALE ALE COPILARIEI DE IERI, DE AZI ȘI DE MAINE	14
PROFESORUL MODERN – COMPETENȚE, CALITĂȚI ȘI ROLURI	16
JOCUL DIDACTIC ÎN GRĂDINIȚĂ	19
INOVAȚIE DIDACTICĂ ÎN TROMSØ – TEHNOLOGIA DIGITALĂ ÎN SPRIJINUL PREDĂRII DISCIPLINELOR ECONOMICE ÎN CADRUL PROIECTULUI ERASMUS+ 2024-1-RO01-KA121-ADU-000211781	21
INSTRUMENTE ȘI METODE PENTRU O PROPUNERE DE PROIECT DE SUCCES	23
INTEGRAREA APLICAȚIEI ZAZZLE INTR-O LECȚIE LA DISCIPLINA ȘTIINȚE – UN EXEMPLU DE BUNA PRACTICA	24
ERASMUS+ ȘI PUTEREA EDUCAȚIEI VIZUALE: EXPERIENȚA PHOTO VOICE	26
ERASMUS+ LA CERCUL POLAR: LECȚII DE VIAȚĂ PRIN EDUCAȚIE NON-FORMALĂ	28
PLAN DE ACȚIUNE ÎN VEDEREA CONSOLIDĂRII CARIEREI DIDACTICE	29
CE INSEAMNA SA FII CREȘȚIN ASTAZI?	30
CREATIVITATEA UMANĂ ÎN RAPORT CU ACTIVITATEA UMANĂ.....	31
DESPRE INCEPUTUL NOULUI AN ȘCOLAR - POVESTIRE	32
DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DIGITALE ȘI INTEGRAREA TEHNOLOGIEI ÎN EDUCAȚIE.....	35
METODE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE ÎN VEDEREA INSTRUIRII COPIILOR CU CES - Studiu de specialitate	36
TRADIȚIE ȘI OBICEI ROMÂNESC-DANSUL MĂȘTILOR.....	38
IMPORTANȚA FAPTELOR BUNE ȘI ASUMAREA DE RESPONSABILITAȚI	40
STUDIU: STRATEGII DE INTEGRARE A ELEVILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE (C.E.S.).....	41
IMPORTANȚA METODELOR DIGITALE ÎN LECȚIILE DE DEZVOLTARE PERSONALĂ	43
IPOSTAZE ALE JOCULUI IN LITERATURA ROMANA	44

LA DEMARCHE DIDACTIQUE DE LA COMPREHENSION ECRITE EN CLASSE DE FLE - ÉTUDE DE SPECIALITE	47
CE SUNT COMPUTERELE ALL IN ONE ȘI CARE SUNT AVANTAJELE LOR?	49
MODALITĂȚI ȘI STRATEGII DIDACTICE DE REALIZARE A EDUCAȚIEI INCLUZIVE	52
OPTIMIZAREA LECȚIILOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ PRIN EXERCIȚII DE STRETCHING - studiu de caz	54
LA CHANSON DANS LA CLASSE DE FLE - Stude de spécialité	55
PROBLEMELE CARE NE FAC PROBLEME.....	57
ACTIVITATEA EDUCATOAREI LA GRUPELE COMBinate – PROVOCARI SI IMPLINIRI	59
PROGRAMUL DE DEZVOLTARE A MOBILITĂȚII ARTICULARE ȘI ELASTICITĂȚII MUSCULARE LA GIMNAZIU PENTRU GÂT ȘI ARTICULAȚIILE SCAPULARE	61
STAGIILE DE PRACTICĂ – PUNTEA DINTRE EDUCAȚIE ȘI MEDIUL DE AFACERI!.....	63
STUDIU ASUPRA IMPORTANȚEI INSTRUMENTELOR DIGITALE IN PROCESUL DE PREDARE-INVĂȚARE-EVALUARE	65
SPECIFICUL RECEPTĂRII TEXTULUI EPIC ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR - Studiu de specialitate	66
STUDIU-IMPORTANȚA LECTURII ÎN EDUCAREA ELEVILOR.....	69
SIMBOLISTICA NATURII ÎN CREAȚIA ARTISTICĂ JUVENILĂ.....	71

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

STUDIU DE SPECIALITATE: ATRIBUȚIILE PROFESORILOR, CONSILIERILOR ȘCOLARI/ PSIHOLOGICI ÎN DEZVOLTAREA PERSONALA A ADOLESCENȚILOR

*Prof. Ing. Grînea Ruxandra Sorela
Liceul Tehnologic Constantin Brâncuși Pitești*

Există o serie de mituri conform cărora adolescența reprezintă o etapă problematică a dezvoltării, cu multe provocări. În realitate, aceasta este o perioadă de dezvoltare tipică a cărei înțelegere corectă facilitează semnificativ interacțiunea adulților cu adolescenții. În intervalul de vârstă cuprins între 10 și 20 de ani se produc cele mai multe schimbări din punct de vedere fizic, cognitiv, social, emoțional, moral etc. Este esențial să reținem faptul că dezvoltarea optimă a adolescentului și a tânărului depinde de calitatea interacțiunii dintre caracteristicile biologice de dezvoltare și influențele externe (părinți, școală, prieteni, cultură, religie, comunitate) (American Psychological Association, 2002).

Atunci când vorbim despre intervenții profilactice (de prevenție) sau curative în ceea ce privește optimizarea dezvoltării adolescenților și nu numai, una dintre cele mai spinoase întrebări este cine poate/cine trebuie/cine are în atribuții această sarcină? Este întotdeauna necesară o anumită pregătire de specialitate sau o anumită expertiză? Din acest motiv, am considerat necesară o clarificare a rolului pe care îl au consilierii școlari/psihologici, dar și a metodelor pe care aceștia le folosesc în activitatea cu elevii, cu scopul de a înțelege mai bine adresabilitatea acestui ghid. Aceasta va fi secondată de o precizare explicită a accesibilității multora dintre strategiile și metodele

psihologice și pentru alte categorii profesionale, în particular cadrele didactice.

Conform Colegiului Psihologilor din România, profesorul/consilierul psihologic se concentrează preponderent pe controlul factorilor psihologici implicați în sănătate și boală, autocunoaștere, consiliere pentru dezvoltare personală, prevenirea patologiei, precum și pe promovarea și optimizarea sănătății și a dezvoltării umane. În instituțiile educaționale, intervenția psihologică poate fi:

(1) preventivă/profilactică vizând reducerea riscurilor pentru apariția unor probleme emoționale și comportamentale;

(2) curativă, orientată pe modificarea mecanismelor psihologice responsabile de apariția și menținerea problemelor;

(3) de optimizare, orientată pe maximizarea potențialului persoanei, întărirea unei gândiri folositoare, exersarea unor abilități de comunicare eficientă etc.

În cadrul unei intervenții psihoeducaționale, adică a unei intervenții cu caracter preventiv și/sau de optimizare, se pot folosi mai multe tehnici și proceduri prin care oamenii (în special adolescenții) pot fi ajutați să gândească eficient, adoptând o filosofie de viață sănătoasă, capabilă de a susține emoții funcționale și comportamente adaptative (Macavei & McMahon, 2010). Mai jos sunt descrise câteva dintre aceste tehnici/proceduri.

Descoperirea dirijată

Această procedură, numită uneori și dialog socratic, presupune formularea unor întrebări (a) la care persoana poate răspunde pe baza cunoștințelor pe care deja le are, (b) care atrag atenția asupra unor informații relevante pentru subiectul discutat, dar asupra cărora persoana nu se concentrează suficient, (c) care trec de la ceva concret spre ceva mai abstract, și (d) care permit reformularea unor concluzii anterioare sau generarea unor idei noi (Padesky, 1993; Kazantzis, Fairburn, Padesky, Reinecke & Teesson, 2014).

Imageria dirijată

Imageria dirijată presupune folosirea unui scenariu mai realist sau metaforic pentru a crea sau recrea o situație relevantă, în cadrul căreia pot fi explorate în siguranță diferite modalități de a gândi sau de a se comporta (Hackmann, Bennett-Levy & Holmes, 2011).

Jocul de rol

Jocul de rol presupune un scenariu în care este simulată o situație socială de interacțiune între o persoană și altă persoană sau grup de persoane, într-un mediu controlat (Norton & Hope, 2001).

Automonitorizarea gândurilor, emoțiilor, comportamentelor

O practică des folosită în intervențiile psihologice și psihoeducaționale de diverse feluri este utilizarea fișelor și formularelor de automonitorizare (Young & Beck, 1980; Ellis &

Bibliografie/Sitografie:

- American Psychological Association. (2002). *Developing adolescents: A reference for professionals*.
Cosmovici, A. (coord.), *Psihologia școlară*, Editura Polirom, Iași, 1998.
Hackmann, A., Bennett-Levy, J., & Holmes, E.A. (2011). *Oxford Guide to Imagery in Cognitive Therapy*.
Norton, P.J., & Hope, D.A. (2001). Analogue observational methods in the assessment of social functioning in adults. *Psychological Assessment*, 13 (1), 59-72.
Radu, Ion, *Învățământul diferențiat. Concepții și strategii*, Editura Didactică și Pedagogică București, 1978.
Young, J., & Beck, A. (1980). *Cognitive therapy scale manual*. <https://www.beckinstitute.org/wp-content/uploads/2015/10/CTRS-current-10-2011-Cognitive-Therapy-Rating-Scale-2.pdf>

Dryden, 1997; Macavei & McMahon, 2010). Acestea permit atât urmărirea felului personal de a gândi, de a simți și de a reacționa în situații diverse, cât și programarea unui mod alternativ de a aborda aceste situații.

Completarea propozițiilor, a poveștilor etc.

În cadrul acestor exerciții, persoanele sunt rugate să completeze propoziții neterminate (Friedberg, Fidaleo & Mason, 1992) sau povești care nu au un final prestabilit. Este o modalitate care permite exprimarea creativă a propriului mod de a înțelege și de a trăi o realitate.

Creare de povești, scenarii, situații specifice

Similară metodei anterior prezentate, aceasta este una dintre metodele preferate ale copiilor și ale adolescenților, datorită nivelului înalt de creativitate și de libertate de expresie. De asemenea, pot fi valorificate înclinațiile artistice, pe care mulți adolescenți și tineri sunt tentați să le exploreze în această etapă de dezvoltare.

Jocuri educative

În completarea poveștilor psihoterapeutice vin jocurile educative, având același obiectiv de a transmite conținuturi folositoare într-o formă apreciată de copii și de adolescenți (Berg, 1990; Opre, 2010, 2012). În cadrul acestor jocuri, tinerii pot explora modalități folositoare și nefolositoare de a aborda diverse probleme și de a depăși diverse obstacole, atât practice, cât și emoționale.

PLEDOARIE PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT LA VÂRSTA PREȘCOLARITĂȚII

Profesor metodist - Anghel Maria Magdalena,

Profesor metodist – Toma Georgeta

Casa Corpului Didactic Argeș

Motto: „Sportul dă zile vieții și viață zilelor”.

„Dacă dorești să ai un copil inteligent, dotat, trebuie să-i dezvolti forța pe care inteligența i-o va cultiva, să-l faci sănătos și robust pentru a-l face înțelept și cu judecată...lasă-l să lucreze, obișnuiește-l să activeze. Să ai grijă să se miște mult. Să fie un om puternic trupest, în curând va deveni puternic și intelectual”, spunea J.J. Rousseau.

Educația fizică a tinerei generații contribuie la pregătirea unui tineret capabil, sănătos și puternic pentru a se integra în societatea modernă.

Sănătatea, dezvoltarea fizică armonioasă constituie premise importante ale calităților, capacităților și trăsăturilor de caracter ale copiilor. Influențarea favorabilă a stării de sănătate, sporirea capacității de efort a organismului prin exersarea funcțiilor vitale și de adaptare la mediul înconjurător, precum și formarea deprinderi lor de igienă individuală și colectivă, constituie motivele fundamentale ale societății și valorii educației fizice. Educația fizică are și sarcina de a contribui la dezvoltarea și formarea acelorași trăsături și componente ale personalității pe care le vizează și procesul de pregătire intelectuală și sistemul general de instrucție și educație.

Dezvoltarea acuității și preciziei simțurilor, a capacității de percepere a spațiului și timpului, favorizarea dezvoltării spiritului de observație, a inițiativei și imaginației alături de stimularea dezvoltării noilor relații sociale ale copilului în condițiile create de învățământul preprimar și influențarea trăsăturilor de caracter, sunt sarcini educative de mare însemnătate prin intermediul cărora se realizează integrarea educației fizice în procesul complex al educației și instrucției școlare. Concepțiile și practicile în virtutea cărora educația fizică și sportul erau trimise la periferia preocupărilor societății, fiind considerate activități minore, au fost abandonate, recunoscându-se în prezent că ele oferă cadrul propice prin intermediul căruia se poate acționa eficient în direcția realizării obiectivelor urmărite de educația generală. În acest sens se impune perfecționarea modalităților de integrare eficientă a obiectivelor educației fizice și sportului în obiectivele generale ale educației, în ideea valorificării lor eficiente pe planul educației intelectuale, afective, morale, a pregătirii pentru viață.

În perioada preșcolară (3-6 ani) au loc importante modificări în dezvoltarea fizică și psihică a copiilor; sub aspectul general preșcolarul este dinamic, se mișcă ușor și rapid, vorbește cursiv, este capabil de activități variate, este curios, trăiește intens afectiv diferitele momente prezente, posedă capacitatea de cooperare și inițiativă. Preșcolarii de 3-4 ani se caracterizează printr-un dinamism accentuat, manifestat în întreaga conduită de adaptare la situații, de investigare a mediului. Ei sunt înclinați spre expansiuni motorii și afective, acțiuni independente și de autoevidențiere, fiind în același timp instabili și stângaci în

unele situații. Copiii de 4-5 ani au traversat puseul de creștere și au dobândit un echilibru psiho - comportamental mai mare, ei sunt vioi și atenți la cele din jur, manifestă o curiozitate crescută, exprimată prin mulțimea întrebărilor adresate adulților, participă cu dăruire la jocurile cu subiect, îi pasionează activități cât mai complexe.

Copiii de 5-6 ani trec prin momente de fragilitate fizică, dublată de o ușoară dezadaptare la situațiile din jur, exprimată prin încăpățănare sau obrăznicie. Cu toate acestea intelectual sunt capabili de activitate perceptivă mai intensă, fiind interesați de scriere, învățând literele în mod spontan și făcând încercări de citire, preocupați și interesați de excursii, vizite, concursuri sportive, etc. Cunoașterea particularităților anatomo - fiziologice ale copiilor constituie o condiție absolut necesară pentru buna desfășurare a activității de educație fizică în grădiniță. Pentru a înțelege locul și rolul educației fizice în cadrul educării multilaterale a copiilor de vârstă preșcolară, trebuie să ținem seama că aceasta se realizează într-un proces unitar complex, în care se îmbină armonios toate aspectele fenomenului educativ.

Pe lângă activitățile obligatorii de educație fizică, plimbările, jocurile de mișcare, drumețiile contribuie la întărirea sănătății copiilor și sunt indispensabile în dezvoltarea lor fizică, armonioasă.

SĂ nu uităm concursurile sportive desfășurate cu prilejul diferitelor evenimente: 1 Iunie, ZIUA PĂMÂNTULUI, ZIUA EUROPEI, concursuri între diferite grădinițe, care alături de plimbări și drumeții contribuie la educația morală a copiilor. Ei învață să nu evite efortul fizic, să învingă unele dificultăți, le dezvoltă voința, curajul, spiritul de colectiv.

Numai simpla deplasare în mijlocul naturii este un mare câștig pentru sănătate și pentru dezvoltarea fizică a copilului preșcolar, al cărui organism se află într-o importantă perioadă de creștere și dezvoltare.

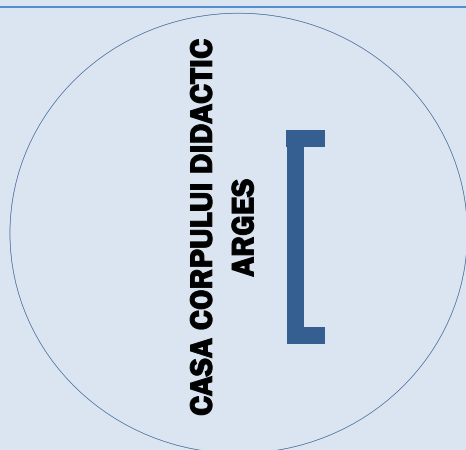
Folosirea jocurilor de mișcare ca mijloc de prevenire a unor boli sau de tratare a lor, de corectarea unor deficiențe fizice, cât și pentru formarea unei ținute frumoase se înscrie în preocupările oamenilor din cele mai vechi timpuri. Practicarea jocului se împletește armonios cu factorii naturali de mediu în preocupările educaționale ale omului din totdeauna.

Societatea modernă pune la dispoziția părinților posibilitatea de a-și înscrie copiii de mici la diferite sporturi: înot, schi, dansuri populare, modeme, unde sub îndrumarea unor specialiști își educă și dezvoltă calitățile fizice și caracterul.

Cadrele didactice din grădinițe sunt chemate să asigure condiții cât mai bune desfășurării activităților de educație fizică cu preșcolarii, să valorifice pe deplin influențele pozitive pe care natura și mișcarea le oferă cu prisosință.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bonchiș, E., *COPILUL ȘI COPILĂRIA*, București, 2000; 2. R.Î.P., nr. 2,3 , București, 2005.
3. M.Ed.C.T., *METODICA PREDĂRII EDUCATIEI FIZICE IN GRADINITA*

STUDIU DE CAZ

*Profesor psihopedagog, Alexe Maria-Claudia
Grădinița Specială "Sfânta Elena" Pitești*

1. Date generale:

Nume: A.

Prenume: D.

Data nașterii: 20.09.2010

Locul nașterii: localitatea Costești, Județul Argeș

2. Examinare psihologică:

A venit la Grădinița Specială Pitești, în luna septembrie 2014, fiind înscrisă la grupa Mijlocie A. La venirea în grădiniță a manifestat opoziție față de persoanele cu care intra în contact – cadre didactice, copii, manifestând un profund atașament pentru bunica sa, cu care locuiește. După o perioadă de câteva săptămâni, prin intervenții psihopedagogice, copilul a învățat să-și controleze afectele ceea ce a dus implicit la o sporire a atenției, a stabilității acesteia în interacțiunea cu ceilalți și în cele din urmă la asimilarea de cunoștințe.

În ceea ce privește prezența cunoștințelor și a deprinderilor în urma evaluărilor făcute la cabinetul psihopedagogic s-au constatat deficiențe referitoare la volumul celor însușite. Identifica parțial culori, recunoștea schema corporală (cu unele omisiuni), nu-și doza corect respirația, aparatul fonoarticular nu era exersat, nu clasifica obiecte, nu recunoștea decât patru animale, nu știa să numere sau să ceară ceva. În ceea ce privește autonomia nu participa la îmbrăcat/dezbrăcat, nu cerea la baie și mânca singură dar cu dificultate. Am remarcat atunci că există potențial în evoluția copilului sub majoritatea aspectelor (intelectual, comportamental, de asimilare) și că principala problemă o constituia refuzul copilului de a comunica (inclusiv verbal) cu adultul, în condițiile în care bunica fetei ne-a relatat faptul că acasă comunică la un nivel satisfăcător cu aceasta. Astfel, menționez faptul că lipsa comunicării verbale manifestată pe fond emoțional este în strânsă legătură cu predispozițiile anxioase ale copilului. Pe parcursul anului, aceste reacții s-au diminuat și s-au constatat progrese semnificative în toate ariile de dezvoltare. Este de remarcat și faptul că absența mamei este un factor important în procesul educației, bunica neavând resurse suficiente pentru a suplini nevoile zilnice ale copilului.

☐ **Examenul psihomotor:**

La venirea în grădiniță copilul avea lateralitatea fixată, cunoscând parțial schema corporală proprie și a partenerului. Inițial, orientarea spațială în încăpere era deficitară: înțelegea unele comenzi privind orientarea în spațiul camerei - "du-te la ușă, la masă", însă nu le executa. În prezent, copilul are orientare spațială bună în încăpere. Verbalizează și recunoaște nu doar mediul apropiat ci și pe cel îndepărtat (drumul spre casă). Recunoaște obiectele din mediu și se folosește de ele pentru a-și atinge obiectivele. Și-a îmbunătățit considerabil și orientarea temporală. La venirea în grădiniță, copilul a avut un echilibru static deficitar. În prezent are un echilibru static și dinamic bun, aleargă, sare, urcă și coboară singură scările.

☐ **Memoria:**

La evaluarea inițială s-a constatat o slabă capacitate de recunoaștere și reproducere din memorie a unor diferite noțiuni din mediul înconjurător. Reprezentările erau lacunare, instabile, ușor de perturbat. Pe parcursul întregului an școlar, învățarea a avut un caracter lent progresiv, copilul achiziționând la intervale scurte de timp numeroase cunoștințe noi și de asemenea, s-a semnalat o evoluție permanentă în planul limbajului și comunicării.

□ **Atenția:**

La început, a manifestat interes foarte scăzut pentru activitățile individuale, fiind foarte puțin atentă la activitățile obligatorii desfășurate la clasă (datorită tendinței de a se izola și a dificultăților de comunicare cu cadrele didactice). În acest sector a avut loc o evoluție rapidă, pe fondul unor manifestări afective mai stabile-iritabilitate, încăpățănare mult reduse. În cadrul activităților individuale, desfășurate la cabinetul psihopedagogic, timpul de concentrare al atenției este de 20-30 de minute. În prezent, atenția a devenit mai stabilă și în cadrul activităților de la clasă.

□ **Limbajul:**

La venirea în grădiniță, limbajul nu era prezent, copilul refuzând să comunice cu cadrele didactice din grădiniță, făcând acest lucru (după cum am menționat mai sus) decât acasă, conform spuselor bunicii. Începând cu anul acesta, fetița a început să interacționeze cu cei din jurul său, comunicând verbal cu profesorul psihopedagog și cu educatoarele, mai puțin cu copiii. În prezent, vocabularul s-a îmbogățit printr-un număr mare de cuvinte, evoluând și vorbirea în propoziții.

□ **Gândirea:**

La venirea în grădiniță, copilul nu prezenta noțiuni despre mediul înconjurător: animale doar în mică măsură, fructe (parțial), nu știa numerele (de la 1 la 10), culori (parțial), obiecte din mediul înconjurător. Copilul prefera să se izoleze și să evite contactul cu adultul și cu copiii. Acum poate să facă puzzle din două piese, dă nume un număr mai mare de obiecte, relatează povești scurte, cu întrebări ajutătoare, scrie linie verticală, și-a însușit formulele de politețe „te rog” și „mulțumesc”, cunoaște legume, fructe. Gândirea sa a evoluat mult, deține noțiuni și le poate folosi, recunoaște și dă nume acțiunilor.

□ **Motivația:**

La venirea în grădiniță, motivația nu era prezentă și nu reacționa la mecanismul recompensei. Ulterior, ea a căpătat o motivație intrinsecă, ducând acțiunile la capăt cu puțin ajutor.

□ **Voința:**

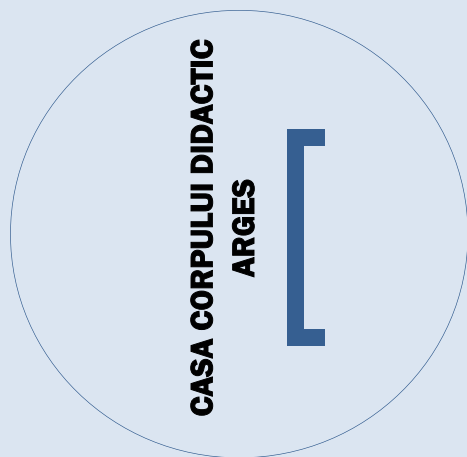
La venirea în grădiniță, voința era netestabilă și nu depunea efort voluntar. În prezent, se poate spune că, în general, copilul reușește să se concentreze depunând un efort voluntar orientat în vederea atingerii obiectivelor activității de la clasă sau cabinet.

□ **Afectivitatea:**

La venirea în grădiniță, prezenta imaturitate afectivă, tendințe anxioase și crize de plâns la aducerea în grădiniță și despărțirea de bunică. În acest an școlar, se constată o schimbare semnificativă în planul dispoziției afective, fetița fiind mult mai veselă și mai comunicativă cu adulții și copiii. De asemenea, se constată că, spre deosebire de anul trecut, copilul își dorește mai mult comunicarea cu cei din jur, și s-au mai redus izbucnirile afective necontrolate.

□ **Autonomie personală:**

La venirea în grădiniță, autonomia personală era slab dezvoltată. Participa la îmbrăcare și dezbrăcare – ridică piciorul și mâna. Mânca ajutată. În prezent, se constată progrese în planul autonomiei personale: strânge jucăriile de pe jos, face curat la locul de joacă, mănâncă singură.

EDUCAȚIA ÎNTRE TRADIȚIE ȘI INOVAȚIE

Profesor Dragnea Ana-Maria
Liceul de Arte „Dinu Lipatti”, Pitești

Introducere

Educația reprezintă unul dintre pilonii de rezistență ai civilizației umane. Ea nu este doar un proces de acumulare de cunoștințe, ci și o formă de transmitere a valorilor și sensurilor care definesc identitatea unei comunități. În societatea contemporană, marcată de mutații tehnologice și culturale rapide, tensiunea dintre tradiție și viitor capătă o importanță centrală. După cum remarca UNESCO, „educația trebuie să fie în același timp un proces de conservare a patrimoniului uman și o forță de transformare a acestuia” (UNESCO, *Futures of Education*, 2021).

1. Tradiția ca fundament identitar al educației

Tradiția educațională nu este o formă de rigiditate, ci o memorie vie care asigură continuitatea între generații. În sensul lui Émile Durkheim, educația este „acțiunea exercitată de generațiile adulte asupra celor care nu sunt încă pregătite pentru viața socială” (Durkheim, *Educația și sociologia*, 1974, p. 32). Această acțiune se sprijină pe un set de valori, norme și idealuri transmise prin instituții, ritualuri și modele culturale.

Modelele tradiționale, inspirate din umanismul clasic și din raționalismul iluminist, au urmărit formarea integrală a individului. În acest sens, Ioan Cerghit afirmă că „finalitatea educației nu poate fi separată de cultura spirituală a societății care o generează” (Cerghit, *Sisteme de instruire alternative și complementare*, 2002, p. 18). Tradiția oferă, așadar, un cadru axiologic care ancorează educația în dimensiunea sa morală și culturală, împiedicând-o să devină o simplă tehnică de transmitere a informațiilor.

De asemenea, tradiția are un rol formativ esențial în consolidarea identității naționale. În viziunea lui Mircea Eliade, „omul fără tradiție este un om dezrădăcinat, condamnat la superficialitate” (Eliade, *Fragmentarium*, 1939, p. 56). Într-o lume globalizată, tradiția devine un factor de echilibru, protejând diversitatea culturală și dimensiunea spirituală a educației.

2. Viitorul educației: inovație și transformare

Dacă tradiția oferă stabilitate, viitorul educației introduce dinamismul și adaptarea. În contextul celei de-a patra revoluții industriale, educația se confruntă cu necesitatea de a integra noile tehnologii — inteligența artificială, realitatea virtuală, învățarea automatizată — fără a pierde dimensiunea umanistă.

Alvin Toffler observa că „analfabetul secolului XXI nu va fi cel care nu știe să citească, ci cel care nu știe să învețe, să se dezvețe și să reînvețe” (*The Third Wave*, 1980, p. 241). Această perspectivă subliniază că educația viitorului trebuie să dezvolte competențe flexibile, critice și creative, nu doar să transmită informații statice.

În același sens, Jacques Delors, în raportul său pentru UNESCO (*Comoara lăuntrică*, 1996), definea cele patru piloni ai educației moderne: *a învăța să cunoști, a învăța să faci, a învăța să trăiești împreună și a învăța să fii*. Aceste dimensiuni reflectă nevoia de echilibru între formarea profesională și cea umanistă, între competență și conștiință.

Totodată, digitalizarea și globalizarea pun problema accesului echitabil la educație. Inegalitățile digitale pot accentua excluderea socială, dacă nu sunt însoțite de politici educaționale incluzive. După cum subliniază economistul Amartya Sen, „adevărată libertate a individului derivă din capacitatea sa de a-și dezvolta potențialul prin educație” (Sen, *Development as Freedom*, 1999, p. 92).

3. Sinteză necesară: educația ca dialog între trecut și viitor

În loc să opunem tradiția și viitorul, este mai fertil să le gândim în complementaritate. Așa cum afirma filosoful Hans-Georg Gadamer, „înțelegerea autentică este întotdeauna un dialog între trecut și prezent” (*Adevăr și metodă*, 1960, p. 289). Educația trebuie să devină tocmai acest spațiu al dialogului, în care moștenirea culturală este reinterpretată critic, iar inovația este orientată de repere etice solide.

Educația viitorului nu trebuie să renunțe la valorile clasice — adevărul, binele, frumosul —, ci să le resemantizeze în contextul noilor realități. Tradiția umanistă, literatura, filosofia și arta pot conviețui cu tehnologia și știința, contribuind împreună la formarea unui om echilibrat, reflexiv și responsabil.

Astfel, se poate vorbi despre o educație *transmodernă* — concept introdus de Basarab Nicolescu — care „integrează valorile tradiționale ale spiritului cu noile cunoștințe științifice, într-un orizont de sens unificator” (Nicolescu, *Manifestul Transdisciplinarității*, 1999, p. 41).

Concluzii

Educația, aflată între tradiție și viitor, trebuie să evite atât nostalgia rigidă, cât și entuziasmul necritic față de tehnologie. Ea este chemată să fie un proces de *continuitate creatoare*, care păstrează memoria culturală, dar o proiectează într-un orizont al inovației și al responsabilității globale.

Doar prin această sinteză între rădăcini și orizonturi, între memorie și anticipație, educația își poate împlini misiunea fundamentală: aceea de a forma oameni liberi, conștienți și capabili să transforme lumea fără a-i distruge valorile.

Bibliografie

1. Cerghit, Ioan. *Sisteme de instruire alternative și complementare*. București: Editura Aramis, 2002.
2. Delors, Jacques (coord.). *Comoara lăuntrică. Raport către UNESCO al Comisiei Internaționale pentru Educație în secolul XXI*. București: Editura Polirom, 2000.
3. Durkheim, Émile. *Educația și sociologia*. București: Editura Didactică și Pedagogică, 1974.
4. Eliade, Mircea. *Fragmentarium*. București: Editura Humanitas, 1994 (ediția originală 1939).
5. Gadamer, Hans-Georg. *Adevăr și metodă*. București: Editura Teora, 2001.
6. Nicolescu, Basarab. *Manifestul Transdisciplinarității*. Iași: Editura Polirom, 1999.
7. Sen, Amartya. *Development as Freedom*. New York: Oxford University Press, 1999.
8. Toffler, Alvin. *The Third Wave*. New York: William Morrow, 1980.
9. UNESCO. *Futures of Education: Learning to Become*. Paris: UNESCO Publishing, 2021.

CASA CORPULUI
DIDACTIC ARGEȘ

THÉÂTRE ET PERFECTIONNEMENT ORAL - formation pour les enseignants de FLE

Prof. Cătălina BURCEA
École Tudor Arghezi, Pitești

De 30 juin à 10 juillet 2025, à Grenoble, en France, s'est déroulé le stage de formation « **Théâtre et perfectionnement oral** » lancé par l'intermédiaire de l'**Institut Français de Roumanie** et adressé aux enseignants de français du monde entier ; j'ai eu la chance d'être l'une des six gagnantes de cette bourse de l'*Institut Français de Roumanie* pour le perfectionnement des enseignants de FLE de Roumanie.

Les cours de la formation ont été soutenus à l'**Université Grenoble Alpes** au sein du **Centre universitaire d'études françaises de Grenoble**. L'objectif de ce stage est de proposer non seulement un renforcement linguistique en immersion, mais plus particulièrement un renforcement des acquis pédagogiques et des méthodes d'enseignement.

Les deux semaines de formation ont inclus plusieurs séquences riches en informations et pratiques visant l'enrichissement des outils en vue de doter les enseignants de FLE avec des instruments pour utiliser lors de leur activité de classe. Ainsi, le stage a été formé :

- d'un **atelier théâtral** (formatrice Gaëlle Karcher) ;
- deux **ateliers créatifs** : « Poésie » (formatrice Marie Loisy) et « Chanson » (formatrice Adélaïde Strzoda) ;

L'objectif du module de formation de création théâtrale, qui en fait a compté la partie majoritaire du nombre d'heures de ce stage de formation, a eu une double visée, d'un côté le *perfectionnement linguistique* et, de l'autre côté, le *perfectionnement didactique*, offrant aux stagiaires :

- * des pratiques pédagogiques créatives pour développer les compétences orales des apprenants ;
- * des techniques théâtrales pour mettre en scène une pièce de théâtre avec la classe.

Parmi les objectifs pédagogiques on peut citer :

- créer la cohésion de groupe ;
- prendre confiance en sa prise de parole ;
- travailler l'articulation des sons et la projection de la voix ;
- travailler le rythme, le souffle de la phrase ;
- jouer avec les intonations, les pauses et le silence ;
- s'appuyer sur la mémoire sensorielle pour ancrer l'apprentissage ;
- porter un texte en chœur pour mieux le dire ;

Tous ces objectifs mentionnés ont été atteints de manière inclusive lors de la mise en scène d'un texte de théâtre contemporain, « Les trois petits vieux qui ne voulaient pas mourir » de Suzanne Van Lohuisen.

Chaque séance de formation découvrait encore quelque chose et permettait toujours d'explorer différentes facettes visant le monde du théâtre et, en même temps, c'était comme si on essayait chaque fois à repousser les limites et on gagnait en confiance sur scène.

À ce stage, l'accent a été mis sur les connexions interhumaines, la communication et la gestuelle ont rendu possible une approche qui a valorisé pleinement la diversité linguistique et culturelle en encourageant l'intelligence humaine collective.

La bienveillance et l'engagement de toute l'équipe de CUEF ont aidé à faciliter le rapprochement de cet art si vivant et intense qu'est le théâtre.

J'ai trouvé très enrichissant tout le parcours lors de ces deux semaines de formation ; j'ai aimé la façon de nous transmettre les informations, les jeux insérés d'une manière interactive qui avaient toutefois un rôle bien précis dans le but à atteindre ; j'ai apprécié également la façon d'impliquer tous les participants et tout particulièrement la qualité des enseignements et l'ambiance de travail chaleureuse et stimulante.

Je suis reconnaissante pour les nombreux outils dont je vais tirer profit au maximum dans mes travaux et qui sûrement mes élèves aimeront. Je bénéficie d'une plus grande confiance pour impliquer mes élèves dans des pièces de théâtre, j'ai moi-même une plus grande liberté d'expression et une motivation renouvelée et renforcée à continuer dans cette direction.

Vivre le français au cœur des Alpes

STUDIU PRIVIND MĂSURAREA ATTITUDINII PROFESORULUI

LUCREAZĂ CU ELEVII – VICTIME ALE BULLYINGULUI

Prof. Gabriela NEAGU

Liceul Tehnologic Construcții de Mașini Mioveni

Tabelul de mai jos reprezintă un instrument dezvoltat pentru măsurarea atitudinii personalului care lucrează cu copii-victimă a bullyingului. Este vorba, în primul rând, de abilitatea de a lua în considerare copilul, de a-l asculta și a-l crede, dar și de a-l susține și capacita. În cazul în care cei cărora li se aplică acest chestionar obțin punctaje mici, sunt necesare cursuri de formare și ateliere care să le crească această capacitate. Este de dorit ca tot corpul profesoral să aibă dezvoltate aceste abilități pentru ca școala să devină un loc nepropice bullying-ului.

		De acord	Parțial de acord	Parțial dezacord	Dezacord total
1.	Copilul are un cuvânt de spus în chestiunile care îl privesc.	4	3	2	1
2.	Bullying-ul poate fi din vina victimei.	1	2	3	4
3.	Copiii nu ar trebui să se plângă dacă sunt victimele bullying-ului.	1	2	3	4
4.	Bullying-ul este întotdeauna vina agresorului.	4	3	2	1
5.	Copiii victimele bullying-ului sunt terminați, nu mai au nicio șansă.	1	2	3	4
6.	Este responsabilitatea mea să trag la răspundere adulții și persoanele de referință pentru copii care dau vina pe victimă când vine vorba despre bullying.	4	3	2	1
7.	Dacă ești victima bullying-ului în copilărie nu devii neapărat agresor.	4	3	2	1
8.	Uneori e ok să faci victima bullying-ului să se simtă rușinată.	1	2	3	4
9.	Este responsabilitatea mea să cred și să susțin copilul victimă a bullying-ului indiferent de ce cred ceilalți.	4	3	2	1
10.	Copiii pot inventa povești despre cum au fost hărțuiți pentru a obține anumite avantaje.	1	2	3	4

11.	Copiii pot suferi de bullying în familie.	4	3	2	1
12.	Copiii merită să te porți frumos cu ei, să-i susții și să îi ajuți dacă sunt hărțuiți și aceasta este responsabilitatea mea.	4	3	2	1
13.	Este responsabilitatea mea să lucrez cu mine pentru a-mi corecta percepțiile cu privire la abuzurile de orice fel suferite de copii și să discut cu un coleg/supervizor atunci când constat că tind să învinovățesc copilul.	4	3	2	1
14.	Copiii victime ale hărțuirii nu își mai revin și nu pot duce o viață normală, împlinită.	1	2	3	4

Interpretare:

56-46 de puncte: indică o atitudine deschisă, prietenoasă copilului; adultul crede în copil și are valorile necesare lucrului cu copilul victim;

45-35 de puncte: adultul are anumite atitudini în defavoarea copilului victimă. Managerul sau supervizorul trebuie să facă coaching cu aceste persoane, cu discreție, până la modificarea semnificativă a atitudinii lor față de copilul- victim;

sub 34 de puncte: adultul nu este încă pregătit să lucreze cu copii victim. Managerul sau supervizorul trebuie să organizeze în prealabil sesiuni de formare cu aceste persoane, pentru a corecta atitudinile negative identificate și a instaura acțiuni de remediere.

PAPUȘILE TRADIȚIONALE ALE COPILARIEI DE IERI, DE AZI ȘI DE MAINE

*prof. înv. primar Camelia Florina Chirca
Școala Gimnazială „Vintilă Brătianu”, Ștefănești*

„Veșnicia s-a născut la sat!” spunea poetul Lucian Blaga. Satul românesc este acela ce poartă peste ani tradiția portului, a cântecului și a dansului popular. Cât timp le cunoaștem și le transmitem din generație în generație, vom rămâne veșnic români.

Tradițiile românești reprezintă una dintre valorile inegalabile și incontestabile ale poporului nostru și nu trebuie să lăsăm timpul și evenimentele lumii moderne să ne facă să le uităm.

Grija față de păstrarea tradițiilor este o componentă esențială a dezvoltării morale, sociale, culturale și spirituale, copiii trebuind să fie educați de mici să respecte și să păstreze tradițiile. Este important să le insuflăm elevilor noștri dorința de a realiza manual sau de a picta păpuși tradiționale, manifestându-și din plin creativitatea.

În acest sens, Școala Gimnazială „Vintilă Brătianu”, Ștefănești a organizat în data de 22 Martie 2025 a șaptea ediție a proiectului educațional interjudețean „Păpușile tradiționale ale copilăriei

de ieri, de azi și de mâine”, în parteneriat cu Colegiul Național „Ion Minulescu”, Slatina, Olt, Liceul Tehnologic „Constantin Cantacuzino”, Băicoi, Prahova, Liceul de Arte „Victor Giuleanu”, Râmnicu Vâlcea, Vâlcea, Liceul Teoretic „I. C. Drăgușanu”, Victoria, Brașov și Școala Gimnazială „Șerban Cioculescu”, Găești, Dâmbovița. Proiectul a fost conceput cu scopul de a promova și de a păstra tradițiile românești, de a educa creativitatea elevilor, promovând schimbul de experiență între elevi, în privința viziunilor diferite asupra unei teme date.

Prin acest proiect ne-am propus să antrenăm un număr mare de cadre didactice și elevi cu înclinații artistice, care au redat în lucrările lor aspecte specifice zonei din care provin, concretizate în realizarea unor creații artistico-plastice cu tema „Păpuși tradiționale”, folosind tehnici de lucru la alegere.

Concursul a oferit cadrelor didactice și elevilor participanți posibilitatea de a se cunoaște și de a împărtăși unii altora din experiența proprie. S-a realizat un schimb util de informații menite să îmbogățească cunoștințele cadrelor didactice, să perfecționeze stilul de muncă la catedră, oferind modele diverse de abordare a abilităților practice ca disciplină școlară în învățământul primar și gimnazial.

Rezultatele calitative și cantitative așteptate ca urmare a implementării proiectului și impactul acestuia asupra grupului țintă, al unității de învățământ și al comunității au constatat în valorificarea potențialului creator al elevilor în procesul instructiv-educativ, extracurricular, promovarea imaginii școlii și a activităților desfășurate, realizarea unui schimb de experiență între cadrele didactice participante și creșterea motivației în organizarea de activități extracurriculare.

CASA CORPULUI
DIDACTIC ARGEȘ

PROFESORUL MODERN – COMPETENȚE, CALITĂȚI ȘI ROLURI

*Administrator financiar, Meila Mihaela
Scoala Gimnaziala Tudor Vladimirescu*

Profesorul îndeplinește o profesiune de o deosebită importanță, aceea care asigură formarea și pregătirea personalității tinerelor generații și pregătirea lor profesională în cadrul instituțiilor de învățământ, strâns legate de viață, de activitatea socio-profesională, morală și cetățenească.

Profesorul are un rol crucial în viața elevilor. Atât abilitățile profesionale cât și însușirile de personalitate au repercusiuni profunde în inima elevilor, provocând reverberații încă mulți ani după terminarea studiilor. Prin felul său de a fi ori de a nu fi, prin comportamente și atitudini, profesorul se apropie ori îndepărtează copiii: motivează, pedepsește, povățuiește, blamează, încurajează etc.

Profesorul este situat într-un sistem de relații ce depășesc incinta școlii incluzând părinții elevilor, și în general, membrii grupului social în mijlocul căruia trăiește și muncește, el este obligat să răspundă și solicitărilor acestora, adesea, trebuind să vină chiar în întâmpinarea lor.

Profesia didactică are o dimensiune umană extrem de puternică, fapt care implică nu doar cunoștințe și competențe, ci și atitudini, valori, într-un cuvânt o conștiință profesională. Cadrul didactic nu este doar un agent, care se supune unui sistem de norme, ci și un actor,

care se investește în ceea ce face, conferă semnificații, trăiește activitatea cu elevii, cu un indice de intervenție personală importantă.

Pentru ca actul educativ să fie eficient și în același timp plăcut, inegalitatea dintre profesor și elev trebuie depășită. Elevul vrea să găsească în profesorul său un sprijin într-o situație oficială și nu în primul rând un specialist cu competență specifică într-un domeniu științific sau altul. El are nevoie de cooperarea profesorului, deși relația profesor-elev rămâne de esență conflictuală deoarece poartă în sine înainte de toate conflictul promotor al oamenilor în înfruntările dintre generații. Cerința unei relații pedagogice de parteneriat se poate construi numai pe baza respectării unei condiții fundamentale și anume cunoașterea personalității elevului.

Raportarea profesorului la elev presupune din partea celui dintâi înțelegerea unui ansamblu de idei. În primul rând, unicitatea sufletului copilului și tânărului din care decurge concluzia că “în materie de educație fiecare tânăr constituie un caz particular”. De asemenea, trebuie respectată inductibilitatea copilului la adult, ca și faptul că adolescența și copilăria sunt “momente” ale vieții.

Profesorul îndeplinește, în școală, funcții cum ar fi organizator al procesului de învățământ, educatori, partener al educației

sau membru al corpului profesoral, al procesului de învățământ.

Ca organizator al învățării, un profesor bun îmbină aspectele obiectiv-logice ale transmiterii cunoștințelor cu aspectele psihologice. Este, deci preocupat atât de aplicarea principiilor didactice, a teoriei instruirii în transmiterea conținutului învățământului, cât și de implicațiile psihologice ale actului transmiterii: psihologia evoluției copilului, psihologia învățării, strategiile comunicării.

Profesorul nu ar trebui să fie doar un transmițător de informații care se rezumă la a da indicații elevilor în privința modului de învățare și a materialelor pe care trebuie să le învețe, ci și un antrenor care prin întrebări analitice stimulează gândirea elevilor, creează premise pentru ca aceștia, prin aflarea independentă a răspunsurilor, să ajungă la o mai bună înțelegere a problemelor.

Exercitarea funcției de educator este dependentă de concepția care stă la baza semnificației care se acordă școlii și organizării, de felul în care profesorul își înțelege misiunea, de totalitatea sarcinilor cuprinse în funcția de profesor și nu în ultimul rând, de atitudinile părinților.

Funcția didactică a profesorului se exprimă prin îndeplinirea statutului de model, partener, sfătuitor. Ea se îndeplinește prin crearea unei atmosfere generale de securitate și încredere în clasă, prin încurajarea succeselor fiecărui elev, prin crearea unui flux de simpatie între profesor și elevi.

"A educa" înseamnă a-ți desfășura activitatea sub semnul unor categorii morale determinându-i pe elevi să ia distanță critic față de atitudinile și performanțele proprii, dezvoltându-le aptitudinea de a stabili contacte pozitive și de a analiza critic propriile prejudecăți.

Conceptul de partener al educației se referă la raporturile profesorului cu alți factori educativi, îndeosebi cu părinții și la concepția conform căreia profesorii și elevii formează împreună o comunitate școlară. Școala este a doua instanță de socializare, după familie, iar profesorul trebuie să colaboreze cu toți factorii educativi, să armonizeze educația formală cu cea nonformală și informală. El poate juca rolul de consultant al părinților, împarte răspunderea formării copiilor cu familia.

Profesorul ideal ar trebui să le prezinte elevilor care sunt cele mai înalte performanțe, în anumite limite rezonabile, la care se așteaptă ca ei să se ridice în realizarea diferitelor activități care le sunt propuse, identifică și concepe activități de învățare care sunt relevante pentru contextele reale de viață cotidiană a elevilor.

Totodată, profesorul ideal manifestă preocuparea de a se adapta la diversitatea elevilor prin selecționarea unor strategii de instruire și a unor materiale de învățare care sunt adecvate vârstei, pregătirii anterioare, valorilor culturale și nevoilor individuale de educație ale elevilor, creează și menține în sala de clasă un climat de lucru care favorizează învățarea, motivația intrinsecă a învățării și dorința de a realiza sarcinile de lucru propuse; acesta presupune o serie de competențe de management al clasei, începând cu cele legate de aranjarea mediului fizic al clasei, astfel încât să se înlesnească interacțiunea dintre profesori și elevi, stabilirea împreună cu elevii a unor limite rezonabile în care trebuie să se înscrie comportamentul fiecăruia și terminând cu cele legate de crearea unei atmosfere de lucru, destinate, încurajarea preocupării elevilor de a se autocontrola continuu și

competențele de tratare corespunzătoare a manifestărilor de indisciplină.

Profesorii ar trebui să încurajeze interacțiunea socială a elevilor în discutarea și realizarea diverselor activități de învățare legate de tema supusă studiului; ar trebui să le ofere elevilor o structură de lucru de natură să ghideze activitatea de învățare a elevilor și comportamentul lor în timpul lecției; să înlesnească elevilor prelucrarea/procesarea intelectuală a informațiilor punându-i în situația de a desfășura activități care implică procese cognitive ce îi vor ajuta să învețe și să-și reamintească informația. De exemplu, evidențierea legăturilor logice dintre anumite informații, solicitarea elevilor în a realiza extrapolări sau în a stabili implicații posibile ale unui fapt constatat, încurajarea exprimării în maniere diverse – grafice, simbolice, semantice;

Pentru o bună prestație profesională, cadrul didactic are nevoie să aibă încredere în sine și în competențele sale profesionale, să stăpânească modalități de rezolvare situațiilor critice, tensionale sau conflictuale, să fie capabil să gestioneze situațiile tipice și să poată dezvolta soluții pentru cele atipice, toate acestea și multe altele îi sunt indispensabile muncii cadrului didactic.

Din acest motiv un profesor trebuie să fie devotat elevilor și învățării acestora. Un profesor bun trebuie să plece de la ideea că toți elevii pot cu adevărat învăța. Mai mult decât atât, ei chiar trebuie să pună în practică acest principiu. Profesorului desăvârșit îi place să lucreze cu tinerii și se pricepe să împărtășească cunoștințele lui tuturor elevilor, chiar dacă aceștia sunt foarte diferiți prin trăsăturile și talentele lor. Succesul este garantat de încrederea profesorului în demnitatea și valoarea oricărei ființe umane și în potențialul care există în fiecare. Având în vedere că nu

lucrează doar cu un singur elev, ei trebuie să ia în considerare faptul că elevii sunt diferiți, iar diferențele dintre ei influențează învățarea. Pentru a lua în seamă particularitățile individuale, profesorii trebuie să își cunoască foarte bine elevii. Tipul acesta de înțelegere nu este lipsit de importanță, deoarece profesorul trebuie să îl folosească constant pentru a-și modela metodele de predare.

Un profesor bun învață din experiență, învață atunci când îi ascultă pe elevi, când îi observă lucrând. Lucrurile pe care le află de pe elevi în timpul procesului de educație devine automat parte a competențelor lui didactice. Pentru a servi mai bine interesele elevilor, un bun profesor este foarte atent ca toți elevii să beneficieze de aceeași grijă din partea lui și să nu lase ca presupusele sau realele lor handicapuri sau incapacități, diferențele individuale, contextele culturale sau sociale diferite din care provin aceștia, să influențeze relațiile dintre el și elev.

Profesorii trebuie să fie atenți și interesați și despre ce cred elevii despre ei înșiși, de motivațiile lor, de efectele învățării asupra relațiilor lor cu grupul de prieteni, dar și de dezvoltarea caraterului lor, de aspirațiile și calitățile lor.

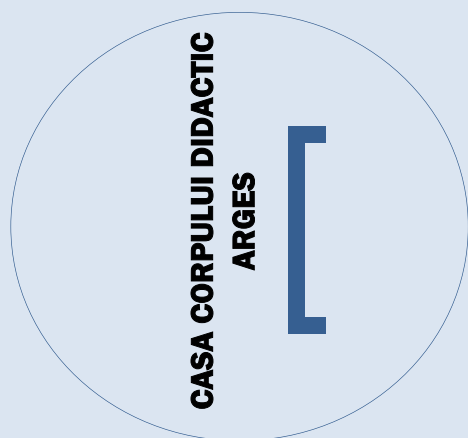
Toate aceste competențe necesare unui profesor vor influența performanțele elevilor, modul lor de raportare la procesul de învățare, precum și dragostea sau aversiunea lor față de școală. Un profesor bun trebuie să aiba raspuns la orice întrebare (legată de lecție).

Profesorul trebuie să-i arate elevului că absolut tot în lume poate fi pus în discuție. Trebuie să fie un model pentru toți elevii și să respecte intimitatea și confidențialitatea unor informații cu privire la viața personală a elevului.

Profesorul trebuie să le facă elevilor cunoscute diferitele obiective ce urmează a fi întinse în activitatea lor. Trebuie să formeze pe elev pentru societatea în care s-a născut și în care se dezvoltă, deoarece valorile spirituale nu se creează decât în societate și pentru societate, trebuie să învețe elevul cum să învețe, trebuie să-l facă să aibă încredere în el, în opțiunile lui să poată să se exprime liber fără inhibiții.

Rolul profesorului este acela de a-l ajuta pe elev să dobândească în școală un sistem de valori.

Procesul de structurare și cristalizare a sistemului de valori, specific copilului, se află în legătură cu relația dintre acesta și părinte.

JOCUL DIDACTIC ÎN GRĂDINIȚĂ

*Prof. educație timpurie Tănase Caterina
Școala Gimnazială Ștefan cel Mare*

*„Este un dar fericit acela de a ști cum să te joci.”
(Emerson)*

Copilul – *spunea marele pedagog elvețian Ed. Claparede – este o ființă a cărei principală activitate este jocul ... această trebuință spre joc este ceva esențial naturii sale.*

Jocul este activitatea care dă specific copilăriei și care își găsește motivația și împlinirea în sine însuși. Spre deosebire de învățare, nu ținteste în mod explicit obținerea de noi cunoștințe sau alte produse ale învățării iar în comparație cu munca, jocul nu are ca finalitate obținerea unor bunuri materiale.

Unul din mijloacele folosite din ce în ce mai frecvent în cadrul procesului de instruire și educare și a cărui eficiență a fost dovedită printr-o serie de studii sau cercetări de specialitate este jocul didactic.

Jocul devine „didactic” atunci când prin modul de formulare al sarcinii de învățare copilul este adus în situația de a-și utiliza energiile și potențialul psiho-fizic pentru a-și optimiza parametrii comportamentali.

Jocul didactic este o formă de activitate , atractivă și accesibilă copilului, prin care se realizează o bună parte din sarcinile instructiv-educative .

Valoarea practică a jocului didactic constă în faptul că în procesul desfășurării lui copilul are posibilitatea să-și aplice cunoștințele, să-și exerseze priceperile și deprinderile ce s-au format în cadrul diferitelor activități. Folosirea jocului didactic ca activitate obligatorie aduce variație în procesul de instruire a copiilor, făcându-l mai atractiv.

O caracteristică esențială a jocului didactic constă în crearea unor condiții favorabile pentru aplicarea multilaterală a cunoștințelor și pentru exersarea priceperilor și deprinderilor sub forma unor activități plăcute și atractive.

Jocul didactic îmbogățește viața personală a copilului prin relațiile pe care le stabilește cu colegii de grupă, prin prietenii care se leagă, dezvoltând copiilor sentimente de solidaritate, subordonarea intereselor

propriu, intereselor colectivului și devine metoda de instruire în cazul în care el capătă o organizare și se succede în ordinea implicată de logica cunoașterii și a învățării.

Fiecare joc didactic cuprinde următoarele laturi constitutive :

Continutul - este prima componentă a jocului didactic care este format din cunoștințele pe care copiii și le-au însușit anterior, cunoștințe care arată despre ce este vorba în jocul respectiv.

Sarcina didactică - apare sub forma unei probleme de gândire, de recunoaștere, denumire, descriere, reconstituire, comparație, ghicire, etc.

Regulile jocului - sunt menite să arate copiilor cum să se joace, cum să rezolve problema respectivă. Regulile îndeplinesc în joc o importantă funcție reglatoare asupra acțiunilor și relațiilor reciproce dintre copii. Ele sunt condiționate de conținutul și sarcinile didactice ale fiecărui joc. Regulile jocului didactic sunt numeroase și de natură diferită. O primă categorie reglementează repartizarea rolurilor între copii ("Postas", "cititor"). Alte reguli arată copiilor cum se rezolvă problema intelectuală, iar altele se referă la succesiunea acțiunilor în joc. Există și reguli referitoare la comportarea copiilor în joc care indică ce este și ce nu este permis în timpul jocului. În stabilirea regulilor jocului se va ține seama de principiul gradării și al accesibilității. Măsura în care sunt însușite regulile de către copii constituie un criteriu important de apreciere a eficienței educative a jocului didactic.

Acțiunea de joc - este latura constitutivă a jocului, este cea care face ca rezolvarea sarcinii didactice să fie plăcută și atractivă pentru copii. Aceasta cuprinde momente de așteptare, surpriză, ghicire, mișcare și întrecere.

Strânsa unitate dintre cele patru laturi ale jocului didactic conferă acestei activități o particularitate specifică, ceea ce o deosebește de celelalte forme de activitate (de jocurile de creație sau de activitățile obligatorii).

Jocul didactic se încheie cu un anumit rezultat care arată gradul în care copilul și-a format priceperea de a găsi răspunsul potrivit, de a face descrieri, reconstituiri, comparații, de a da răspunsuri verbale potrivite.

În cazul în care jocurile organizate au scop educativ bine precizat, devin metode de instruire, iar dacă jocul este folosit pentru a demonstra o caracteristică a unei activități, acesta devine un procedeu didactic.

Jocul didactic este o activitate dirijată, dar și o metodă didactică prin care se îmbină elementul instructiv-educativ cu acela distractiv.

Utilizarea unei game variate de jocuri, alese cu discernământ, în funcție de condițiile concrete ale fiecărei grupe de copii, în funcție de scopul și sarcina didactică propusă, duce cu certitudine la formarea unor deprinderi trainice, proprii învățării, și implicit la un progres evident al proceselor psihice, al nivelului intelectual al copiilor.

Așadar, jocurile didactice desfășurate în perioada preșcolarității constituie o excelentă școală a educației, a conduitei, fanteziei, și imaginației, a energiei, toate acestea datorându-se valorilor instructiv-educative, posibilității de a întredeschide, prin intermediul lor, porți spre mai bună și mai rapidă integrare a copilului în colectivul grupei și mai apoi spre viitoarea treaptă – școlaritatea.

Bibliografie:

Barbu, H., Popescu, E., Șerban, F., (1993) – *Activități de joc și recreativ – distractive*, București, Editura Didactică și Pedagogică;

Cerghit, I., (2006) – *Metode de învățământ*, Iași Editura Polirom;

Chateau, J., (2002), *Copilul și jocul*, București, Editura Didactică și Pedagogică

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

INOVAȚIE DIDACTICĂ ÎN TROMSØ – TEHNOLOGIA DIGITALĂ ÎN SPRIJINUL PREDĂRII DISCIPLINELOR ECONOMICE ÎN CADRUL PROIECTULUI ERASMUS+ 2024-1-RO01-KA121- ADU-000211781

Prof. Brînza Claudia
Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni

În perioada 07-13.07.2025 am participat din partea Liceului Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni- Argeș la proiectul Erasmus+2024-1-RO01-KA121-ADU-000211781 desfășurat în Tromsø, Norvegia. Cursul s-a axat pe utilizarea instrumentelor digitale moderne în procesul de predare și a adus împreună participanți din mai multe țări europene (Italia Franța Germania, Cehia și România), având ca scop promovarea competențelor digitale și a creativității în procesul educațional.

Așa cum am precizat în paragraful anterior, direcțiile majore ale proiectului s-au referit la explorarea și utilizarea unor aplicații informatice moderne, menite să eficientizeze predarea și învățarea în domeniul economic. Aplicațiile analizate și experimentate în cadrul activităților practice au acoperit o paletă largă de funcționalități, de la realizarea de conținut vizual, la instrumente de colaborare, reflecție sau evaluare formativă, cum ar fi:

1. Word Cloud Art Această aplicație permite generarea de „nori de cuvinte” pe baza unor texte sau liste de termeni. În cadrul disciplinelor economice, Word Cloud Art poate fi folosit pentru:

- reprezentarea vizuală a conceptelor-cheie (ex: „inflație”, „PIB”, „cerere”, „ofertă”);
- realizarea unor postere interactive pentru recapitulări;
- stimularea elevilor în identificarea frecvenței și importanței termenilor economici.

Am apreciat componenta artistică și intuitivă a aplicației, care are rolul de a reține vizual noțiuni abstracte.

2. Zazzle este o platformă de design personalizat care poate fi integrată creativ în lecțiile de economie pentru a dezvolta spiritul antreprenorial al elevilor. Aceștia pot fi încurajați să creeze produse personalizate (tricouri, agende, stickere) pe care să le promoveze în cadrul competițiilor la care participă cu firmele de exercițiu. Aceasta are aplicabilitate pentru:

- simularea procesului de creare a unui produs și a unei campanii publicitare;
- introducerea unor concepte precum costuri de producție, prețuri, piață-țintă;
- dezvoltarea gândirii creative și a abilităților de promovare.

3. Edpuzzle s-a dovedit a fi un instrument eficient pentru învățarea asincronă. Profesorii vor insera întrebări, explicații sau sarcini în videoclipuri economice preexistente, creând materiale interactive și personalizate. Beneficiile principale se concretizează în:

- creșterea implicării elevilor în procesul de vizionare activă;
- verificarea în timp real a înțelegerii conceptelor economice;
- posibilitatea de a diferenția sarcinile în funcție de nivelul fiecărui elev.

4. Mindomo se utilizează pentru realizarea unor hărți conceptuale interactive, facilitând organizarea logică a informațiilor. În cadrul orelor de economie, elevii pot construi scheme despre:

- fluxurile economice;
- interdependența sectoarelor economiei;
- structura unei întreprinderi.

Această aplicație stimulează gândirea analitică și conexiunile interdisciplinare.

5. Tricider **este o** aplicație colaborativă destinată dezbaterii și luării deciziilor, Tricider se poate utiliza în predarea lecțiilor de economie pentru a încuraja gândirea critică și exprimarea opiniei argumentate. Exemple de teme dezbătute:

- „Este mai eficient comerțul online decât cel tradițional?”
- „Sunt utile monedele virtuale în economie?”

Elevii pot participa activ, votând ideile colegilor și oferind argumente pro și contra.

6. Classroomscreen **este o** aplicație ce oferă un cadru organizatoric ideal pentru desfășurarea lecțiilor interactive. Profesorul poate folosi tabloul digital pentru:

- afisarea obiectivelor lecției;
- organizarea activităților de grup;
- gestionarea timpului și a interacțiunii în clasă.

Prin elementele sale vizuale intuitive, Classroomscreen contribuie la o mai bună structurare a activităților.

7. My Storybook & Storyweaver Ambele aplicații vor fi utilizate pentru a construi povești economice, oferind o abordare narativă și empatică a conținutului. Astfel se pot crea:

- povestiri despre antreprenori fictivi și parcursul afacerii lor;
- narațiuni economice ce ilustrează concepte precum inflația, criza economică, dezvoltarea durabilă.

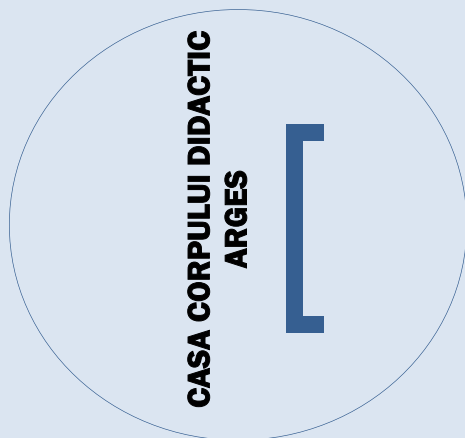
Acest tip de activitate stimulează creativitatea și facilitează transferul cunoștințelor teoretice în contexte aplicate.

Concluzii

Proiectul Erasmus desfășurat în Tromsø a demonstrat importanța integrării instrumentelor digitale în predarea disciplinelor economice. Aplicabilitatea multiplă a acestora a evidențiat faptul că învățarea poate deveni mai atractivă, mai vizuală și mai centrată pe elev. Colaborarea internațională a oferit un context autentic în care metodele moderne s-au îmbinat armonios cu schimbul de bune practici între cadrele didactice europene.

Bibliografie

1. European Commission. *Erasmus+ Programme Guide*. <https://erasmus-plus.ec.europa.eu>
2. Edpuzzle. *Interactive Video Lessons*. <https://edpuzzle.com>
3. Word Cloud Art. *Create Word Art Online*. <https://wordart.com>
4. Zazzle. *Create and Sell Custom Products*. <https://www.zazzle.com>
5. Mindomo. *Mind Mapping and Concept Mapping Tool*. <https://www.mindomo.com>
6. Tricider. *Crowdsourced Decision-Making Tool*. <https://www.tricider.com>
7. Classroomscreen. *Digital Classroom Management Tool*. <https://www.classroomscreen.com>
8. My Storybook. *Create Children's Stories Online*. <https://www.mystorybook.com>
9. StoryWeaver. *Create and Share Digital Stories*. <https://storyweaver.org.in>

INSTRUMENTE ȘI METODE PENTRU O PROPUNERE DE PROIECT DE SUCCES

*prof. Adrian Hernest
Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni*

Reflecții în urma participării la fluxul de formare din Norvegia – Erasmus+

În perioada 7–13 iulie 2025, am avut oportunitatea de a participa, alături de alți colegi din diverse țări europene, la mobilitatea organizată în Tromsø, Norvegia, de către furnizorul de formare New Horizons Malta, în cadrul programului Erasmus+. Tema centrală a cursului a fost educația non-formală, competențele UE, educația outdoor și motivația în învățare, cu accent pe dezvoltarea de competențe relevante în construirea de proiecte europene de impact.

Una dintre sesiunile cheie a vizat tema „Tools and methods to have a good project proposal” – un ghid practic și aplicabil în redactarea unei propuneri de proiect de calitate, pornind de la analiza corectă a unei probleme reale din școală sau comunitate.

Identificarea problemei – punctul de plecare al oricărui proiect

Problemele sunt „ouăle de aur” ale unui proiect reușit. În loc să le evităm, este esențial să le abordăm frontal și analitic. O problemă este orice discrepanță între starea actuală și cea dorită: o nevoie educațională neacoperită, o lipsă de resurse, o practică didactică inefficientă, o inechitate etc.

Clarificarea și evaluarea problemei

Pentru a formula o propunere de proiect cu sens, trebuie să începem prin clarificarea precisă a problemei. Urmează apoi evaluarea acesteia după criterii relevante, cum ar fi importanța, urgența sau tendința.

Descompunerea problemei și analiza cauzei

Prin consultarea actorilor implicați, colectarea de date și studierea proceselor, putem descompune problema în sub-probleme și localiza punctul critic. Analiza cauzei rădăcină („Root Cause Analysis”) presupune întrebări repetate de tip „De ce?” până când ajungem la sursa profundă a problemei.

Aplicabilitate în contextul școlii noastre

La Liceul Tehnologic Nr. 1, Mărăcineni (Argeș), o problemă identificată este scăderea motivației elevilor pentru activități extracurriculare. Aplicând metoda „5 Why”, am ajuns la concluzia că lipsa unui sistem participativ în planificarea acestor activități este cauza principală.

Metoda „5 Why” – exemplu aplicat

Problemă: Elevii sunt slab motivați să participe la activități extracurriculare.

Întrebarea „De ce?”	Răspuns
1. De ce nu sunt motivați elevii?	Pentru că nu consideră activitățile extracurriculare interesante sau relevante.
2. De ce nu le consideră interesante?	Pentru că temele nu sunt alese pe baza intereselor lor.
3. De ce nu sunt luate în considerare interesele elevilor?	Pentru că activitățile sunt propuse în principal de profesori, fără consultarea elevilor.
4. De ce nu sunt consultați elevii?	Pentru că nu există un mecanism clar și constant de feedback sau co-proiectare.

5. De ce nu există un astfel de mecanism?

Pentru că nu a fost inclus ca parte a planificării strategice a activităților educative.

✓ Cauză rădăcină: Lipsa unui sistem participativ în planificarea activităților extracurriculare.

Concluzie – De la problemă la oportunitate

Participarea la mobilitatea din Norvegia a fost o experiență valoroasă, oferind un cadru de învățare colaborativ și instrumente utile pentru dezvoltarea de proiecte educaționale relevante. Un proiect Erasmus+ de calitate începe cu o analiză profundă a contextului local și cu înțelegerea clară a problemei reale pe care ne propunem să o rezolvăm.

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

INTEGRAREA APLICAȚIEI ZAZZLE INTR-O LECȚIE LA DISCIPLINA ȘTIINȚE – UN EXEMPLU DE BUNA PRACTICĂ

Prof. Mircea Valentina
Liceul Tehnologic Nr.1, Mărăcini

În perioada 7–13 iulie am participat la cursul de formare „ConnectEdu: INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES (ICT) FOR NOWADAYS CLASSES”, organizat în Tromsø (Norvegia). Mobilitatea s-a desfășurat prin proiectul Erasmus+ nr. 2024-1-RO01-KA121-ADU-000211781. Scopul principal al cursului a fost formarea competențelor digitale ale cadrelor didactice pentru a folosi eficient noile tehnologii în procesul educativ. Printre obiectivele urmărite s-au numărat: dezvoltarea abilităților de utilizare a unor aplicații și dispozitive digitale moderne, integrarea interdisciplinară a tehnologiilor în curriculum,

proiectarea de activități motivante pentru elevi, gestionarea adecvată a instrumentelor digitale și transferul bunelor practici în instituțiile proprii. Un alt obiectiv important a fost îmbunătățirea comunicării în limba engleză, limba oficială a cursului, precum și consolidarea cooperării europene prin schimbul de experiențe educaționale.

Una dintre aplicațiile explorate în cadrul cursului a fost Zazzle, o platformă online care permite crearea, personalizarea și comercializarea produselor grafice (tricouri, postere, agende, insigne, căni etc.). Zazzle funcționează ca un magazin virtual colaborativ, unde utilizatorii pot proiecta propriile materiale vizuale, le

pot comanda sau vinde, și pot naviga printre creațiile altor utilizatori.

Scopul utilizării aplicației Zazzle în educație este de a transforma procesul de învățare într-unul activ și creativ, care valorifică gândirea vizuală și implicarea practică a elevilor. Prin personalizarea conținutului, elevii dobândesc o înțelegere mai profundă a subiectelor studiate și își dezvoltă competențele digitale și artistice.

Avantajele aplicației Zazzle sunt multiple:

- Este ușor de utilizat, având o interfață intuitivă;
- Permite elevilor să-și exprime creativitatea;
- Susține învățarea vizuală și colaborativă;
- Poate fi integrată în proiecte interdisciplinare;
- Motivează elevii prin crearea de produse reale, personalizate.

Dezavantajele includ necesitatea unei conexiuni bune la internet, dependența de abilități digitale de bază, iar în unele cazuri, costurile legate de comanda produselor create. Totodată, fiind o platformă comercială, trebuie utilizată cu atenție pentru a evita promovarea excesivă a consumului.

Integrarea aplicației Zazzle într-o lecție de științe – exemplu practic:

În lecția „Circulația sângelui la mamifere”, Zazzle poate fi utilizată pentru a consolida cunoștințele

dobândite printr-o activitate practică și creativă. După parcurgerea conținutului teoretic privind inima, vasele de sânge, circulația mare și mică, elevii pot fi invitați să creeze, în echipe, un model grafic explicativ (ex. un poster sau un tricou) care să redea sistemul circulator al mamiferelor. Designul poate conține scheme, explicații, culori codificate și sloganuri educative. Ulterior, creațiile pot fi prezentate clasei, pot fi votate, salvate sau chiar comandate sub formă de material didactic personalizat.

Această activitate îmbină învățarea biologică cu cea artistică și digitală, stimulează lucrul în echipă, gândirea critică și simțul estetic. Mai mult decât un exercițiu de fixare, devine un mod de exprimare și colaborare, cu impact pe termen lung asupra memoriei și motivației elevilor.

În concluzie, aplicația Zazzle, folosită cu discernământ pedagogic, poate deveni un instrument util în proiectarea unor lecții interdisciplinare atractive, în care elevii învață activ, prin creație și implicare. Experiența dobândită la cursul din Tromsø m-a ajutat să identific și să valorific astfel de resurse moderne care aduc plusvaloare procesului educativ.

Bibliografie:

1. <https://www.zazzle.com/>
2. European Commission – Erasmus+ Programme Guide, 2024
3. ConnectEdu – Course Content Materials, Tromsø, July 2025
4. Sîrbu, M. (2022). „Instrumente digitale în educație”, Editura Didactica Press.
5. Bălan, R. (2021). „Metode moderne de predare – învățare”, Ed. Universitară

ERASMUS+ ȘI PUTEREA EDUCAȚIEI VIZUALE: EXPERIENȚA PHOTO VOICE

*prof. Nae Silviu Marian
Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni*

Călătoria mea spre Tromsø a început cu aceeași curiozitate care mă însoțește de fiecare dată când pășesc într-un spațiu necunoscut. Orașul, așezat între munți și mare, mi s-a arătat ca un amfiteatru natural unde cerul și apa se întâlnesc într-o lumină continuă. Am venit aici, între 7 și 13 iulie 2025, pentru cursul Non formal learning – the golden door for an innovative future, organizat de New Horizons Malta, în cadrul programului Erasmus+ numărul 2024-1-RO01-KA121-ADU-000211781, al cărui beneficiar este Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni.

Deși fiecare zi a adus experiențe noi, cea mai valoroasă descoperire pentru mine a fost metoda Photo Voice – un instrument nonformal care îmbină arta vizuală cu reflecția critică și dialogul.

CE ESTE PHOTO VOICE?

Photo Voice presupune utilizarea fotografiei ca mijloc de exprimare și de învățare. Participanții surprind, prin obiectivul aparatului sau al telefonului, fragmente de realitate care ilustrează un concept, o problemă, o emoție sau o experiență personală. Fotografia devine pretext pentru povești, pentru analiză și pentru dezbateri.

Metoda nu este doar un exercițiu estetic, ci o formă de empatie și implicare. Imaginea surprinsă nu rămâne mută; ea este însoțită de interpretarea autorului, iar împreună cu ceilalți participanți se transformă într-o oglindă colectivă a felului în care privim lumea.

APLICAREA METODEI ÎN MOBILITATE

În cadrul cursului, am primit sarcina de a fotografia elemente din Tromsø care reflectă ideea de „învățare din diversitate”. Fiecare dintre noi a ieșit în oraș cu aparatul la gât sau cu telefonul în mână. Eu am ales să surprind contrastul dintre Catedrala Arctică, cu liniile ei geometrice reci, și un grup de tineri care stăteau pe treptele ei, cântând la chitară. Pentru mine, imaginea a simbolizat armonia dintre tradiție și modernitate, dintre solemnitate și bucuria de a fi împreună.

La întoarcerea în sala de curs, fiecare participant și-a prezentat fotografia și a explicat alegerea. A urmat o discuție colectivă în care am descoperit cât de diferit putem percepe aceeași realitate. Fotografiile nu au fost doar imagini frumoase, ci puncte de pornire pentru reflecții profunde despre identitate, comunitate și educație.

RELEVANȚA PENTRU ACTIVITATEA MEA PROFESIONALĂ

Metoda Photo Voice are o aplicabilitate uriașă:

- În programul „A doua șansă”: cursanții pot surprinde prin fotografii aspecte din viața lor de zi cu zi – obstacole, reușite, locuri semnificative. Prezentând imaginile, își exprimă gândurile și emoțiile mai ușor decât prin cuvinte. Astfel, învățarea devine o punte între realitatea lor și procesul educațional.
- La seral și postliceală: adulții pot utiliza fotografiile pentru a documenta modul în care aplică în viața reală cunoștințele dobândite la școală. O imagine cu un coleg care repară un computer, un afiș digital creat de ei sau un simplu gest de colaborare la locul de muncă devine o lecție vizuală despre utilitatea informaticii.
- În formarea profesorilor: Photo Voice poate fi folosit ca exercițiu de reflecție asupra practicii didactice. O fotografie care surprinde atmosfera dintr-o clasă, un detaliu simbolic al procesului de predare sau chiar un eșec transformat în imagine pot genera discuții valoroase despre rolul profesorului.

DIMENSIUNEA PERSONALĂ

Pentru mine, Photo Voice a fost mai mult decât o metodă de predare – a fost o experiență de introspecție. Alegerea fiecărei imagini m-a obligat să îmi pun întrebări: de ce am fost atras de acel cadru? ce mesaj transmite? ce spune el despre mine ca profesor și ca om? Prin fotografie, mi-am descoperit noi fațete ale propriei identități.

CONCLUZIE

Tromsø mi-a arătat că învățarea poate lua forma unei povești vizuale, unde fiecare imagine devine o fereastră către lume și către sine. Photo Voice nu înseamnă doar artă, ci și educație, nu doar estetică, ci și dialog. M-am întors acasă convins că această metodă poate aduce un suflu nou în activitatea mea didactică și că prin imagini putem construi punți acolo unde cuvintele nu reușesc întotdeauna.

ERASMUS+ LA CERCUL POLAR: LECȚII DE VIAȚĂ PRIN EDUCAȚIE NON- FORMALĂ

Prof. Daniel Vorovenci
Liceul Tehnologic Nr. 1 Mărăcineni

Prima imagine care îmi vine în minte când mă gândesc la Tromsø, Norvegia este peisajul său unic: fiordurile, lumina de vară nesfârșită și atmosfera unui oraș nordic plin de cultură. Pe lângă cursul la care am participat între 7 și 13 iulie 2025, am avut șansa de a vizita Catedrala din Tromsø, Polaria și Muzeul Polar, locuri care au completat cu frumusețe dimensiunea educațională a mobilității Erasmus+, în cadrul proiectului numărul 2024-1-RO01-KA121-ADU-000211781.

Cursul care schimbă perspective

Cursul de formare *Non formal learning – the golden door for an innovative future*, organizat de New Horizons Malta, a adus împreună participanți din mai multe țări. Atmosfera multiculturală a fost cadrul perfect pentru a explora cum putem folosi metodele non-formale în activitatea educațională de zi cu zi, pentru a face procesul de învățare mai atractiv.

„Copacul ideilor” – metoda care unește gândurile

Un moment aparte a fost aplicarea metodei „Copacul ideilor” (Mind Mapping Tree). Pornind de la o temă centrală, fiecare participant a adăugat „ramuri” cu sugestii, întrebări sau posibile soluții. Rezultatul a fost o imagine clară și vizuală a modului în care gândurile colective pot duce la soluții complexe și inovatoare. Această metodă m-a convins că brainstorming-ul vizual stimulează colaborarea, încurajează implicarea tuturor și poate fi un instrument excelent pentru a lucra cu adulții din Programul „A doua șansă”, unde ideile cursanților sunt esențiale pentru succesul învățării.

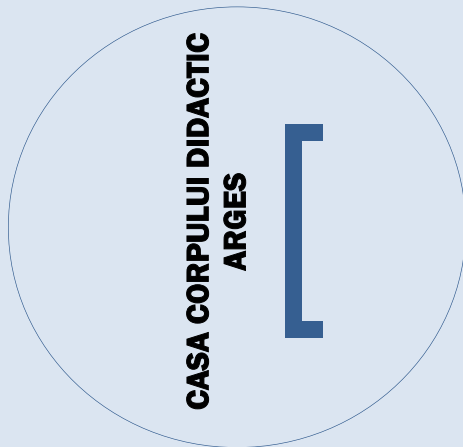
Învățarea în natură

Un alt aspect memorabil a fost experiența de outdoor learning. Activitățile desfășurate în aer liber au arătat că natura poate deveni cea mai bună sală de clasă, unde spiritul de echipă și motivația se dezvoltă într-un mod firesc și plăcut.

Ce mi-a adus această mobilitate

Această experiență mi-a oferit nu doar instrumente noi de lucru, ci și încrederea că educația non-formală poate transforma radical modul în care cursanții percep școala. Mi-am perfecționat abilitățile de comunicare în limba engleză, am exersat lucrul în echipe internaționale și am învățat să valorific diversitatea culturală în procesul educațional.

Pentru mine, Tromsø a însemnat mai mult decât o destinație nordică spectaculoasă – a fost locul unde am descoperit cum cunoașterea, creativitatea și colaborarea pot construi împreună o școală a viitorului.

PLAN DE ACȚIUNE ÎN VEDEREA CONSOLIDĂRII CARIEREI DIDACTICE

Prof. Bucurescu Iuliana
Liceul Tehnologic „Dimitrie Dima”, Pitești

1. scop
2. obiective
3. strategii de realizare
4. resurse
5. bariere

I. SCOP :

- pe termen scurt - dezvoltarea competențelor specifice ocupației; consolidarea competențelor de organizare instituțională, aprofundarea competențelor de organizare a clasei de elevi, dezvoltarea competențelor de relaționare;
- pe termen lung - poziționarea ca specialist în domeniul meu prin actualizarea și aprofundarea competențelor psihopedagogice (lecții atractive), actualizarea și aprofundarea competențelor didactico - metodologice, formarea competențelor de tip european (proiect Erasmus), de a avea succes;

II. OBIECTIVE:

- să realizez activități de formare;
- să evaluez participanții la formare prin activități prin care participanții să devină conștienți de importanța comportamentului și stilurilor de comunicare utilizate;
- să aplic metode, tehnici speciale de formare;
- să pregătesc formarea.

Succes obținut prin:

- încredere în sine dublată de o bună cunoaștere a domeniului;
- cunoașterea principiilor de educație care sunt aplicabile și adulților care învață;
- acționarea a două principii: "În educație nu este vorba despre mine, ci despre participanți și beneficiile lor" și "Mai puțin înseamnă mai mult";
- capacitatea de a învăța continuu din feedback-uri prin capacitatea de a nu le lua personal;
- pregătirea lecțiilor.

III. STRATEGII DE REALIZARE:

- studiu individual (autodidact);
- claritate în exprimare;
- empatie;
- umor;

- organizare;
- cunoașterea de sine;
- cunoașterea mediului profesional;
- îngrijirea reputației profesionale prin formarea continuă;
- disponibilitate, mereu în evoluție;
- dezvoltarea carismei prin: pozitivism, asertivitate, modestie, responsabilitate, generozitate, pasiune, autenticitate;
- utilizarea platformelor educaționale.

IV. RESURSE:

- site-uri educaționale, cărți de specialitate, cursuri: “Tehnici inovative în educație”, “Managementul conflictelor în mediul școlar”, “Management educațional”, “Educația prin cunoașterea funcționării creierului”, etc.

- Perfecționarea Metodică: programe postuniversitare, master în specialitate, cursuri de perfecționare, de formare și abilitare curriculară, participări la sesiuni de referate, simpozioane: județene, naționale și internaționale, conferințe și workshop-uri;

- Activitatea Publicistică: articole în diverse publicații, auxiliare curriculare, cărți de specialitate, exemple de bune practici

- participarea la proiecte și parteneriate: coordonator la nivel de școală, la nivel județean

- premii și recompense: diplome acordate la nivel local și județean.

V. BARIERE:

- lipsa timpului necesar aprofundării;

- resursele financiare;

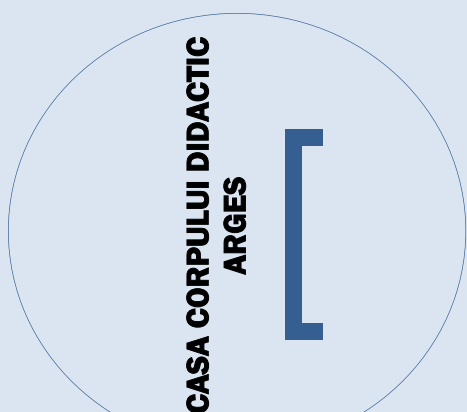
- salariul necorespunzător, motivația financiară;

- lipsa de apreciere adecvată din partea societății;

- lipsa de motivație a elevilor și a părinților pentru actul instructiv – educativ;

- birocrăția;

- multe proceduri.

CE INSEAMNA SA FII CREȘTIN ASTAZI?

*Profesor Sămărescu Nicoleta Maria
Școala Gimnazială Căteasca*

Adori să fii creștin adevărat în ziua de azi și de a câștiga împărăția cerurilor, înseamnă a face voia lui Dumnezeu. Urmând principiile morale creștine, în ziua de azi, când binele devine rău, urâtul devine frumos, este o urmare a Crucii lui Hristos, care nu este altceva decât o mare suferință. A-L mărturisi pe Dumnezeu prin viața ta, în ziua de azi, este o Cruce mare. Hristos cel răstignit ne învață că omul trebuie să-și asume suferința și prin ea să intre în viața veșnică, unde nu este nici un fel de suferință. Iar această suferință trebuie să fie pentru Adevărul lui Dumnezeu. Dacă suferim pentru noi înșine, suferim zadarnic, iar dacă suferim pentru Dumnezeu, suferim pentru Adevăr.

Îndată ce omul Îl primește pe Hristos în inima sa, povara suferinței vieții se ușurează. Atunci suferința se transformă în hrană spirituală prin care se dobândește virtutea. Prima virtute pe care o învață suferința este umilința. Cei care au suferit foarte mult știu că omul nu poate îndura chinurile vieții prin propriile sale puteri. Numai cu ajutorul puterii lui Dumnezeu le va putea îndura, indiferent că provin din exterior, precum: boala, rănilor trupesti sau chiar tortura sau din conflicte interioare, precum: singurătatea, deznădejdea, întristarea, părăsirea și supărarea. Dumnezeu, prin suferință, îl învață pe om să-și înțeleagă propria-i neputință și în felul acesta să caute ajutorul în puterea lui Hristos.

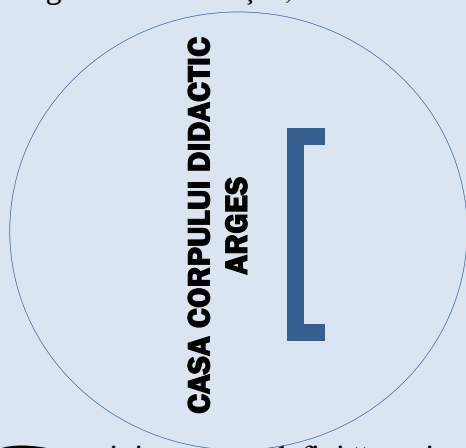
Următoarea virtute pe care o dă suferința Crucii, în ziua de azi, este răbdarea. Prin îndurarea necazurilor și încercările vieții dobândim putere sufletească. Având veșnicia în adâncul inimii, cel ce suferă poate îndura necazurile vremelnice și se simte recunoscător față de Dumnezeu, fiindcă i-a dat posibilitatea să-și ducă Crucea.

A treia virtute pe care o cunoaștem prin suferință este mila. Numai cel care a suferit poate avea milă de cel care suferă. „Această virtute poate să atingă o asemenea dimensiune, încât un om poate simți efectiv durerea altuia și chiar a întregii omeniri, tanguindu-se de starea ei jalnică”¹. Astfel, Crucea devine un mijloc de mântuire, un simbol al Învierii, cheia care ne deschide ușa raiului. Această legătură dintre Cruce și Înviere, în felul acesta, însoțește întreaga viață a omului.

BIBLIOGRAFIE:

SFÂNTA SCRIPTURĂ

Monahii John Marler și Andrew Wermuth, Tinerii vremurilor de pe urmă, ultima și adevărata răzvrătire, trad. din engl. de Felix Trușcă, Editura Sofia, București, 2002, p.16.

CREATIVITATEA UMANĂ ÎN RAPORT CU ACTIVITATEA UMANĂ

*Prof. Ianin Madalina
Colegiul Tehnic Emanuil Ungureanu, Timisoara*

Creativitatea este definită ca și capacitatea de a produce idei originale și pertinente într-un context dat pentru a rezolva o problemă sau a ameliora o situație.

Ce este creativitatea?

Date recente ne relevă că creativitatea depinde de conexiunea între mai multe regiuni ale creierului și interacțiunea între numeroase rețele cerebrale.

Creativitatea este o resursă umană universală. Prezintă încă din copilărie, aceasta se manifestă prin imaginație, joc, nevoia de a crea legături sau sens. Totuși, pe măsură ce îmbătrânim, creativitatea tinde să nu se mai manifeste așa puternic. Cauzele? Frica de a nu fi judecat de ceilalți, perfecționismul,

normele sociale. Rezultatul : nu mai îndrăznim, ne cenzurăm .

Totuși, a crea nu înseamnă neapărat a picta sau a scrie un roman. Aceasta poate însemna:

Să improvizăm o mâncare cu ce ne-a rămas în frigider.

Să inventăm un joc pentru copii.

Să regândim cum să ne organizăm munca.

Creativitatea se manifestă în gesturi mici din viața de zi cu zi. Ea este fluidă, intuitivă și veselă. Și mai ales creativitatea se învață, se cultivă și se trezește.

Trebuie să dăm curaj copiilor, încă de mici să deseneze , să inventeze jocuri , deci să creeze. S-a observat că creativitatea are efecte concrete asupra stării de bine :ea reduce stresul, întărește stima de

sine, stimulează funcțiile cognitive, favorizează concentrarea, exprimă bucuria de a trăi.

Ea ne reconectează cu natura noastră profundă. Cu capacitatea noastră de transformare, de exprimare, de conectare. Este un răspuns blând la uniformizare, zgomot, presiunea de a performa.

Putem să ne pierdem capacitatea creativă odată ce îmbătrânim datorită stresului cotidian sau a fricii de a nu deveni ridicoli. Dar această frică poate fi depășită inventând pentru tine, fără să aștepti o recompensă sau un rezultat. A trezi creativitatea din fiecare înseamnă să-i trezești forța de viață.

Dar acest proces de creație, înainte exclusiv uman, se modifică datorită apariției inteligenței artificiale pentru că aceasta generează idei, produse și procedee noi printr-o învățare automată. Datorită ei mașinile sunt capabile să învețe autonom plecând de la multiple date și deci să genereze rezultate de care ființa umană nu dispunea înainte de apariția inteligenței artificiale. Aceste tehnologii noi au permis calculatorului să se substituie parțial sau în

Bibliografie :

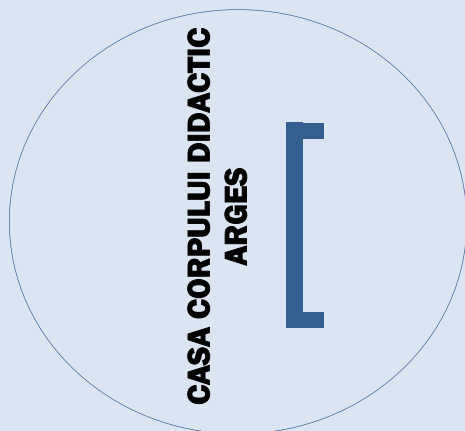
1. Cosmovici, A., Iacob, L., Psihologie școlară, Iasi, Polirom, 2005
2. "The Creative Mind", New York, Philosophical Literacy, 1946.

totalitate gândirii umane. De aici apare termenul de IA (Inteligența artificială) propus încă din 1956 de John McCarthy.

Posibilitatea ca I.A să fie creativă este discutată căci vedem aici independența inteligenței artificiale în raport cu intervenția umană ridicând întrebări asupra tipului de muncă care poate fi făcut de inteligența artificială.

Deci impactul IA asupra creativității umane este un cuțit cu două tăișuri. Pe de o parte , capacitatea IA să automatizeze anumite sarcini poate fi considerată ca o amenințare deoarece ea reduce intervenția la creativitatea umană. Ea furnizează noi resurse pentru a ameliora procesul creativ.

În cele din urmă , inteligența artificială nu anihilează creativitatea umană. Impactul inteligenței artificiale asupra creativității umane va depinde de utilizarea acesteia. Va trebui să o considerăm ca o unealtă care ne permite să câștigăm timp și să inovăm.

DESPRE INCEPUTUL NOULUI AN ȘCOLAR - POVESTIRE

*Profesoară de informatică Oprea Claudia-Elena
Clubul Copiilor Mioveni*

Este toamnă, a început un nou an școlar, copiii merg la școală, iar copiii mai mari merg la liceu, iar cei mai mici merg la grădiniță.

Ce frumos este atunci când copiii se pregătesc pentru școală, liceu sau grădiniță! Își pregătesc jucăriile, manualele, caietele, se îmbracă frumos și curat, au hainele îngrijite și au și câte un pachetel de mâncare pentru a-l lua cu ei.

Părinții îi învață de bine pe copiii lor, la fel și bunicii: să fie cuminți, să fie ascultători și să fie atenți la ceea ce vor învăța la orele de curs.

Culorile și acuarelele sunt puse frumos pe masa de lucru. La ora de DESEN este foarte bine. Doamna profesoară îi salută pe copii atunci când aceasta intră în clasă. Copiii toți răspund în cor: „Bună ziua, doamna profesoară! Bine ați venit!” O mică rugăciune spusă de copii înainte de a începe ora este indicată.

Pe pereți sunt multe picturi și multe desene drăguțe, reușite ale copiilor cei mai talentați.

La ora de matematică copiii își scot manualele pe bănci, la grădiniță copiii învață socoteli simple și să numere: creioanele, mașinuțele, cărțile de colorat și păpușile din dulapul de jucării. Ce frumoasă este ora de matematică la grădiniță! Copiii toți au reușit să numere și să socotească foarte bine!

Exerciții de matematică pentru clasa a II-a

Să numără:

1. Câte stelute de culoare galbenă, câte stelute de culoare roșie și câte stelute de culoare albastră sunt mai jos?

2. Să socotim: să efectuăm adunări și scăderi

$$23456+7689=.....$$

$$34562-456=.....$$

$$65789-9876=.....$$

$$432567-765=.....$$

3. Să socotim: să efectuăm înmulțiri și împărțiri:

$$45 \times 2 = \dots\dots\dots$$

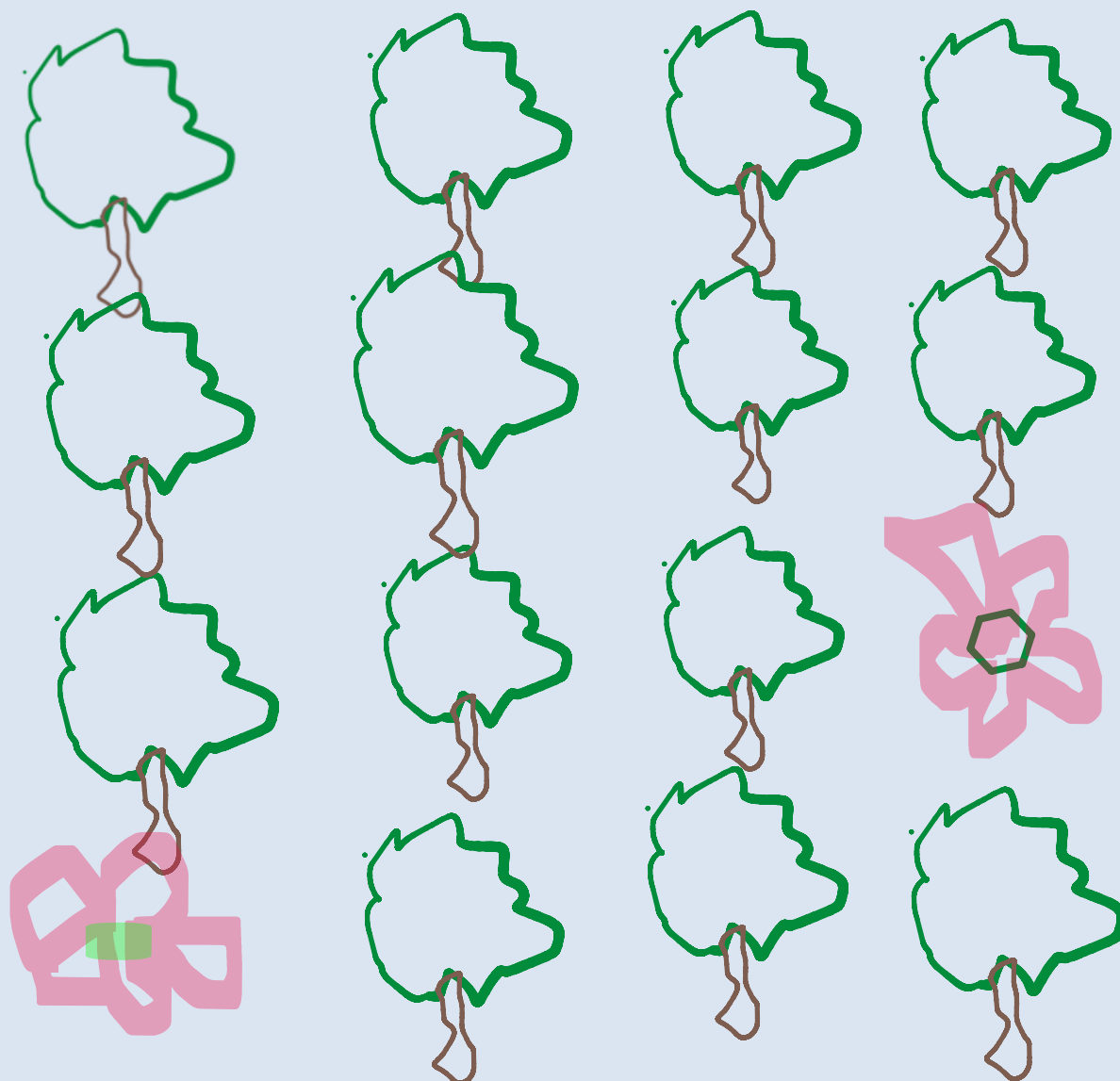
$$34 \times 3 = \dots\dots\dots$$

$$90 \times 4 = \dots\dots\dots$$

$$89 : 2 = \dots\dots\dots$$

$$67 : 10 = \dots\dots\dots$$

4. Câți pomi sunt pe diagonala principală, câți pomi sunt pe diagonala secundară și câți pomi sunt pe ultimul rând în livada următoare?

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DIGITALE ȘI INTEGRAREA TEHNOLOGIEI ÎN EDUCAȚIE

Prof. Popa Andreea Irina
Colegiul Național „Victor Babeș”

Într-o lume din ce în ce mai digitalizată, dezvoltarea competențelor digitale este esențială pentru succesul profesional și personal. Educația joacă un rol central în formarea acestor abilități, iar integrarea tehnologiei în procesul de învățare aduce numeroase beneficii.

Competențe digitale esențiale:

- Alfabetizare digitală: utilizarea tehnologiei pentru a accesa, evalua și crea informații.
- Securitate cibernetică: gestionarea responsabilă a datelor și protecția împotriva amenințărilor online.
- Abilități tehnice avansate: programare, utilizarea inteligenței artificiale și a instrumentelor software.

Strategii eficiente pentru integrarea tehnologiei în educație:

1. Învățare personalizată: Tehnologia permite adaptarea conținutului educațional la nevoile fiecărui elev prin platforme interactive.
2. Colaborare online: Instrumentele digitale, precum aplicațiile de conferințe video sau platformele de gestionare a proiectelor, încurajează munca în echipă.
3. Gamificarea procesului de învățare: Integrarea elementelor de joc pentru a crește motivația și implicarea elevilor.
4. Formarea profesorilor: Instruirea continuă a cadrelor didactice în utilizarea eficientă a tehnologiei.
5. Accesibilitate și incluziune: Asigurarea accesului la tehnologie pentru toți elevii, reducând decalajele digitale.

Lecția digitală este o metodă modernă de predare care utilizează tehnologia pentru a îmbunătăți

procesul educațional. Aceasta combină resurse digitale, aplicații interactive și instrumente tehnologice pentru a crea un mediu de învățare captivant și adaptat nevoilor fiecărui elev.

Caracteristicile unei lecții digitale:

1. Utilizarea platformelor digitale: Google Classroom, Microsoft Teams, Moodle sau alte platforme dedicate facilitează distribuirea materialelor și comunicarea profesor-elev.
2. Resurse interactive: Videoclipuri, simulări, infografice sau jocuri educaționale fac lecția mai atractivă.
3. Feedback imediat: Testele și chestionarele online oferă rezultate instantanee, ajutând elevii să-și înțeleagă mai bine progresul.
4. Accesibilitate: Lecțiile digitale pot fi accesate oricând și de oriunde, facilitând învățarea individuală.

Avantajele lecției digitale:

- Crește implicarea elevilor: Materialele multimedia atrag atenția și stimulează interesul pentru subiecte complexe.
- Personalizare: Lecțiile pot fi adaptate ritmului fiecărui elev.
- Dezvoltă competențe digitale: Elevii învață să folosească tehnologia în mod productiv.
- Facilitează colaborarea: Instrumentele online permit lucrul în echipă, chiar și de la distanță.

Pași pentru crearea unei lecții digitale eficiente:

1. Planificare: Stabilirea obiectivelor educaționale și alegerea instrumentelor digitale adecvate.

2. Crearea conținutului: Utilizarea aplicațiilor pentru a proiecta materiale interactive (ex.: Canva, Kahoot, Nearpod).

3. Integrarea activităților practice: Exerciții și proiecte care să consolideze cunoștințele.

4. Evaluare digitală: Teste online, sondaje și analize ale progresului elevilor. Lecția digitală nu doar că modernizează educația, ci o face mai accesibilă, interactivă și relevantă pentru viitor.

Exemplu 1:

1. Biologie: “Structura celulei”

Platformă utilizată: Nearpod sau Google Slides interactive.

- Activitate introductivă: Un videoclip animat despre structura celulei, utilizând platforme precum YouTube sau TED-Ed.

- Conținut interactiv:

- Prezentare digitală cu imagini 3D ale celulei (ex.: aplicația Cell Biology 3D).

- Activitate în care elevii identifică părțile celulei printr-un quiz interactiv pe Kahoot sau Quizizz.

- Activitate practică: Simulare online pe platforme precum PhET, unde elevii pot explora structura celulei și funcțiile organelor.

- Evaluare: Crearea unui poster digital pe Canva despre rolul fiecărei organe.

Exemplu 2:

2. Matematică: “Teorema lui Pitagora”

Platformă utilizată: GeoGebra și Jamboard.

- Activitate introductivă: Prezentare video despre aplicarea teoremei lui Pitagora în viața de zi cu zi.

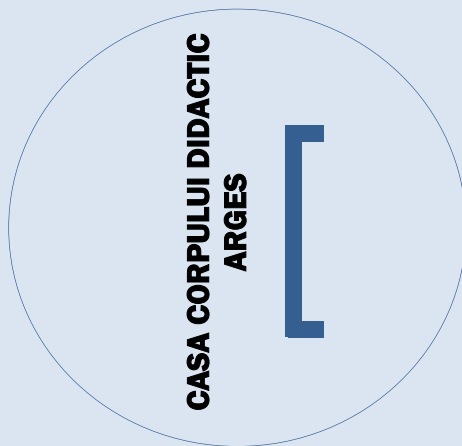
- Conținut interactiv:

- Elevii folosesc GeoGebra pentru a desena un triunghi dreptunghic și a verifica relația dintre pătratele catetelor și ipotenuză.

- Exerciții colaborative pe Jamboard: fiecare grup rezolvă un exercițiu diferit.

- Activitate practică: Proiect în care elevii măsoară distanța între două puncte din școală folosind metoda lui Pitagora (fizic sau simulare).

- Evaluare: Quiz online în Google Forms cu probleme de aplicare.

METODE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE ÎN VEDEREA INSTRUIRII COPIILOR CU CES - Studiu de specialitate

*Prof. Diaconu Daniela
Școala Gimnazială Nr. 1 Poiana Lacului*

Trecerea la societatea contemporană a fost caracterizată de schimbarea atitudinii comunității față de persoanele cu probleme specifice. Din această categorie fac parte categoriile de persoane cu nevoi speciale, cei marcați de handicapuri fizice sau psihice reprezentând o entitate aparte care are nevoie de servicii sociopsihopedagogice complexe ce includ: diagnosticul, terapia, educarea, integrarea socială. În fond CES se raportează la sprijinul

necesar acordat copilului, pentru a depăși dificultățile cu care se confruntă și care reprezintă obstacole în procesul adaptării lui sociale.

Curriculum general trebuie simplificat pentru a fi parcurs de elevii cu CES, iar strategiile utilizate pentru integrarea acestor copii sunt și ele modificate.

Este esențial ca activitățile educative să fie atractive la orice vârstă, să faciliteze acumularea cunoștințelor, să dezvolte spiritul practic, oferind

fiecărui elev cu CES să realizeze principalul obiectiv al educației- pregătirea copilului pentru viață.

În proiectarea activităților educative, profesorul acordă timp pentru gândirea creatoare, apreciază ideile, produsele creative, încurajează cooperarea, flexibilitatea mentală, incluziunea copiilor cu CES în învățământul de masă prin acțiuni comune cu ceilalți colegi. Astfel li se oferă elevilor posibilitatea să-și descopere talente, priceperi, deprinderi și să-și valorifice valențele educative prin activități culturale, artistice. Jocurile didactice satisfac nevoia copiilor de a se juca, manifestată de la cea mai fragedă vârstă, nevoia de mișcare, aspecte ce îmbină școala cu cerințele speciale. Învățarea care implică jocul devine plăcută, se desfășoară într-o atmosferă de bună dispoziție.

Sfera curriculară realizată prin procesul de învățământ nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra elevilor cu C.E.S.

Corespondența optimă dintre aptitudini și talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, stimularea comportamentului creativ întregesc aria curriculară.

Nevoia copiilor de a se juca manifestată de la vârstele cele mai fragede, nevoia de a fi mereu în mișcare sunt aspecte ce îmbină școala cu cerințele sociale.

Climatul caracterizat prin deschidere, asigurarea libertății de exprimare, încurajarea și promovarea efortului creativ, **aspectul psihosocial** în care elevii cu dizabilități își desfășoară activitățile constituie **aspectul decisiv al dezvoltării creativității**.

Activitățile creative sunt atractive la orice vârstă acestea facilitează acumularea de cunoștințe, dezvoltă spiritul practic, manualitatea, oferind posibilitatea fiecărui elev cu C.E.S. să realizeze mai ușor **principalul obiectiv- pregătirea copilului pentru viață**.

Prin stimularea creativității, profesorul de sprijin acordă timp pentru gândirea creatoare,

apreciază public ideile, produsele creative, încurajează cooperarea, flexibilitatea mentală, incluziunea copiilor cu C.E.S. în învățământul de masă prin acțiuni comune cu ceilalți colegi.

Astfel li se oferă elevilor posibilitatea să-și descopere talente, priceperi, deprinderi și să-și valorifice valențele educative prin activități culturale, artistice.

Jocurile didactice și învățarea combină și recombina reprezentările pe care le dispun propriile imagini ascultând povești, povești terapeutice, basme, basme raționale, poezii, astfel pot fi reconstruite mental, pot reconstitui principalele momente ale narațiunii, jocul permite copilului să întrețină legătura permanentă cu realitatea. Toate acțiunile de stimulare ale creativității urmăresc să determine productivitatea capacităților umane.

Activitățile extrașcolare precum vizitele la muzeu, monumente istorice, case memoriale, vizionarea unor piese de teatru pentru copii, stimulează și orientează elevii cu CES, întregesc ceea ce copiii acumulează în timpul liber. Prin activitățile extrașcolare în scopul integrării școlare, corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale, reprezintă un suport pentru reușita școlară. Aceste activități desfășurate într-un cadru informal permit elevilor cu CES posibilitatea de a se afirma în mediul școlar, reducerea anxietății și maximizarea potențialului intelectual. Știind că de la cea mai fragedă vârstă copiii intră în contact cu obiectele și fenomenele din natură, activitățile de acest gen au o deosebită valență formativă în așa fel încât copiii percep prin acțiuni directe obiectele, fenomenele.

Desfășurând plimbări în natură, elevii își vor dezvolta creativitatea pe care o vor reda în cadrul orelor de educație plastică, de modelaj. Cunoștințele asimilate la diferite discipline pot fi consolidate prin vizite și excursii.

Concursurile pe diferite teme pot reprezenta momente deosebit de atractive pentru elevii cu CES. Aceștia vor dobândi toleranță față de ideile

celorlalți, capacitatea de a rezolva probleme noi, vor descoperi critica constructivă, gândirea independentă.

Copiii sunt atrași de activitățile ludice, recreative care ajută la dezvoltarea gândirii și

creativității. Tendința de a realiza ceva creativ poate fi realizată prin solicitări și antrenamente corespunzătoare, poate oferi multiple elemente pozitive în dezvoltarea potențialului elevilor cu CES.

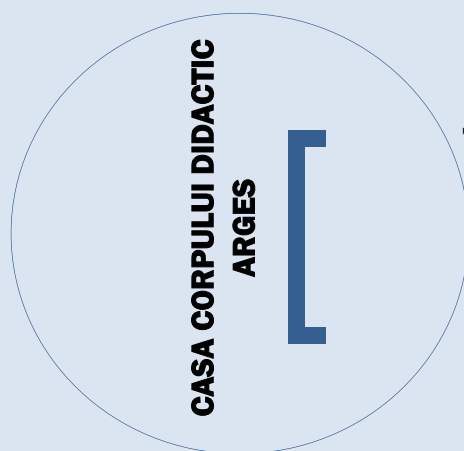
Bibliografie:

Ungureanu, Dorel, Educația integrată și școala inclusivă, Editura de Vest, Timișoara, 2000

Verza, Emil, Psihopedagogia integrării și normalizării, Revista de educație specială, nr. 1/1997

Ancuța, Partenie, Pedagogie pentru studenți și cadre didactice, Editura Eurostampa, Timișoara, 1999

Cernea, Maria, Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ, Editura Discipol, București, 2000

TRADIȚIE ȘI OBICEI ROMÂNESC-DANSUL MĂȘTILOR

Prof. **DRĂGUȚ FLORENTINA**
Școala Gimnazială Nr. 1 Micești

Fiecare popor își are tradițiile și obiceiurile lui, care îl individualizează într-o zonă geografică, îl fac unic și special.

Obiceiurile tradiționale românești sunt fapte culturale complexe menite să organizeze viața oamenilor și să marcheze momentele importante ale trecerii lor prin lume, să le modeleze comportamentul. Tradițiile, datinile, obiceiurile, cântecele rituale însoțesc viața omului de la naștere până la mormânt, prelungindu-se, uneori, sub diferite aspecte, chiar și după moarte.

Termenul tradiție înseamnă un ansamblu de concepții, de obiceiuri, de datini și de credințe care se statornicesc istoricește în cadrul unor grupuri sociale sau naționale și care se transmit prin viu grai, din generație în generație, constituind pentru fiecare grup social trăsătura lui specifică. Datina reprezintă un obicei păstrat din timpuri străvechi la români. Obiceiurile folclorice au fost cele mai rezistente în timp. Pentru cei care privesc din afară au valoare de spectacol, însă ele au semnificații mult mai profunde privitoare la relațiile omului cu lumea înconjurătoare, dar și la relațiile dintre oameni.

O caracteristică a poporului român este bogăția obiceiurilor tradiționale. Este de dorit, considerăm noi, ca aceste obiceiuri și tradiții să nu se piardă, să fie cunoscute atât în țară cât și în străinătate, valorificarea lor să nu rămână la suprafață, să încercăm să le cunoaștem sensurile și semnificațiile lor profunde.

În tradiția creștină, la poporul nostru român, s-au păstrat numeroase elemente pre-creștine printr-o sinteză integratoare a celor două straturi mitologice, dac și roman.

Unul dintre cele mai spectaculoase jocuri ritualice, care a fascinat și fascinează încă, este Dansul Măștilor, un dans ritualic precreștin, din nordul Bucovinei, des configurat și uzitat în Dacia. El dăinuie

și fascinează prin modul de înțelegere a lumii și a vieții. Bărbați mascați se așezau în cerc, un cerc viu, născător de spațiu sacru, constituit în jurul unui foc, exclusiv din lemn de stejar. Cu măști pe față, legați de mijloc cu frânghii de cânepă și la picioare cu lanțuri de fier, dansatorii silabiseau hipnotizant versuri, se legănau într-un ritm întreținut de tobe, rosteau fraze fermecate. Un țap sare peste foc, apoi împrăștie focul, caprele trec printre dansatori încercând să strice jocul, tobele grăbesc ritmul frenetic. Ca prin farmec, țapul nu mai are aceeași putere, caprele se lovesc de dansatori și cad, focul purificator se reaprinde.

Așa cum afirmă Manu Stejar în lucrarea *Spațiul sacru în secolul XXI*, textul silabisit și punctat de tobă avea menirea să fie bătut în cuie, conform rimei, chiar pe pereții casei sau ai grajdului, neapărat cu cuie de argint ca să nu ruginască sufletul casei sau, după caz, al omului. Considerăm că ritmul sunetului modulează oblogatoriu undele cerebrale atât la dansatori cât și la ascultători, ba chiar și la ființele necuvântătoare din împrejurimi, care rămân ”țintuite” pe loc.

Originea structurii Dansului Măștilor este de cult păgân, simplă și eficientă pentru cei care asistă, iar sunetul tobelor, în timp ce se spun legăminte-jurăminte cu totul excepționale, ne demonstrează forța tradițiilor noastre. Tobe nu sunt confecționate la întâmplare, din orice material, ele sunt exclusiv din piele de țap argăsită vegetal și colorată cu fiertură din frunze de nuc.

Costumația bogată, agilitatea dansatorilor, ritmul alert și versurile trimit la energia renașterii, la ideea fertilizării, ca transformare cosmică pentru Noul An.

Participarea, ca spectator, este marcată în psihic și multă vreme marcantă pentru modul de înțelegere a lumii și a vieții.

Asemenea dansuri din timpuri ancestrale depășesc în tensiune și valoare un spectacol de teatru, indiferent de regizor, actori, scenografie, etc.

Averea noastră multimilenară este constituită din toate modalitățile cultice și culturale de folosire a simbolurilor, arhetipurilor, miturilor și tuturor manifestărilor care s-au practicat și se mai practică.

Expresie a unei culturi stăvechi, Dansul Măștilor este un obicei arhaic, agrar, pastoral, de tradiție multimilenară ce deschide o fereastră spre o lume pierdută, dar ale cărei ecouri încă se mai aud în pragul sărbătorilor de la întretăierea anilor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ion Ghinoiu, *Obiceiuri populare de peste an*, Dicționar, Editura. Fundației Culturale Române, București, 1997;
2. Arnold van Gennep, *Riturile de trecere*, Editura Academiei, București, 1987;
3. Manu Stejar, *Spațiul Sacru în secolul XXI*, Editura Rombul, 2008 ;
4. Nicolae Densușianu, *Dacia preistorică*, Editura Obiectiv;
5. https://ro.wikipedia.org/wiki/Tradiții_românești;

CASA CORPULUI DIDACTIC
ARGEȘ

IMPORTANȚA FAPTELOR BUNE ȘI ASUMAREA DE RESPONSABILITĂȚI

*Profesoară de informatică Oprea Claudia-Elena
Clubul Copiilor Mioveni*

Este important și necesar ca oamenii să facă multe fapte bune. Este foarte frumos când oamenii știu să dea o mână de ajutor celorlalți aflați în situații dificile de viață, atunci când oferă un sfat bun sau oferă ajutor concret sub alte forme semenilor lor.

De asemenea, este foarte bine ca oamenii să aibă simțul responsabilității, adică să își facă datoria acasă, în familie, la serviciu, precum și datoria de buni cetățeni în orașul sau satul unde se află, în țara în care se află și chiar să dovedească responsabilitate în tot ceea ce realizează de-a lungul timpului în societate.

Copiii și tinerii pot să facă fapte bune prin acțiuni de voluntariat în comunitatea din care fac parte, prin ajutorul pe care îl oferă părinților la unele treburi sau bunicilor în anumite situații.

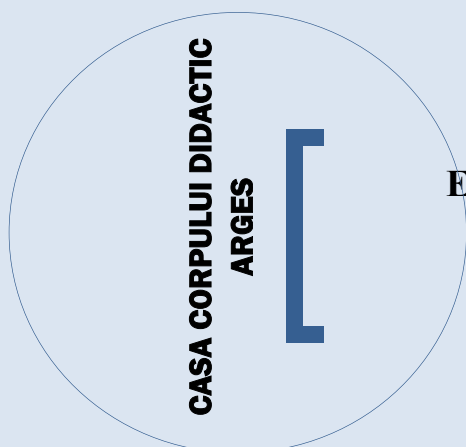
De asemenea, copiii și tinerii își pot asuma responsabilități atunci când își fac zilnic temele pentru acasă, când participă la concursuri și olimpiade școlare și atunci când își pregătesc lecțiile pentru școală, când au grijă de frații sau surorile mai mici sau atunci când este nevoie sau atunci când realizează cumpărături, fac mâncare, curățenie în casă, spală vase sau rufe ș.a..

De asemenea, este important pentru copii și tineri să se inspire pentru fapte bune din modele ale unor oameni buni, cu caracter frumos și bine educați.

Copiii și tinerii au responsabilitatea să se poarte frumos cu copiii și tinerii de diferite vârste, cu cadrele didactice de la școală, să salute pe copiii și tinerii de aceeași vârstă sau mai mari și pe ceilalți oameni, să se poarte civilizată și frumos în orice loc s-ar afla.

Este foarte frumos și benefic atunci când copiii și tinerii se implică în cadrul Bisericii pentru a ajuta pe cei aflați în situații dificile de viață.

Din categoria faptelor bune fac parte și acele fapte frumoase în care copiii și tinerii își ajută colegii sau colegele de școală să înțeleagă mai bine unele lecții din materiile învățate la școală.

STUDIU: STRATEGII DE INTEGRARE A ELEVILOR CU CERINȚE EDUCATIONALE SPECIALE (C.E.S.)

Prof. Grînea Ruxandra Sorela
Liceul Tehnologic "Constantin Brâncuși" Pitești

Omul este o ființă dependentă în activitatea pe care o desfășoară de ceilalți. Are nevoie permanentă de a comunica și coopera.

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficiențe. Ei sunt percepuți diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificații diferite, în funcție de cultura și de valorile promovate. Mulți oameni au reticențe față de persoanele cu deficiențe, deoarece au o concepție greșită despre ele. Trebuie însă să înțelegem că sunt niște oameni la fel ca ceilalți, fiind produsul unic al eredității lor și al mediului.

Persoanele deficiente, la rândul lor au două păreri în ceea ce privește impedimentul lor: unele îl consideră un dezastru, iar altele un simplu inconvenient.

Din categoria copiilor cu C.E.S (cerințe educative speciale) fac parte atât copiii cu deficiențe propriu zise, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele școlii. Din această categorie fac parte:

- copiii cu deficiențe senzoriale și fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilități mintale, paralizia cerebrală);
- copiii cu deficiențe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenție-ADHD, tulburări de opoziție și rezistență);
- copiii cu tulburări afective, emoționale (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentație: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);
- copiii cu handicap asociat;
- copiii cu dificultăți de cunoaștere și învățare (dificultăți de învățare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia);
- copiii cu deficiențe de comunicare și interacțiune (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-și exprime propriile capacități. Astfel copilul capătă prin joc informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp.

Datorită faptului că se desfășoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucât le oferă șansa de a juca cu alți copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfășura. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcție de deficiența copilului.

Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observație, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate.

Școala este de asemenea un mediu important de socializare.

Formele de integrare a copiilor cu C.E.S. pot fi următoarele: clase diferențiate, integrate în structurile școlii obișnuite, grupuri de câte doi-trei copii deficienți incluși în clasele obișnuite, integrarea individuală a acestor copii în aceleași clase obișnuite.

Integrarea școlară exprimă atitudinea favorabilă a elevului față de școala pe care o urmează; condiția psihică în care acțiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivații puternice care susține efortul copilului în munca de învățare; situație în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acțiunile desfășurate pentru educația sa; corespondența totală între solicitările formulate de școală și posibilitățile copilului de a le rezolva; existența unor randamente la învățătură și în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilitățile copilului sau la cerințele școlare.

În școală, copilul cu tulburări de comportament aparține de obicei grupului de elevi slabi sau indisciplinați, el încălcând deseori regulamentul școlar. Din asemenea motive, copilul cu tulburări de comportament se simte respins de către mediul școlar (educatori, colegi). Ca urmare, acest tip de școlar intră în relații cu alte persoane marginalizate, intră în grupuri subculturale și trăiește în cadrul acestora tot ceea ce nu-i oferă societatea.

Datorită comportamentului lor discordant în raport cu normele și valorile comunității sociale, persoanele cu tulburări de comportament sunt, de regulă, respinse de către societate. Aceste persoane sunt puse în situația de a renunța la ajutorul societății cu instituțiile sale, trăind în familii problemă, care nu se preocupă de bunăstarea copilului.

Copiii cu C.E.S. au nevoie de un curriculum planificat diferențiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învățare și evaluare specializate, adaptate abilităților lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii. De asemenea vor beneficia de consiliere școlară și vocațională personală și a familiei.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învățare pentru ca un volum mai mare de informații să fie acumulat în aceeași perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învățare al copilului, dacă este făcută o evaluare eficientă care ne permite să știm cum învață copilul, dar și ce și cum este necesar să fie învățat.

Unii elevi au nevoie de o terapie a tulburărilor de vorbire și de limbaj și de psihoterapie individuală și de grup pentru sprijinirea integrării pe plan social.

De asemenea copiii au nevoie de ajutor suplimentar din partea profesorilor și colegilor, fiind nevoie să primească în activitatea școlară conținuturi și sarcini simplificate.

Copiii cu tulburări vizuale, tulburări de auz, cu dizabilități fizice, necesită programe și modalități de predare adaptate cerințelor lor educative, programe de terapie, rampe de acces pentru deplasare, asistență medicală specializată, asistență psihoterapeutică.

Strategii și intervenții utile din partea cadrului didactic:

- Crearea unui climat afectiv-pozitiv;
- Stimularea încrederii în sine și a motivației pentru învățare;
- Încurajarea sprijinului și cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;

- Încurajarea independenței, creșterea autonomiei personale;
- Încurajarea eforturilor;
- Sprijin, încurajare și apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor școlare, fără a crea dependență;
- Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat și evidențiat cel mai mic progres;
- Crearea unui climat afectiv, confortabil;
- Centrarea învățării pe activitatea practică;
- Sarcini împărțite în etape mai mici, realizabile;
- Folosirea învățării afective;
- Adaptarea metodelor și mijloacelor de învățare, evaluare, etc.

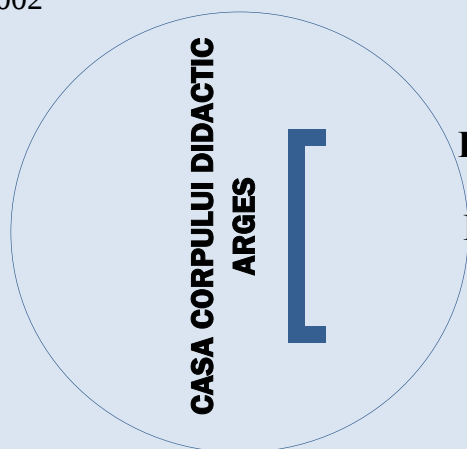
BIBLIOGRAFIE:

Weihs T J “Copilul cu nevoi speciale”, Ed Triade, Cluj Napoca, 1998

Arcan P, Ciumageanu D “Copilul deficient mintal”, Ed Facla

Verza F “Introducerea în psihopedagogia specială și asistența socială”, Ed Fundatiei Humanitas,

2002

IMPORTANȚA METODELOR DIGITALE ÎN LECȚIILE DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

**RADU LILIANA CARMEN – Profesor consilier școlar
CJRAE ARGEȘ**

Într-un secol marcat de digitalizare accelerată și transformări sociale profunde, educația este chemată să își redefinească scopurile, metodele și mijloacele de aplicare. Dacă în trecut accentul se punea aproape exclusiv pe transmiterea de informații, astăzi, accentul se mută tot mai mult pe formarea individului ca persoană autonomă, conștientă de sine, capabilă să ia decizii responsabile și să se adapteze unui mediu în continuă schimbare. În acest context, lecțiile de dezvoltare personală capătă o importanță strategică în formarea tinerilor, iar metodele digitale se dovedesc a fi instrumente esențiale pentru atingerea acestui obiectiv.

Tradițional, dezvoltarea personală este un proces lăsat mai ales în seama familiei sau al experiențelor de viață. Cu toate acestea, nevoile

actuale ale societății – în care competențele socio-emoționale, inteligența emoțională, gândirea critică și adaptabilitatea sunt mai căutate decât simplele cunoștințe teoretice – impun introducerea unor componente educaționale dedicate acestui domeniu. În acest context, metodele digitate devin aliați importanți, oferind instrumente flexibile, accesibile și interactive, capabile să stimuleze o învățare autentică și profundă.

Unul dintre cele mai mari avantaje ale metodelor digitale este accesul rapid la o gamă variată de resurse și perspective.

Platformele online, aplicațiile mobile, podcasturile, videourile educaționale și simulările interactive permit elevilor să exploreze teme legate de autocunoaștere, gestionarea emoțiilor, comunicare,

leadership, luarea deciziilor, carieră și echilibru între viața personală și profesională. Această diversitate sprijină o învățare mai personalizată, adaptată nevoilor și stilurilor de învățare ale fiecărui individ.

De exemplu, un elev vizual va beneficia mai mult de videoclipuri explicative sau infografice interactive, în timp ce un elev auditiv va prefera podcasturile sau înregistrările vocale.

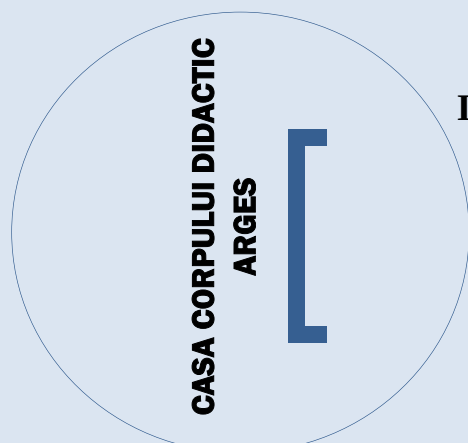
Contrar percepției că tehnologia izolează, metodele digitale pot favoriza colaborarea și comunicarea eficientă, valori fundamentale ale dezvoltării personale. Prin platforme de tip Google Classroom, Microsoft Teams sau Discord (folosit inteligent în contexte educaționale), elevii pot lucra în echipă, pot dezbate idei, pot crea proiecte comune sau pot participa la webinarii și ateliere virtuale. Astfel procesul educațional devine unul colaborativ și deschis spre schimbul de idei.

Mai mult decât atât, internetul oferă acces la o pluralitate de opinii și perspective, ceea ce stimulează gândirea critică și discernământul. A învăța să selectezi informația corectă, să analizezi surse și să argumentezi propriul punct de vedere este

un exercițiu valoros pentru formarea unei gândiri autonome și responsabile.

Desigur, folosirea tehnologiei în educație nu este lipsită de riscuri. Supraexpunerea la ecrane, distragerea atenției, dependența de dispozitive sau superficializarea învățării sunt pericole reale dacă metodele digitale nu sunt bine integrate în procesul educațional. De aceea, este esențial ca utilizarea tehnologiei să fie ghidată de profesori pregătiți, capabili să construiască lecții echilibrate, care combină digitalul cu reflecția personală, activitățile practice și interacțiunea umană autentică.

În concluzie, metodele digitale folosite inteligent și adaptate, nu sunt simple instrumente de sprijin, ci factori activi de transformare a educației pentru viață. În lecțiile de dezvoltare personală, acestea contribuie decisiv la formarea unor indivizi conștienți de sine, capabili să gândească critic, să colaboreze, să se adapteze și să își gestioneze emoțiile în mod matur. Într-o lume în care schimbarea este constantă, iar provocările sunt multiple, tehnologia digitală nu este o opțiune, ci o necesitate în construirea unei educații care dezvoltă nu doar minți, ci și caractere.

IPOSTAZE ALE JOCULUI ÎN LITERATURA ROMÂNĂ

*Prof. Zgreabă Eugenia
Colegiul Național „Zinca Golescu”, Pitești*

Scriitorii români au abordat, în creațiile lor, tema jocului, valorificându-i valențele în moduri inedite. Sensul cuvântului *joc* a fost valorificat în opere biografice, aparținând unor autori consacrați ai literaturii noastre. Ion Creangă, marele nostru povestitor, s-a aplecat cu candoare asupra perioadei propriiei copilării, în care principala activitate era jocul. Rememorarea sa învie imaginea tatălui, a cărui viziune populară se ghidează după morala: „Dacă-i copil să se joace, dacă-i cal să tragă, dacă-i popă să citească”.

Jocul este transpus într-un univers mistic în lucrarea autobiografică *Hronicul și cântecul vârstelor*, Blaga încadrând perioada copilăriei în zarea magiei prin episoade semnificative: încercarea de a alunga

diavolul cu „furci, toiege, căldări, vătraie, răsteie”, impresia că cerul îl urmărește ori spaima de a nu fi scuipat de cuc.

Un alt scriitor care a eliberat din umbra trecutului amintirile unei copilării bazate pe joc este Mircea Cărtărescu. Într-un interviu despre *Nostalgia*, acesta mărturisea: „Mă torturează anumite amintiri și reverii, stranii și precise, dar încărcate psihic cu o magie căreia mi-e imposibil să-i regăsesc originea și sensul”. Din universul copilăriei sale se desprind jocurile „crude și barbare” din spatele blocului, urmărirea „prin șanțurile labirintice de canalizare”, Vrajitroaca sau Exploratorii (pp. 39-40). Putem observa cum însăși mintea creatorului devine un teren de joc/ joacă pentru imaginație, vădind constanta nevoie a omului de a rămâne conectat la joc/ joacă.

Joaca nevinovată a unui copil are efecte catastrofale în poezia *După melci* scrisă de Ion Barbu. Plecat „să culeagă/ Ierburi noi, crăițe, melci...”, acesta descoperă „melcul prost, încetinel” și, fără a conștientiza forța demiurgică a cuvântului său, rostește, în joacă, un descântec, care nu este altceva decât o invitație adresată unei ființe primare, simbol al increatului, de a ieși din neființă. Urmările sunt catastrofale, întrucât se dezlănțuie stihiiile naturii, aducând moartea. Jocul copilului echivalează, la Barbu, cu trăirea unei experiențe definitorii, cu o dramă timpurie a descoperirii puterii nebănuite pe care cuvântul o exercită asupra Universului, poezia fiind una a cunoașterii.

În nuvela fantastică *La țiğânci* scrisă de Mircea Eliade, jocul devine principala modalitate de accedea în spațiul de dincolo. Inițierea profesorului Gavrilescu, înfrânată de numeroasele amintiri dintr-o tinerețe ratată, se realizează sub forma unor probe la care este supus de cele trei țiğânci. *Jocul* la care este invitat era, aparent, simplu: trebuia să ghicească țiğanca dintr-un grup de tinere fete: o țiğancă, o grecoaică și o evreică, simboluri ale ielelor. Confuzia, tendința de a se întoarce în trecut sunt, însă, obstacole în încercarea sa, astfel că, în primă fază, acesta este prins într-o horă a fetelor, a ielelor, care, astfel, îi țin un destin diferit. Rătăcirea sa prin amintiri este redată prin înaintarea greoaie într-un labirint de paravane și oglinzi, de obiecte greu de identificat, căldura sufocantă indicând prezența sacrului camuflat în profan. Jocul se încheie cu leșinul personajului după ce simte că este strâns, până la sufocare, într-un giulgiu. Acest joc al ghicirii se constituie, în viziunea autorului, într-o primă fază a accederii în spațiul de dincolo, Gavrilescu întâmpinând mari dificultăți în a-l trece din cauza profanului din el. Replica grecoacei „Dacă ai fi ghicit-o, ar fi fost foarte frumos” lasă să se întrevadă, dincolo de ambiguitatea formulării, scopul jocului: renașterea personajului, accederea sa în sacru.

Inegalabilul creator Tudor Arghezi înscrie jocul pe două coordonate total opuse: în poezia filosofică ne prezintă moartea atât ca pe un dat firesc, în poezia *De-a v-ați ascuns*, cât și ca pe un eveniment generator de spaimă, în *Duhovnicească*, pentru ca în poezia jocului, a boabei și a fărâmei să ne introducă în universul mărunț al viețuitoarelor și plantelor. Preluând atitudinea de acceptare senină a sfârșitului uman regăsită în balada *Miorița*, și mai apoi la Eminescu ori la Sadoveanu, Arghezi ne oferă un discurs care surprinde moartea ca pe un eveniment posibil, nu cert, întreținând ambiguitatea prin repetarea adverbului temporal *odată*. În viziunea sa, moartea echivalează cu un „joc viclean de bătrâni/(...)/ Joc de slugi și joc de stăpâni,/ Joc de păsări, de flori, de câni”, pe care „fiecare îl joacă bine”. Nicio teamă nu-l încercă pe eul liric care conștientizează statutul său de ființă efemeră ce urmează să joace „jocul Sfințelor Scripturi” pe care l-a jucat „și Domnul nostru Isus Hristos”. Versul „Așa e jocul, începe cu moarte” este sugestiv pentru serenitatea eului poetic care lasă un testament urmașilor săi. Așadar, moartea, alături de viață, creație ori destin, nu reprezintă altceva decât o altă dimensiune a marelui joc cosmic pe care îl joacă,

deopotrivă, omul și Dumnezeu. Ultima strofă accentuează, încă o dată, acceptarea ca pe un dat firesc al ciclicității destinului uman: „Așa este jocul./ Îl joci în doi, în trei./ Îl joci în câte câți vrei./ Arde-l-ar focul!”

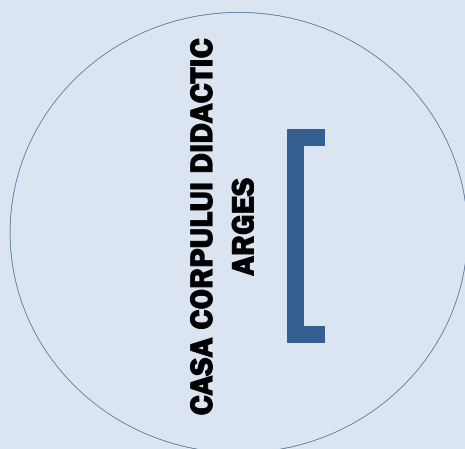
Viața și moartea coexistă în vitalitatea jocului din opera **Ciuleandra** scrisă de Liviu Rebreanu. Este un dans al destinului în care participanții își află sufletul pereche: „Pornește ca o horă oarecare, foarte lent, foarte cumpătat. Jucătorii se adună, se înșiră, se îmbină, probabil după simpatii, ori la întâmplare, indiferent. Pe urmă, când se pare că oamenii s-au încins puțin, muzica prinde a se agita și a se iuți. Ritmul jocului accelerează, firește. Jucătorii, cuprinși de după mijloc, formează un zid compact de corpuri care se mlădie, se îndoaie, se răsucesc, și tresaltă cum poruncesc lăutarii. Cu cât se aprind mai tare jucătorii, cu atât și muzica se ațăță, devine mai zvăpăiată, mai sălbatică. Picioarele flăcăilor scapără vijelios, schițează figuri de tropote, sărituri de spaimă, zvâcniri de veselie. Apoi deodată, cu toții, cu pași sălțați și foarte iuți, pornesc într-un vârtej. Zidul viu se avântă când încoace, când încolo, lăutarii pișcă vehement strunele însă înăsprind și ascuțind sunetele cu câte un chiot din gură, la care încearcă să răspundă altul, din toiuul jucătorilor, curmat însă și înghițit de năvala ritmului. Acuma șirul, tot încovoiindu-se și strângându-se, ca un șarpe fantastic, începe să se încolăcească, să se strângă, să se grămădească până ce se transformă parcă într-un morman de carne fierbinte care se zvârcolește de pe loc un răstimp ca apoi, pe neașteptate, să se destindă iarăși (...)” (p. 94) Obsesia acestui dans straniu îl urmărește pe protagonistul Puiu Faranga, acesta vrând să reconstituie **beția dansului**.

Un dans al vieții și al morții este al Mirei, soția Meșterului Manole din drama lui Lucian Blaga, aceasta participând, conștient, la jocul zidirii sale. Ea este aleasa destinului, căci este „cea mai pornită spre joc” (p. 204), atingând, prin simplitatea sa, treapta care separă tragicul morții de sublimul creației, putând, astfel, risipi forțele obscure ce dărmă la nesfârșit zidurile mănăstirii: „Căci vezi, blestemul de care vorbirăm, îl învingem c-un joc.” (p. 205). Jocul sorții îl obligă pe Manole să aleagă între biserică și Mira, cei doi poli ai ființei sale, ilustrând vocația creatoare și simbolul iubirii. Jocul de-a moartea presupune voie bună din partea femeii jertfite, aceasta creând o viață, o operă: „Când ne-am întâlnit cu stângăcie întâi, am fost aproape numai copii și-am început în neștire să ne jucăm de-a viața. Acum tot așa ne vom juca de-a moartea. Atunci te-am culcat în iarbă, acum te voi culca în zid. Va trebui tot timpul să zâmbești, și chiar de va fi rece zidul, să te silești să glumești. Să pară în adevăr că moartea e un joc.” (pp. 204-205)

Temă recurentă în literatură, jocul a cunoscut multiple valențe, suscitând interesul scriitorilor și constituind un domeniu aparte. Acesta îmbrățișează deopotrivă viața și moartea, fiind cea dintâi formă de manifestare a individului și căpătând sensuri insolite în imaginarul artistic.

Bibliografie:

1. Arghezi, Tudor, *Versuri*, Editura Minerva, București, 1988.
2. Barbu, Ion, *Poezii*, Editura Albatros, București, 1975.
3. Blaga, Lucian, *Hronicul și cântecul vârstelor*, Editura Humanitas, București, 2012.
4. Blaga, Lucian, *Meșterul Manole*, Editura Agora, București, 2008.
5. Cărtărescu, Mircea, *Nostalgia*, Editura Humanitas, București, 1993.
6. Creangă, Ion, *Amintiri din copilărie*, Editura Minerva, București, 1978.
7. Eliade, Mircea, *La țigănci*, Editura Garamond, București, 2004.
8. Manolescu, Nicolae, *Istoria critică a literaturii române. 5 secole de literatură*, Editura Paralela 45, Pitești, 2008.

LA DEMARCHE DIDACTIQUE DE LA COMPREHENSION ECRITE EN CLASSE DE FLE - ÉTUDE DE SPECIALITE

*Prof. Bica Laura-Nicoleta
Liceul Tehnologic „Dimitrie Dima” Pitești*

La compréhension écrite est l'une des quatre activités de communication langagière mentionnées par le CECRL. Cette compétence permet à l'apprenant de rassembler, en fonction des stratégies acquises, ses compétences générales individuelles articulées à sa compétence de communication langagière pour être capable d'effectuer des tâches communicatives. Les résultats de ces tâches ne sont autre chose que les formes variées que prend la communication dans des situations précisées. Une tâche qui repose sur un texte écrit doit déboucher sur une production langagière à l'oral ou à l'écrit vérifiable et orientée vers un public. Pour vérifier la compréhension écrite, on doit proposer aux apprenants des documents authentiques variés qui contiennent des textes illustrant les types de discours: narratif, explicatif, descriptif, argumentatif, injonctif, informatif. Le texte sera choisi en adéquation au niveau de l'apprenant et aux contenus linguistiques que l'on désire travailler tout en faisant attention qu'il corresponde aux intérêts et préoccupations des apprenants. L'outil didactique choisi en fonction des spécificités du genre abordé a pour but que l'apprenant s'approprie les trois types de compétences demandées par le CECRL: les compétences sociolinguistiques, linguistiques et pragmatiques.

La compréhension écrite ou la compréhension de documents écrits est étroitement liée à la lecture. En FLE, la lecture implique les compétences suivantes:

- saisir l'information explicite de l'écrit;
- reconstituer l'organisation explicite du document;
- découvrir l'implicite d'un document écrit.

La compréhension écrite se déroule à partir de documents authentiques divers qui incluent des textes illustrant différents types de discours: narratif, descriptif, explicatif, argumentatif, informatif, injonctif. Le texte va être choisi d'après le niveau de l'apprenant et les contenus linguistiques ou de civilisation que l'on désire travailler tout en faisant attention qu'il corresponde aux sujets d'intérêts et aux préoccupations de l'apprenant. Le dispositif didactique employé selon les caractéristiques du genre abordé devra amener au développement chez l'apprenant des trois types de compétences (linguistiques, sociolinguistiques, et pragmatiques).

a) La démarche didactique de la compréhension écrite en classe

On doit employer la même démarche avec tous les documents écrits. On se place dans une situation de classe ordinaire, et on utilise la compétence de compréhension écrite pour faire atteindre un nouvel objectif.

Selon le niveau des apprenants, l'enseignant a la possibilité de faire le point complet sur une question de grammaire, par exemple, s'il s'agit de niveaux avancés ou bien de se limiter à une règle

incomplète et d'y revenir à d'autres moments de l'apprentissage pour la nuancer, compléter, s'il s'agit de débutants.

Dans un premier temps, en tant qu'enseignant, on doit donner le document écrit aux élèves. Il est souhaitable qu'ils travaillent en petits groupes afin de comparer leurs résultats. Ensuite, on doit leur poser des questions sur les caractéristiques de ce type de texte, même avant la première lecture. Ils s'intéresseront à l'encadrement du texte, ce qui facilitera sa compréhension globale.

Les questions que l'on peut utiliser autour du texte (paratexte) sont les suivantes:

- Qu'est-ce qu'il y a autour du texte ?
- D'où est tirée cette page ? D'un magazine, d'un journal...
- Qu'est-ce qu'il y a à la fin du texte ?
- Qu'est-ce qui se trouve en haut ? Un titre, une adresse

Dans un second temps, il est important de lire le texte silencieusement, en précisant le temps que les apprenants ont à la disposition pour résoudre cette tâche. L'objectif primordial est celui de découvrir le texte et d'amener petit à petit l'apprenant à accéder au sens. Il est possible qu'on leur donne un document contenant des questions ou des détails à trouver. Mais il est nécessaire que les premières questions visent la compréhension très globale du document écrit, car les détails doivent être découverts plus tard.

Ensuite, les élèves sont provoqués à émettre des hypothèses. On les y incite tout en faisant vérifier chaque hypothèse par d'autres élèves. On leur pose des questions pour bien vérifier leur compréhension, en revenant à une lecture orientée du texte. Il est important de justifier chaque explication, parce que les apprenants ne doivent pas répondre par hasard.

b) Les types d'exercices utiles pour la compréhension écrite

Il y a plusieurs catégories d'activités utiles:

- les questionnaires (à réponse ouverte, à choix multiples – QCM, fermée – oui/non; vrai/faux, orientée ou guidée);
- la prise de notes;
- les exercices de réparation de texte ou les textes lacunaires (texte à trous, texte de clôture);
- les exercices de mise en relation;
- les activités d'analyse et de synthèse (résumé, compte-rendu, synthèse de documents, explication de texte, commentaire de texte);
- les exercices de reconstitution de textes ou puzzle.

c) L'évaluation de la compréhension écrite

Pour évaluer cette compétence, on doit prendre en considération plusieurs critères. Tout d'abord, les activités choisies doivent correspondre aux situations de la vie réelle dans lesquelles l'apprenant peut se retrouver. Les supports doivent être diversifiés en fonction du niveau, de l'âge et des centres d'intérêt de l'apprenant, en prenant en compte des critères du CECR. Les documents authentiques ont le rôle de faciliter la tâche de l'apprenant. On doit utiliser, par exemple, des textes concernant les emplois du temps pour le niveau A1, les programmes de cinéma et les dépliants où l'on donne des instructions, pour le niveau A2, les articles de magazine ou les modes d'emploi des jeux de société pour le niveau B1. Les textes utilisés doivent correspondre à ceux que l'apprenant peut toujours rencontrer dans sa vie réelle, telles que les cartes d'invitation et les présentations dans les magazines ou les revues notamment pour les niveaux élémentaires A1 et A2.

Quant aux outils d'évaluation, on peut utiliser les QCM, les QROC ou les tableaux à compléter par des mots, principalement pour les niveaux débutants A1 et A2. Ces derniers doivent être clairs et faciles à comprendre par l'apprenant. Pour le niveau B1, on doit choisir des tableaux que l'apprenant sera amené à compléter par des phrases ou des questions ouvertes à réponses plus ou moins longues, correspondant toujours à leur niveau. On ne sanctionne pas les erreurs linguistiques parce que l'on évalue la compréhension de l'apprenant et non pas sa production.

Bibliographie

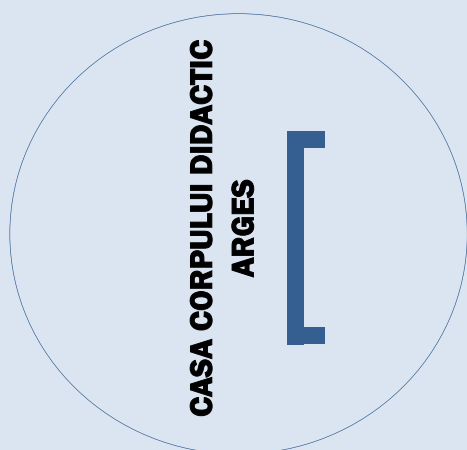
Cadre Européen Commun de Référence pour les Langues: apprendre, enseigner, évaluer, Didier, 2005

DESCHENES, A. J., *La compréhension et la production de texte*, Les Presses de l'Université de Québec, 1988

GEORGESCU, C.-A., *La Didactique du français langue étrangère. Tradition et innovation*, Editura Tiparg, 2011

PEKAREK DOEHLER, S., *De la nature située des compétences*, in Bronckat, J-P., Bulea, E., Pouliot, M., (Eds), *Repenser l'enseignement des langues : comment identifier et exploiter les compétences*, Septentrion, 2005

TAGLIANTE, C., *La Classe de langue*, Clé International, Strasbourg, 1994

CE SUNT COMPUTERELE ALL IN ONE ȘI CARE SUNT AVANTAJELE LOR?

*Informatician Lincă Corina,
Liceul Tehnologic „Constantin Brâncuși” Pitești*

In lumea computerelor vom găsi în principiu trei categorii principale, vorbim de PC desktop-uri, laptopuri și computere All in One.

Deși este adevărat că calculatoarele All in One fac parte din categoria computerelor desktop, deoarece funcționează de obicei în acest mod, totuși, datorită structurii lor fizice și a componentelor lor, se poate spune că acestea se află în propria lor categorie.

Din acest motiv, îl putem clasifica drept o nouă categorie de calculatoare care, de altfel, capătă din ce în ce mai multe adepți.

Ce este un computer All in One?

Calculatoarele All in One sunt cele care au integrate toate componentele de bază pentru funcționarea sa, cum ar fi procesorul, memoria, discurile etc., într-o singură carcasă care este integrată și cu ecranul, aceasta fiind principala diferență față de calculatoarele desktop.

Dacă îl comparăm cu un laptop, principala diferență este că atât tastatura, cât și mouse-ul sunt separate de computer și poate cea mai izbitoare asemănare în acest sens este că unele modele All in One PC integrează și camera web, difuzoarele și microfonul.

Avantajele utilizării unui computer All in One

1. Economie de spațiu. Prin integrarea tuturor componentelor sale, un All in One PC își reduce semnificativ dimensiunile, ceea ce îl face să fie un computer care ocupă mai puțin spațiu.

2. Design elegant. Calculatoarele All in One sunt de obicei foarte atractive, cu un design modern și elegant, așa că sunt ideale pentru birouri, deoarece arată foarte bine pe birou.

3. Consum mai mic de energie. Deoarece sunt mai compacte, sunt concepute pentru a funcționa cu componente speciale, cum ar fi cele ale laptopurilor care consumă mai puțină energie.

4. Mai puține cabluri. Cele mai multe All-in-One-uri vor necesita o tastatură și un mouse care pot fi conectate prin intermediul portului USB, însă există modele care vă permit să conectați totul prin WiFi sau Bluetooth, astfel încât să nu mai aveți cabluri pe birou.

5. Instalare ușoară. Deoarece echipamentul este deja asamblat, nu trebuie să știți cum să asamblați componentele calculatorului, singura muncă care se face este să conectați la priză și probabil să conectați tastatura și mouse-ul și asta este tot.

6. Portabilitate. Într-o anumită măsură, portabilitatea [All in One PC](#) este un avantaj în comparație cu un computer de birou convențional, deoarece este mai ușor de mutat, deoarece are mai puține componente.

Poate fi folosit un All in One PC ca un calculator gaming?

Cel mai adesea, aceste dispozitive sunt utilizate pentru sarcini de productivitate, fie că este vorba de lucrul cu instrumente de birou, fie că este vorba de editarea de fotografii sau videoclipuri cu modelele mai puternice. Cu toate acestea, avem o varietate suficient de mare de soluții pentru a putea găsi un All-in-One care să ne permită să rulăm jocuri.

PC-urile All-in-One pot fi considerate echipamente foarte bune pentru a lucra fără a ocupa foarte mult spațiu, dar de obicei nu sunt prima alegere pentru cei care vor să își construiască un calculator gaming cu care să se bucure de cele mai noi jocuri pentru PC de pe piață, ceea ce înseamnă că puțini producători încearcă să se orienteze către piața gamerilor.

Aceste tipuri de soluții nu dispun de obicei de o putere grafică excesivă, cu excepția cazului în care alegeți un dispozitiv foarte performant, care integrează un GPU cu suficientă putere pentru a putea rula orice joc la rezoluție maximă.

Da, puteți juca jocuri cu multe modele de All in One PC. Dar, așa cum am spus, multe All-in-One PC au o putere grafică mai mult decât suficientă pentru a se putea bucura de toate tipurile de jocuri, indiferent de cât de multă încărcare grafică necesită acestea. Nu, nu toate jocurile pot fi jucate la calitate Ultra, dar va fi mai mult decât suficient pentru a le putea rula și a vă putea distra câteva ore.

Dezavantajele utilizării unui computer All in One

Din păcate, există și unele dezavantaje, iar cel care deranjează mult utilizatorii ar fi posibilitatea destul de redusă de a putea face upgrade la componente. Să fie oare acesta motivul pentru care aceste [sisteme All in One PC](#) au fost privite cu reticență la început? Se pare că da!

Cu toate acestea, noile modele permit upgrade-ul pentru aproape orice componentă, și aici vorbim de cele cu monitoare de minim 27". Acestea au însă un preț destul de ridicat, și sunt utilizate în anumite medii de lucru, și nu de pasionații clasici de computere și tot ce ține de ele.

Și iată cum am ajuns la al doilea dezavantaj, și anume prețul. Pentru versiunile de bază prețul pornește de la aproximativ 2.000 de lei, dar dacă îți dorești un model cu platform hardware care să fie competitive, ești nevoit să scoți din buzunar sume chiar și de trei ori mai mari.

La prima vedere, prețul pare cumva justificat, pentru că avem de a face cu monitoare impresionante, cu ecrane ce depășesc 20”, au pachetul Windows instalat, dar cu toate acestea, se pare că suma este mult prea mare pentru mulți utilizatori.

Cum se alege un All in One PC?

Ai stat și analizat bine și ai ajuns la concluzia că un astfel de echipament este ceea ce ai nevoie. Dar parcă ai vrea să știi mai multe amănunte înainte de a începe ”vânătoarea” prin magazine sau pe site-urile de profil.

Cât de mare este display-ul

De preferat ar fi să alegi unul cu un ecran generos, pentru cea mai bună experiență vizuală, dar și pentru că oricum ai economisit mult din spațiu prin faptul că nu mai ai unitatea centrală. Unul de 23 – 24” este suficient de regulă. Și da, în acest caz, mărimea display-ului chiar contează, pentru că nu îl vei putea schimba niciodată. Prin urmare, vezi care se potrivește cel mai bine cu cerințele tale. Nu uita însă nici regula de bază: cu cât monitorul este mai mare, cu atât este mai necesar să stai mai departe de acesta.

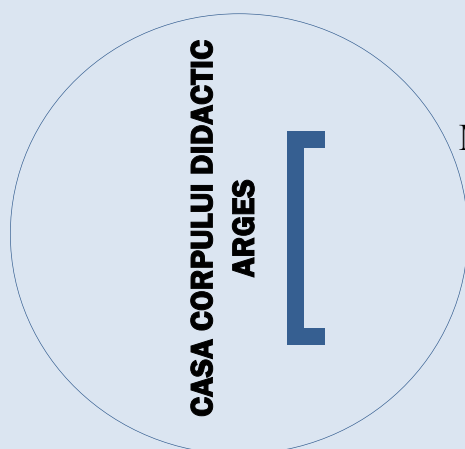
Touchscreen. Cu sau fără?

La ora actuală, pe piața de gen din România se găsesc sisteme All in One PC cu touchscreen, dar și fără această opțiune. Aici, chiar depinde de tine, pentru că dacă la începuturi ecranele tactile păreau a fi foarte necesare utilizatorilor, odată cu apariția Windows 10 lucrurile s-au schimbat foarte mult. Este și normal, deoarece elementele care intră în component sistemului de operare pot fi folosite și prin touchscreen, dar și fără această caracteristică. Gândește-te bine și vezi care variantă este cea mai comodă, iar dacă ecranul tactil este pe placul tău, atunci achiziția ta ar trebui să fie un dispozitiv care poate fi așezat în poziție orizontală.

Bibliografie

<https://spotmedia.ro/stiri/it/ce-sunt-computerele-all-in-one-si-care-sunt-avantajele-lor>

<https://www.wall-street.ro/articol/IT-C-Tehnologie/274665/sisteme-all-in-one-pc-tot-ce-trebuie-sa-stii-despre-ele.html>

MODALITĂȚI ȘI STRATEGII DIDACTICE DE REALIZARE A EDUCAȚIEI INCLUZIVE

*Prof. Bănuțescu Ramona Florina
Liceul Tehnologic „Dimitrie Dima”, Pitești*

Educația incluzivă presupune schimbarea și adaptarea continuă a sistemului educațional pentru a răspunde diversității copiilor și nevoilor ce decurg din aceasta, pentru a oferi educație de calitate tuturor în contexte integrate și medii de învățare comune.

Mediul de învățare trebuie să fie centrat pe elev, flexibil și adaptat la nevoile și potențialul individual al fiecărui copil. Această abordare ia în considerare și încearcă să atenueze factorii care formează bariere în calea participării copiilor la învățare și dezvoltare. Este necesar să se extindă oportunitatea pentru toți copiii de a interacționa, de a se juca, de a învăța, de a experimenta sentimentul de apartenență și de a se dezvolta în conformitate cu potențialul și dificultățile lor, obținând astfel o bună calitate a vieții în mediile lor respective. Este vorba despre schimbarea atitudinilor, comportamentului, metodelor de predare, curriculum-ului, mediului și alocarea resurselor umane, materiale și financiare pentru a satisface nevoile educaționale ale tuturor elevilor.

Educația incluzivă este un proces permanent care presupune școlarizarea copiilor cu cerințe educative speciale, adaptarea școlii la nevoile acestora, participarea lor la activități educative formale și nonformale, care să le asigure învățarea și dezvoltarea. Incluziunea presupune identificarea și eliminarea barierelor, bariere care pot avea legătură cu modul de

organizare a școlilor, cu modalitățile de predare și evaluare a progresului elevilor.

Politicile educaționale se bazează pe valorificarea principiilor educației pentru toți, indiferent de cerințele speciale cu care se confruntă, pentru a deveni utile în familiile lor, dar și utile societății în care reușesc să se integreze. Școala trebuie să ofere o gamă cât mai largă de servicii educaționale pentru a atrage copiii și a satisface cerințele acestora. În această școală trebuie să existe în primul rând comunicare, înțelegere, într-un cuvânt un spațiu dominat de acceptare, toleranță și diversitate.

Educația incluzivă de succes are loc în primul rând prin acceptarea, înțelegerea și atenția la diferențele și diversitatea elevilor, care pot include abilități fizice, cognitive, academice, sociale și emoționale. Educația incluzivă este cea mai eficientă modalitate de a oferi tuturor copiilor șansa echitabilă de a merge la școală, de a învăța și de a dezvolta abilitățile de care au nevoie pentru a se dezvolta.

Strategiile de predare incluzive sunt menite să asigure sprijin pentru toți elevii, astfel încât să învețe liber și să exploreze idei noi, să se simtă în siguranță, să-și exprime opiniile și să fie respectați ca indivizi și membri ai grupurilor.

Pentru a realiza o predare incluzivă de succes, cadrele didactice au nevoie, de o combinație a mai multor strategii, care includ:

înțelegerea ideii de incluziune;

atitudine pozitivă față de predarea incluzivă;

să diferențieze conținutul curriculum-ului și al predării;

să aibă acces la colaborare colegială, atât înainte, cât și în timpul și după terminarea lecțiilor;

să implementeze planuri de lecție care să țină cont de diversitatea în procesul de învățare a elevilor;

acces la instrumente didactice pentru a răspunde nevoilor elevilor;

timp suficient pentru comunicarea individuală cu elevii.

Munca colaborativă, grupurile interactive, activitățile de promovare a dialogului și munca pe proiecte, printre alte strategii, sunt exemple de practici importante și eficiente pentru a obține o educație incluzivă.

De asemenea, se recomandă crearea unui mediu inovator și creativ, în care elevii sunt încurajați să ia decizii, să accepte riscuri, să provoace și să pună la îndoială rezultatele obținute. Un mediu în care succesele sunt celebrate și eșecurile sunt susținute este propice unei dezvoltări personale și profesionale de succes.

Predarea incluzivă implică cultivarea în mod deliberat a unui mediu de învățare în care toți elevii sunt tratați în mod echitabil, au acces egal la învățare și se simt apreciați și sprijiniți în

Bibliografie

Gherguț, A., Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom, Iași, 2001;

Oprea Crenguța Lăcrămioara, Strategii didactice interactive: repere teoretice și practice, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007;

T. Vrăjmaș, Învățământul integrat și/ sau incluziv pentru copiii cu cerințe educative speciale, Editura Aramis, București, 2001.

învățarea lor. O astfel de predare se referă la identitățile sociale și încearcă să schimbe modul în care încheitățile sistemice modelează dinamica în spațiile de predare-învățare, afectează experiențele indivizilor în acele spații și influențează proiectarea cursurilor și a curriculum-ului.

Practicile de predare incluzivă sunt benefice pentru toți elevii și pot fi aplicate în domeniu sau context de predare și învățare. Încorporarea practicilor de predare incluzivă necesită planificare, reflecție continuă și revizuire și îi va ajuta pe profesori să creeze medii de învățare primitoare și productive.

Datele de cercetare și evaluare indică faptul că elevii arată îmbunătățiri în rezultatele academice, sociale și comportamentale atunci când li se predă în săli de clasă incluzive. Cercetările arată că, atunci când elevii sunt separați în mod regulat de colegii lor, ei nu au aceleași rezultate. În plus, profesorii beneficiază din punct de vedere profesional de lucrul împreună prin împărtășirea de resurse, idei și planificare colaborativă, observare și co-predare. Astfel, în context incluziv, are loc trecerea de la învățarea bazată pe performanțe academice la învățarea bazată pe satisfacerea necesităților, însemnând achiziționarea de valori, atitudini, competențe pentru viața independentă și inserția socio-profesională.

OPTIMIZAREA LECȚIILOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ PRIN EXERCIȚII DE STRETCHING -

studiu de caz

Prof. Rădulescu Raisa-Elena

Școala Gimnazială Nr. 1 Nicolae Bălcescu, Călărași

La nivel gimnazial, elevii trec prin transformări morfo-funcționale semnificative care influențează capacitatea lor de efort. În această etapă, mobilitatea articulară și elasticitatea musculară sunt factori decisivi pentru dezvoltarea armonioasă, prevenirea accidentărilor și asimilarea eficientă a celorlalte calități motrice.

Deși stretching-ul este omniprezent în sportul de performanță, în cadrul lecțiilor de educație fizică din școală el este insuficient valorificat. Acest studiu de caz își propune să evidențieze impactul introducerii sistematice a exercițiilor de stretching asupra elevilor din ciclul gimnazial.

Obiectivele studiului:

- Evaluarea efectelor exercițiilor de stretching asupra mobilității și elasticității musculare;
- Analiza modului în care aceste exerciții influențează desfășurarea lecțiilor de educație fizică;
- Identificarea beneficiilor colaterale: relații interpersonale, disciplină, încrederea elevilor.

Metodologie:

- Subiecți: un grup de elevi de clasa a VI-a, cu nivel motric mediu, fără pregătire sportivă suplimentară.
- Durata: 6 săptămâni.
- Program aplicat: introducerea sistematică a 10–12 minute de stretching în fiecare lecție de educație fizică, atât la început (încălzire), cât și la final (revenire).
- Instrumente de evaluare:
 - Testul aplecării înainte din stând (mobilitatea trunchiului);

- Testul mobilității umerilor cu bastonul;
- Observația directă asupra comportamentului motric și relațiilor interpersonale.

Rezultate obținute:

- Mobilitatea trunchiului: progres de la atingerea podelei cu vârfurile degetelor la plasarea palmelor complet pe sol;
- Mobilitatea umerilor: reducerea distanței între palme de la 30 cm la 12 cm;
- Comportament și relații: elevii au manifestat un interes crescut pentru exercițiile de grup, cooperare mai bună și o implicare mai activă la ore;
- Eficiența lecțiilor: creșterea densității și a volumului de lucru, datorită integrării mai rapide a elevilor în sarcinile motrice.

Discuții și interpretări:

- Introducerea exercițiilor de stretching a demonstrat o îmbunătățire clară a mobilității și elasticității, confirmând ipoteza lucrării.
- Efectele nu au fost doar motrice, ci și psihosociale: elevii au dezvoltat mai multă încredere în propriile capacități, iar relațiile profesor–elev s-au consolidat.
- Importanța dozării și a adaptării exercițiilor este esențială: aplicarea incorectă sau suprasolicitarea poate duce la disconfort și accidentări.

- Rezultatele confirmă concluziile literaturii de specialitate conform cărora mobilitatea începe să scadă începând cu vârsta de 13–14 ani, motiv pentru care intervenția precoce este deosebit de importantă.

Concluzii:

- Stretching-ul reprezintă o metodă sigură și accesibilă pentru optimizarea mobilității articulare și a elasticității musculare la gimnaziu;

Bibliografie:

• Tatiana Dumitru,(2008) Răzvan Dobrescu. Metodica predării gimnasticii în gimnaziu, Editura Pim, Iași

- Poate fi integrat ușor în lecțiile de educație fizică, independent de resursele materiale ale școlii;

- Are beneficii multiple: dezvoltare fizică, prevenirea accidentărilor, disciplină, încredere, relații interpersonale;

- Se recomandă planificarea stretching-ului ca temă distinctă în lecțiile de educație fizică, precum și introducerea unor teste de evaluare periodică a mobilității.

LA CHANSON DANS LA CLASSE DE FLE -

Stude de spécialité

*Professeure Ratea Liana
École Gymnasiale Sămara, Poiana Lacului*

De nos jours, les professeurs de français souhaitent de plus en plus introduire la chanson dans leur salle de classe, car la chanson est ancrée dans la vie. Elle fait autant partie du patrimoine socioculturel d'un pays que ses monuments historiques. La chanson est présente par tout et il arrive parfois qu'on traîne toute une journée dans sa tête une petite phrase musicale qui ne veut pas s'en aller. Il est déjà connu que les domaines d'apprentissage couverts par l'exploitation didactique des chansons sont ceux spécifiques à la formation des capacités de réception d'un message, mais les objectifs pédagogiques doivent être plus généreux. Une chanson peut être sélectionnée pour accompagner la présentation et l'étude d'un élément de grammaire : le futur, le subjonctif, les pronoms personnels, etc. La chanson servira de contexte mémorable, de point de référence qui restera inscrit dans la mémoire auditive, et auquel le professeur peut à tout moment faire appel. Dans la pratique de la

compréhension de l'oral la chanson présente de nombreux atouts : c'est un document authentique, une source d'intérêt et de motivation pour l'élève et un outil facilement disponible. C'est un moyen ludique, motivant et original pour les élèves et leur permet d'avoir accès à la langue française contemporaine, aux cultures francophones et de découvrir le français oral dans toute sa diversité. On peut assigner beaucoup d'objectifs à l'approche globale d'une chanson en classe de langue. En ce qui concerne les propositions méthodologiques concrètes, trois aspects sont notables

a) la chanson est principalement utilisée pour viser l'acquisition des compétences linguistiques et de compréhension. On se focalise donc prioritairement sur le texte afin d'en exploiter les données grammaticales, phonétiques ou thématiques. Le risque est alors de mener une analyse trop essentiellement techniciste de la dimension linguistique sans la relier véritablement au sens du morceau.

b) L'intertextualité est souvent négligée. Il arrive que les références intertextuelles ne soient pas du tout évoquées. On aborde aussi parfois ces références seulement en les signalant, soit en amont (les fiches commencent très souvent par une liste très longue de termes arbitrairement expliqués contenant parfois ces références, sans que celles-ci soient ensuite exploitées), soit prolongement sans lien cohérent.

c) On prête arbitrairement à la chanson la propriété de miroir culturel (et le consensus sur ce point est total). En d'autres termes: parce que ce support est un document authentique, il doit nécessairement refléter la société française. Et le postulat serait valable quelle que soit la chanson choisie. Or, cette dimension de la chanson devrait être abordée à un triple niveau : celui du texte interprété et mis en musique, qui renvoie souvent à des réalités concrètes de la culture française; celui du morceau choisi, de l'objet-chanson, envisagé en tant qu'entité culturelle produite par un artiste déterminé et inscrite dans un contexte de production donc dans une problématique pragmatique; celui enfin de l'interculturel évoqué dans le texte du Cadre Européen Commun de Référence pour les Langues (les échos que ce thème et son traitement particulier peuvent susciter chez l'apprenant non français, la problématique identique ou différente selon le contexte, etc.).

Il convient ici d'appréhender la chanson à la lumière de sa finalité, de l'objectif qui lui est assigné et pour lequel elle a été créée. Composer et diffuser une

chanson consiste à agir sur le destinataire. Il semble donc nécessaire de définir, à un moment donné, l'objectif affiché par la chanson (l'identifier ne signifie cependant pas admettre qu'il est nécessairement atteint, cela relève de l'avis et de l'évaluation) : divertir, faire vendre (la logique économique implique pour tous les artistes cette fonction mais ce qui est une condition importante de survie pour certains devient pour d'autres une logique appliquée méthodiquement en reproduisant des savoir-faire et bien souvent au détriment de la qualité et de l'originalité), inciter à réfléchir ou dénoncer, parodier, faire rire, etc. Il faut aussi se demander si la chanson a été créée pour un public spécifique et identifié. Dernièrement, on peut parler de l'Entrée intertextuelle. Ce processus référentiel peut aussi se retrouver dans des aspects plus extérieurs à l'oeuvre proprement dite : les costumes, les attitudes, le jeu de lumière en concert, etc. Insistons bien sur le fait que l'articulation systémique des trois composantes (texte, musique, voix) occupe une position supérieure: elle est à analyser au sein de chaque entrée. Chaque chanson est un document authentique de langue et de culture qui n'a pas été créée à l'usage de l'apprenant étranger. Elle offre une entrée dans la langue française et tout ce qu'elle véhicule: une façon d'être, de sentir et de réagir au monde. Les chansons permettent de suivre les tendances du français.

Bibliographie

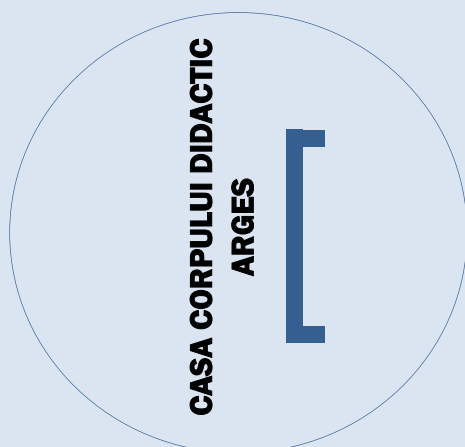
ABRATE, Jayne Halsne, (1983). « Pedagogical applications of the French popular song in the foreign language classroom ». The Modern Language Journal, vol. 67, no 1, pp. 8-12.

ALMARGOT, Gérard, (2001). « On connaît la chanson ». Der fremdsprachliche Unterricht Französisch, nos 35/50, pp. 37-41.

BESNARD, Christine, (1995). « Les contributions de la psychologie cognitive à l'enseignement stratégique des langues secondes au niveau universitaire ». La Revue canadienne des langues vivantes, vol. 51, no 3, pp. 426-443.

CALVET, Louis-Jean, (1980). « Sonorité musicalité : détruire un mythe ». Le français dans le monde, no 150, pp. 16-17.

CALVET, Louis-Jean, Francis Debyser & René Kochmann

PROBLEMELE CARE NE FAC PROBLEME

*Profesor Radu Ana-Maria
Școala Gimnazială Vulpești, Comuna Buzoești*

Problemele din matematică care ne fac probleme sunt cele al căror enunț este interogativ. Aceste probleme ne pun în dificultate pentru că nu ne spun ce trebuie să arătăm. Problemele acestea sunt cele care încep cu “există...?” sau “este următorul număr soluție pentru ecuația...?”, “este posibil ca...?”, “poate fi...?”, nu sunt probleme de tipul “arătați că...”.

Formularea enunțului este foarte importantă. De exemplu: “există triunghiuri în care mijloacele înălțimilor să fie coliniare?” sau, pusă altfel problema, “arătați că există triunghiuri în care mijloacele înălțimilor sunt coliniare”. După cum se poate observa, prima variantă, cea în care enunțul este pus sub formă de întrebare, este mai stimulativă, provoacă imaginația, ne îndeamnă să căutăm, să demonstrăm și pune accentul pe verificare.

Aceste probleme ne ajută să ne folosim logica, intuiția, anticipând, uneori, răspunsul.

Unele probleme necesită contraexemple pentru a argumenta răspunsul nostru. A doua variantă îți “spune” ce trebuie să arăți, îți spune deja că există triunghiuri în care mijloacele înălțimilor sunt coliniare, tu doar trebuie să demonstrezi, nu să te și gândești dacă este posibil să existe un astfel de triunghi.

Problemele de tip întrebări ne stimulează curiozitatea, gândirea, ne ridică dubii în ceea ce privește răspunsul.

Acum să vedem câteva exemple concrete:

1. Există vreodată deosebire între o fracție zecimală periodică, simplă sau mixtă, și un număr irațional?

Acum, ca să putem răspunde, ne gândim ce înseamnă fiecare dintre cele două numere. La o fracție zecimală periodică, simplă sau mixtă, cifrele de după virgulă (zecimalele) sau anumite cifre de după virgulă, se repetă, se succed periodic.

$1,(3)=1,33333\dots$ – fracție zecimală periodică simplă

$0,1(47)=0,1474747\dots$ – fracție zecimală periodică mixtă

Știm că un număr irațional este un număr care are partea zecimală infinită și neperiodică, adică rădăcina pătrată dintr-un număr care nu este pătrat perfect.

$$\sqrt{2} = 1,41421356 \dots$$

$$\sqrt{5} = 2,236067 \dots$$

În concluzie, există deosebire între o fracție zecimală periodică și un număr irațional.

2. Există prisme în care numărul diagonalelor este egal cu numărul muchiilor laterale? Dacă răspunsul este “da”, care sunt acele prisme?

Dacă notăm cu “n” numărul muchiilor laterale ale unei prisme, știm că numărul diagonalelor este egal cu $n(n-3)$. Prima metodă de rezolvare este prin încercări.

De exemplu, pentru $n=3$ (prisma triunghiulară), avem $3(3-3)=0$ diagonale, deci nu ne ajută pentru că prisma triunghiulară nu are diagonale.

Pentru $n=4$ (prisma patrulateră) avem $4(4-3)=4$ diagonale. Deci prisma patrulateră are numărul de muchii laterale egal cu numărul de diagonale.

Pentru $n=6$ (prisma hexagonală), avem $6(6-3)=18$ diagonale. Nu ajută, pentru că $6 \neq 18$.

Aceasta problemă se poate rezolva și altfel, folosind ecuația:

$$n(n-3)=n$$

$$n(n-3)-n=0$$

$$n^2-3n-n=0$$

$$n^2-4n=0$$

$$n(n-4)=0$$

$$n=0 \text{ nu convine}$$

$$n=4, \text{ deci prismele patrulatere.}$$

3. Fie a și b două numere reale. Sunt echivalente următoarele egalități $a+b=2$ și $a^2-b^2+4b=4$?

Vom analiza a doua relație:

$$a^2-b^2+4b=4$$

$$a^2-b^2+4b-4=0$$

$$\text{Această relație se scrie } (a-b+2)(a+b-2)=0$$

Prima relație se scrie $a+b-2=0$, deci cele două egalități nu sunt echivalente.

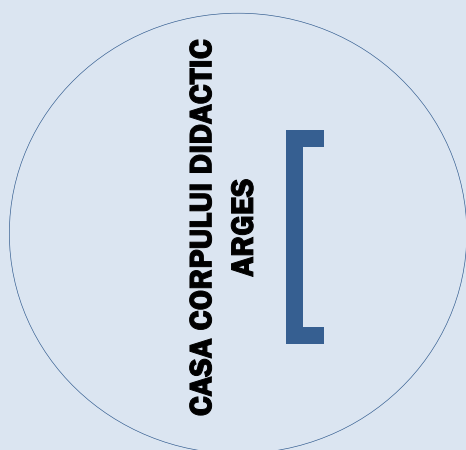
Acestea sunt doar câteva exemple de probleme al căror enunț este scris sub formă de întrebare.

Problemele care ne fac probleme, sunt cele care nu ne spun ce trebuie să demonstrăm ci sunt cele care ne întreabă, în primul rând, dacă există o relație, dacă e posibilă o situație, apoi trebuie să o demonstrăm sau să dăm un răspuns de forma “da” sau “nu”, urmat de un contraexemplu pentru a explica răspunsul nostru.

„Matematica este limba cu care Dumnezeu a scris universul.” Galileo Galilei

Bibliografie:

1. Colecția : Gazeta matematică”
2. Probleme din... probleme, clasele VII-X, Editura Ajus, Pitești 1993

ACTIVITATEA EDUCATOAREI LA GRUPELE COMBinate – PROVOCARI SI

IMPLINIRI

*Tudoreci Mădălina, profesor educație timpurie
Școala Gimnazială „Iordache Păcescu” Coșești*

Grupele combinate ca vârstă se organizează, de regulă, în învățământul preșcolar din mediul rural deoarece numărul de copii preșcolari este mic și este o realitate a învățământului preșcolar din România. Constituirea grupelor combinate reprezintă o excepție în organizarea învățământului preșcolar și reprezintă soluția de a asigura dreptul la educație al copiilor din zonele cu natalitate scăzută. Activitatea desfășurată de educatoare la grupa combinată este una solicitantă dar și provocatoare, predarea trebuie să se concentreze asupra nevoilor de joc, învățare și dezvoltare ale fiecărui copil, în concordanță cu nivelul psihologic individual.

Proiectarea, organizarea și desfășurarea actului didactic într-o grupă combinată necesită din partea educatoarei modificarea practicilor educaționale. Astfel, conținuturile învățării vor fi adaptate nivelului propriu de dezvoltare al copilului, sarcinile didactice propuse vor fi flexibile, variate, presupun rezolvarea unor sarcini în diferite maniere, pornind de la interesele și preocupările copiilor. Adaptarea conținuturilor învățării reprezintă o condiție esențială pentru ca învățarea să aibă sens, demersul didactic necesită particularizarea la nivelul de înțelegere și asimilare al fiecărui preșcolar și având în vedere comportamentele specifice Curriculumului pentru educație timpurie (2019). Ponderea categoriilor de activități la

grupele combinate este diferită în funcție de intervalul de vârstă, educatoarea trebuie să ofere copiilor activități didactice generoase și ținând cont de progresul copiilor.

Avantajele organizării grupelor combinate sunt multiple în ceea ce privește devenirea individuală a copilului precum:

- grupa combinată este un mediu incluziv;
- grupa combinată este un mediu creativ;
- grupa combinată este un mediu favorabil pentru atingerea zonei de proximitate dezvoltare;
- în cadrul grupei combinate, relațiile sociale, dezvoltarea emoțională sunt diversificate.

Copiii dintr-o grupă combinată beneficiază de diversificarea profilurilor individuale ale colegilor, de abilitățile, cunoștințele, modelele comportamentale ale acestora, de un mediu de învățare stimulat.

Există și o serie de limitări în ceea ce privește activitatea organizată în grupe combinate precum:

- surse de informare și oportunități de formare profesională continuă limitată pentru cadrele didactice interesate;
- rezistența la schimbare;
- percepția părinților.

Lipsa exemplelor de bune practici și a cercetărilor în domeniu care să fie emediatizate obligă cadrul didactic la grupei combinate la investigare proprie, la documentare privind

demersul educațional necesare înțelegerii filozofiei învățării în grupa combinată și a identificării manierei eficiente de furnizare a educației,

Rolul cadrului didactic care desfășoară activitatea didactică la grupele combinate se transformă din cel de sursă de distribuire a informațiilor în cel de facilitator al învățării. Prin urmare, rolurile cadrului didactic sunt: de a îndruma, de a stimula, de a negocia responsabilitatea învățării împreună cu preșcolarii și de a crea un mediu cât mai securizant pentru aceștia.

Provocarea actuală pentru oricare profesor pare să fie aceea de a face față eterogenității grupei sau clasei sale. Predarea trebuie să fie concepută astfel încât să răspundă nevoilor specifice fiecărui copil, prin metoda adecvată,

Bibliografie:

Catalano Horațiu, Albulescu Ion – Specificul activităților didactice la grupele combinate, Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar, București, Didactica Publishing House, 2021;

*** Curriculum pentru educația timpurie, aprobat prin OMEN nr.4694/02.08.2019, București;

*** Ghid de bune practici pentru educația timpurie a copiilor între 3-6/7 ani (2008), MECS, București

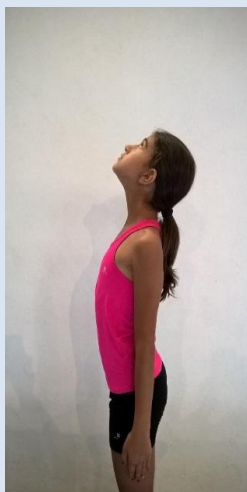
astfel încât cunoștințele să fie asimilate și să aibă sens.

Grupa combinată devine mediu de învățare prolific, stimulativ pentru individ dacă se oferă suportul necesar dezvoltării educabilului în ritmul propriu, conform nevoilor sale, valorificând interesele, aptitudinile, stilurile de învățare, având consecință progresul individual prin raportare la propriile performanțe. Copilul este centrul interesului educatorului, din acest motiv abordările curriculare vor fi diferite față de grupa omogenă, accentul fiind pus pe procesul de învățare și mai puțin pe rezultatul imediat. Mediul educațional invită la acțiune, este familiar preșcolarului, care va fi încurajat să acționeze, să descopere, să exploreze, valorizarea individuală fiind unul dintre avantajele lucrului în grupe de vârstă mixtă.

PROGRAMUL DE DEZVOLTARE A MOBILITĂȚII ARTICULARE ȘI ELASTICITĂȚII MUSCULARE LA GIMNAZIU PENTRU GÂT ȘI ARTICULAȚIILE SCAPULARE

prof. Rădulescu Raisa-Elena

Școala Gimnazială Nr. 1 Nicolae Bălcescu, Călărași

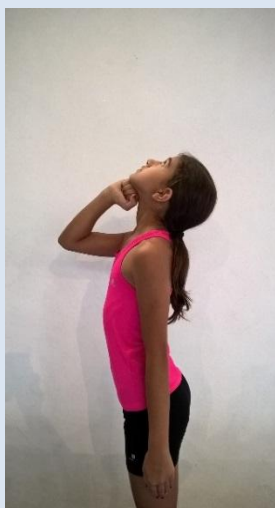
Poziție inițială – stând, brațele pe lângă corp

Poziție intermediară – se apleacă capul în față cu atingerea sternului de către bărbie

Poziție finală – se întoarce ușor capul spre lateral și se menține poziția

Dozare – 4-5x 10 secunde spre fiecare parte menținere

Pauza(relaxare) – 10-15 secunde între serii

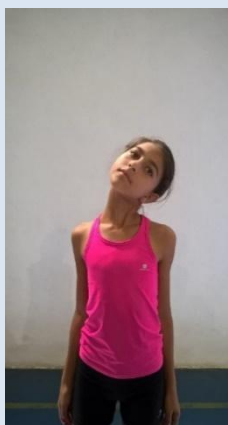
Poziție inițială – stand brațele pe lângă corp

Poziție finală – extensia capului spre înapoi, se menține poziția

Dozare – 4-5x 10 secunde menținere

Pauza(relaxare) – 10-15 secunde între serii

Grupele musculare interesate – splenius, trapez, porțiunea superioară a erectorilor spinali.

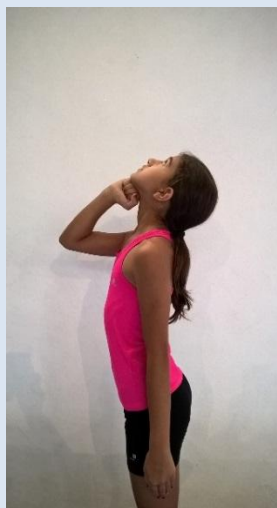
Poziție inițială – stând, brațele pe lângă corp

Poziție finală – înclinarea capului spre lateral, cu menținerea poziției

Dozare – 4-5x 10 secunde de meninere pe fiecare parte

Pauza(relaxare) – 10-15 secunde între serii

Grupele musculare interesate – splenius, sternocleidomastoidieni

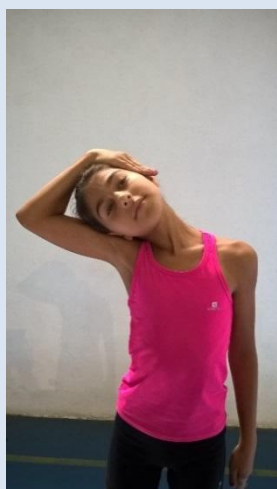
Poziție inițială – stand brațele pe lângă corp

Poziție finală – extensia capului spre înapoi cu împingerea bărbiei de către braț, se menține poziția

Dozare – 4-5x 10 secunde menținere

Pauza(relaxare) – 10-15 secunde între serii

Grupele musculare interesate – splenius, trapez, porțiunea superioară a erectorilor spinali, sternocleidomastoidieni

Poziție inițială – stând brațele pe lângă corp

Poziție finală – înclinarea capului spre lateral cu menținerea capului cu ajutorul brațului spre care se realizează mișcarea, se menține poziția

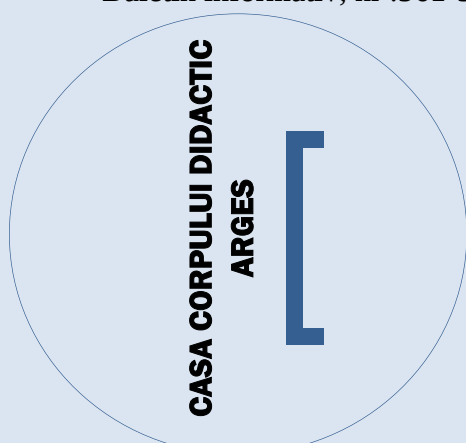
Dozare – 4-5x 10 secunde pe fiecare parte

Pauza(relaxare) – 10-15 secunde între serii

Grupele musculare interesate – splenius, sternocleidomastoidieni

Bibliografie:

1. Dragnea A., Bota A. (1999) – Teoria activităților motrice, București, Editura Didactică și Pedagogică.
2. Tatiana Dumitru,(2008) Răzvan Dobrescu. Metodica predării gimnasticii în gimnaziu, Editura Pim, Iași
3. Niculescu M., Mateescu A., Crețu M., Trăilă H. (2006) – Bazele științifice și aplicative ale pregătirii musculare, Craiova, Editura Universitaria.
4. Solveborn S(1998), Stretching. Antrenament pentru dezvoltarea mobilității și de întindere, București.
5. Stretching,2002,Ministerul tineretului și sportului-Institutul național pentru cercetare pentru sport, Buletin informativ, nr .561-562 iunie-iulie 2002

STAGIILE DE PRACTICĂ – PUNTEA DINTRE EDUCAȚIE ȘI MEDIUL DE AFACERI!

*Aldea Floricica, professor
Liceul Tehnologic Astra, Pitesti*

Liceul Tehnologic Astra Pitești, este beneficiarul Proiectului cu titlul,, Competențe profesionale prin stagii de pregătire practică - COMP PROF ASTRA". Proiectul se va desfășura pe o durată de 24 luni. Perioada de desfășurare este 02 decembrie 2024 - finalizare 30 noiembrie 2026. Proiectul are Cod SMYS 305959 finanțat din Fonduri europene, în cadrul Programului Operațional Educație și Ocupare. Modulele studiate în stagiile de practică ajută elevii să participe alături de agenții economici la problemele din producție și la găsirea unor soluții de rezolvare a acestora, să lucreze cu resurse reale, cu parteneri reali, realizând în felul acesta tranziția de la școală la locul de muncă.

Competențele cheie vizate de calificările descrise prin standardele de pregătire profesională, sunt integrate în unitățile de rezultate ale învățării tehnice generale și specializate, pentru fiecare unitate de rezultate ale învățării, conform fiecărei calificări profesionale.

A fi competent înseamnă:

- a aplica cunoștințe de specialitate
- a folosi deprinderi specifice
- a analiza și a lua decizii
- a fi creativ
- a lucra cu alții ca membru al unei echipe
- a comunica eficient
- a te adapta la mediul de muncă specific
- a face față situațiilor neprevăzute.

Atitudinea față de muncă a elevilor urmarește:

- Colaborarea cu membrii echipei de lucru, în scopul îndeplinirii sarcinilor de la locul de muncă.
- Efectuarea muncii în echipă respectându-se raporturile ierarhice, operative și funcționale
- Asumarea inițiativei în rezolvarea unor probleme.
- Asumarea responsabilității pentru calitatea lucrărilor efectuate de către executant.
- Respectarea normelor de protecția și securitatea muncii specifice.
- Comunicarea activă în cadrul echipei indiferent de structura etnică a grupului.

Aspecte din stagiile de practică a elevilor Liceului Tehnologic Astra, participanți în Grupul țintă al Proiectului cu ID 305959 cu titlul „Competențe profesionale prin stagii de pregătire practică a elevilor din Liceul Tehnologic Astra - COMP-PROF- ASTRA”.

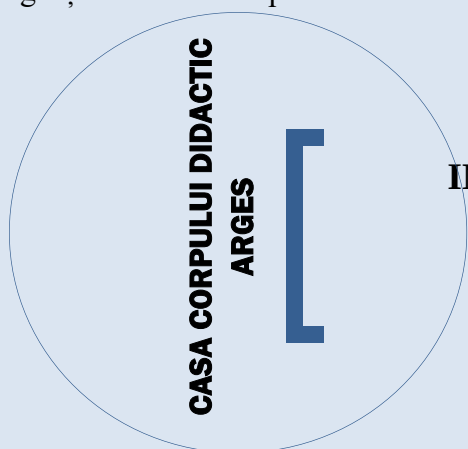
Creșterea accesului la oportunități educaționale și profesionale pentru elevii din învățământul tehnologic și profesional, dezvoltarea competențelor socio-emoționale și consolidarea motivației pentru continuarea studiilor, are impact direct în reducerea abandonului școlar.

Prin intervențiile pe care le vizează, proiectul răspunde nevoilor specifice ale grupului țintă și contribuie la realizarea obiectivelor strategiilor și politicilor naționale în domeniul educației și formării profesionale.

Transferabilitatea rezultatelor proiectului și în alte unități de învățământ se va efectua, în cadrul cercurilor pedagogice de specialitate, a întâlnirilor de lucru a profesorilor de specialitate din județ și va avea ca scop diseminarea rezultatelor proiectului și valorizarea acestora după finalizarea lui.

Sperăm ca prezentarea rezultatelor și a impactului proiectului să trezească interes, să constatăm cu toții cei interesați, o creștere a interesului și a gradului de utilizare a produselor și rezultatelor proiectului, pentru a realiza transferabilitatea rezultatelor acestora și pentru alte categorii de beneficiari, cu precădere din rândul agenților economici parteneri.

STUDIUL ASUPRA IMPORTANȚEI INSTRUMENTELOR DIGITALE ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

*Prof. Constantin Petruța-Filofteia
Școala Gimnazială Păduroiu, Poiana Lacului*

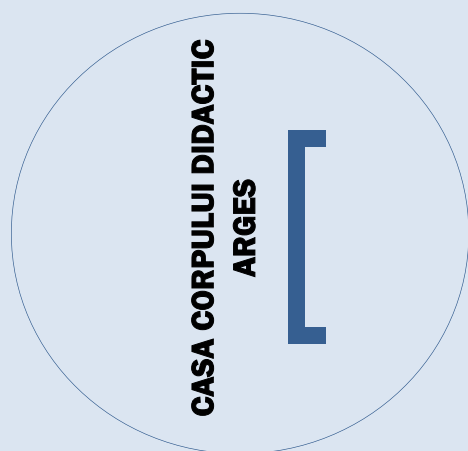
Instrumentele digitale joacă un rol important în procesul de predare-învățare-evaluare deoarece acestea organizează și dirijează cunoașterea de către elevi și asigură elaborarea de noi cunoștințe. De asemenea, constituie instrumentul ce face posibilă menținerea relației elevului cu conținutul de asimilat, contribuind în aceeași măsură la mijlocirea relației dintre obiectivele didactice și rezultatele vizate în ceea ce privește procesul didactic. Pentru a atinge obiectivele, instrumentele digitale vin atât în sprijinul copiilor pentru a-i ajuta cum să învețe, cât și în sprijinul profesorului pentru a-l ghida cum să predea. Un alt rol este acela de a stârni curiozitatea, interesul și dorința elevilor de a cunoaște cât mai multe lucruri.

Pentru a asigura o educație eficientă și adecvată au fost introduse instrumentele digitale. Dacă metodele tradiționale duc la dezvoltarea memoriei, a comunicării și a lucrului în echipă, elevii învățând să fie disciplinați, să aplice cunoștințe în contexte noi având o gândire logică

și creativă care să le permită să facă conexiuni între diferite noțiuni, cele moderne care presupun utilizarea instrumentelor digitale vin în completarea metodelor tradiționale. Ele stimulează învățarea și dezvoltarea personală, favorizează schimbul de idei, de experiențe și de cunoștințe. Totodată, elevii participă activ și sunt încurajați să interacționeze. Tipic metodelor moderne, digitale și interactive este faptul că formează deprinderi, înlesnesc învățarea într-un ritm propriu, promovează colaborarea, într-ajutorarea și nu competiția, sunt captivante și pot fi abordate din perspectiva variatelor stiluri de învățare. Prin intermediul unor astfel de metode, profesorul îi poate ajuta pe elevi să rezolve anumite probleme, oferindu-le ocazia de a-și exprima punctul de vedere. Tot el este cel care lansează instrumentele digitale și le explică copiilor, elaborând materialele didactice și prezentând scopurile învățării, fiind un fin observator în timpul desfășurării activităților pentru a putea acorda un feedback corect elevilor.

În zilele noastre, calculatorul a devenit un instrument indispensabil, specific erei moderne, fiind utilizat în procesul de predare-învățare-evaluare de către cadrele didactice cu scopul de a stabili strategii de lucru cu elevii și de a le oferi acestora posibilitatea de a ajunge la informații mult mai ușor, prin intermediul sistemelor informatice care conferă accesibilitate, facilitând prezentarea celor ce se cer a fi învățate. Calculatorul îi ajută pe copii să beneficieze de o educație continuă, capabilă să-i pregătească pentru orice context social, ghidându-i în a învăța prin descoperire pentru a-și forma și dezvolta abilitățile cognitive. Este adevărat că tehnologia și calculatorul nu pot înlocui cadrul didactic prin intermediul lecțiilor interactive, întrucât

profesorul va rămâne întotdeauna o prezență activă, vie în comunicarea și relația pe care o stabilește cu elevii săi, calculatorul nefiind altceva decât un mijloc auxiliar folosit de profesor în cadrul orelor pentru a completa anumite informații sau pentru a furniza modalități de rezolvare a exercițiilor după ce conținuturile lecției au fost predate. Important este ca acest instrument să fie folosit astfel încât să aducă un plus, o îmbunătățire calitativă a procesului instructiv-educativ. El trebuie să conducă spre achiziționarea unor cunoștințe noi și să formeze la copil anumite deprinderi care să-i asigure adaptarea într-o societate aflată în deplină evoluție.

SPECIFICUL RECEPTĂRII TEXTULUI EPIC ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR - Studiu de specialitate

*Prof. inv. primar, Scărlătescu Nicoleta
Școala Gimnazială Petre Badea Negrași*

Literatura ca ramură a artei reprezintă obiectul investigării didactico-metodice, o viziune modernă pentru procesul restructurării însușirii de către elev a specificului literaturii. În acest context problematic, apare firesc întrebarea: cu ce trebuie să se ocupe metodică literaturii în școală: cu predarea sau cu receptarea literaturii? Prin predare se înțelege, în general, emiterea de informații despre o anumită realitate, proces în care emițătorul deține un rol activ, iar cel ce ascultă un rol pasiv. În cazul predării unei opere literare, este vorba despre transmiterea unor impresii sau judecăți critice ale emițătorului cu dorința de a fi învățate de elevi ca unicele interpretări posibile, ceea ce este iarăși un nonsens. O metodică modernă a însușirii limbajului specific al literaturii trebuie să se ocupe de procesul receptării artistice a operelor, de metodele, procedeele și mijloacele specifice ale acestui proces, de înlesnirea contactului direct al elevului cu opera literară.

Susținând ideea introducerii elevilor din ciclul primar în analiza textelor de citire în funcție de diversitatea lor, de apartenența lor la un anumit gen sau specie literară, nu se are în vedere

renunțarea la metodele specifice lecțiilor de citire în ciclul primar. Lectura explicativă rămâne metoda care poate asigura atât dezvăluirea mesajului unui text, cât și familiarizarea elevilor cu instrumente ale muncii cu cartea. Componentele lecturii explicative oferă resurse multiple de valorificare deplină a conținutului unui text de citire, indiferent de genul sau specia din care face parte. Ceea ce apare deosebit va fi ponderea pe care o va avea, în efectuarea analizei textului, fiecare din elementele componente ale lecturii explicative.

Metodologia modernă a receptării optime a unui text epic trebuie să țină seama de principiul tratării diferențiate a textelor, de principiul analizei simultane a relației dintre conținut și expresie, de principiul participării active, conștiente și creatoare a elevului, toate acestea ducând la o viziune analitică și sintetică a operei literare.

Pornind de la aceste considerente teoretice și metodice în același timp, în cercetarea întreprinsă am pornit de la următoarea ipoteză: dacă în cadrul orei de Limba și literatura română se vor lucra intensiv texte narative, aplicând oră de oră teste formative și utilizând în mod creator lectura explicativă, se va îmbunătăți în mod real capacitatea de receptare activă a textelor epice.

Faptul că elevii mici pot descoperi diferite semnificații ale situațiilor prezentate impune să organizăm, pornind de la alcătuirea planului de idei, de interpretare a faptelor, de cunoaștere a personajelor prin acțiunile lor, de reliefare a plusului pe care îl aduc mijloacele artistice pe linia realizării și transmiterii mesajului. Toate acestea constituie sarcini de bază pentru receptarea eficientă a textului epic.

Pentru realizarea cercetării am folosit următoarele metode: observația, conversația, metoda analizei produselor activității și cercetării documentelor, metoda testelor.

Pentru a verifica eficacitatea demersului metodic folosit în munca instructiv-educativă cu scopul de a recepta optim textul epic la vârsta școlară mică s-a procedat la o comparație a rezultatelor obținute de eșantionul experimental cu cele obținute de eșantionul de control. Clasa experimentală este formată din 12 elevi, iar clasa de control este formată din 14 de elevi, cele două colective fiind alcătuite din copii cu o dezvoltare intelectuală eterogenă.

Experimentul s-a desfășurat în trei etape: etapa inițială, constatativă; etapa formativ-ameliorativă și etapa finală. Eșantionul de control (clasa de control) s-a ales din aceeași unitate de învățământ, cu elevi având aproximativ același nivel de pregătire intelectuală ca cel al elevilor din clasa experimentală. Aplicarea testelor la cele două eșantioane s-a desfășurat în aceeași etapă a perioadei de studiu, au cuprins probe gradate ca dificultate prin care s-au verificat cunoștințele și competențele elevilor în ceea ce privește receptarea cu succes a unui text epic și au fost evaluate după aceeași descriptori de performanță și de către același cadru didactic.

Etapă inițială, constatativă

În această etapă am aplicat un test de evaluare inițială la clasa a III-a, pentru a se stabili nivelul de pregătire al elevilor.

Elevii de la cele două clase au fost puși în aceleași condiții de lucru: au fost testați în aceeași zi, la aceeași oră, li s-a acordat același timp necesar rezolvării sarcinilor de lucru, nu li s-au dat indicații.

În etapa inițială, constatativă rezultatele au indicat că elevii ambelor clase au nivele asemănătoare de pregătire.

Etapă formativ-ameliorativă

În această etapă, la clasa de control lecțiile ce aveau ca subiect un text epic s-au desfășurat în mod obișnuit, iar la clasa experimentală s-a lucrat intens textul epic, s-a folosit în mod creator lectura explicativă și alte metode activ-participative, jocuri didactice, metode moderne, interactive care să asigure o învățare eficientă și un progres real al nivelului cunoștințelor.

La lecțiile de literatură în care se studia un text epic, indiferent de specia căreia îi aparținea, am aplicat teste de evaluare formativă în mod periodic, la majoritatea textelor studiate și la alte texte epice, din afara manualului, pe care le studiasem anterior cu elevii, folosind în mod creator lectura explicativă și alte metode activ-participative. Aceste texte și rezultatele lor mi-au permis cunoașterea imediată a greșelilor, a dificultăților de învățare ale elevilor, îndreptarea și eliminarea lor din mers prin îmbunătățirea demersului metodic și a calității metodologiei aplicate.

Etapă finală

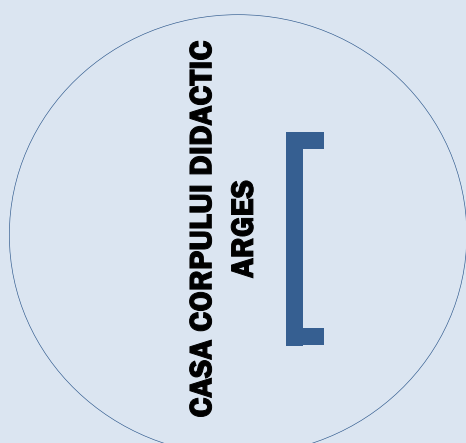
În această etapă am propus celor două eșantioane (clasa de control și clasa experimentală) același test de evaluare sumativă aplicat în condiții similare; am înregistrat și prelucrat rezultatele obținute în vederea confirmării sau infirmării progresului prin raportarea la testul inițial și la obiectivele stabilite în desfășurarea cercetării.

Concluzii:

Comparând rezultatele la probele date, se constată că performanțele elevilor clasei experimentale sunt superioare celor ale elevilor clasei de control, care la începutul perioadei aveau aproximativ același nivel de pregătire în ceea ce privește receptarea textului epic. Lucrul acesta dovedește faptul că aplicând în activitatea instructiv-educativă un demers metodic bazat pe folosirea în mod creator a lecturii explicative în ceea ce privește receptarea textului epic în școala primară, folosirea unui complex de metode activ-participative și interactive precum și aplicarea intensivă a unui set de teste formative specifice fiecărei specii a genului epic, se vor obține progrese reale în ceea ce privește capacitatea micilor școlari de a recepta eficient și corect mesajul fiecărui text în parte.

Bibliografie:

1. Alexandru Gheorghe, *Metodica predării teoriei literare la ciclul primar*, clasele a III-a și a IV-a, Craiova, Ed. Gh. Alexandru, 2004;
2. Gherghina Dumitru (coord.), *Limba și literatura română. Comunicare elaborată*, Craiova, Ed. Didactica Nova, 2003, pag. 162-200;
3. Nicolescu Estera, *Didactica limbii și literaturii române pentru învățământul primar*, Bacău, Ed. Egal, . 2003, pag. 108-132;
4. Nuță Silvia, *Metodica predării limbii române în clasele primare*, vol. I, Ed. Aramis, 2000, pag. 120-164;

STUDIU-IMPORTANȚA LECTURII ÎN EDUCAREA ELEVILOR

*Prof. înv. primar Chirca Camelia Florina
Școala Gimnazială „Vintilă Brătianu”, Ștefănești*

Una dintre cerințele învățământului modern este aceea a formării la elevi a deprinderilor de studiu individual și de muncă independentă, a capacității de a gândi creator, de a soluționa individual sau prin conlucrare multitudinea de probleme cu care se confruntă în anii de școală.

La vârsta școlară, lectura are un rol hotărâtor în îmbogățirea și dezvoltarea cunoștințelor elevilor, în formarea gustului pentru citit, în cultivarea și îmbogățirea limbajului prin formarea și dezvoltarea unui vocabular adecvat.

Cartea este un mister după care se ascund mii și mii de cunoștințe ce le destăinuie pe zi ce trece. Cartea ghidează tinerii cititori să găsească, să înțeleagă și să aprecieze frumusețea limbii române și a creațiilor literare, dobândind cunoștințe generale pentru a înțelege și descifra misterele vieții, făcând conexiuni între aspecte ale vieții și creații scrise.

Pe lângă satisfacțiile pe care le aduce orice fapt inedit, a citi o carte înseamnă un prilej unic de reflecție; ea îndeamnă la introspecție, angajează valori formativ-educative care-și pun amprenta asupra întregului comportament al cititorului. Din aceste motive, cititul reprezintă unul dintre cele mai de preț instrumente ale activității intelectuale. El ar trebui să figureze printre cele mai răspândite și intense activități ale omului contemporan, nevoit să facă față unei adaptări dinamice la cerințele mereu noi ale societății.

Prin aspectele cognitive, educative și formative, lectura devine un mecanism esențial care pune în mișcare: creativitatea gândirii, interesul și dragostea pentru cunoaștere, spiritul de observație și investigație, latura sensibilă a personalității copilului.

Beneficiile pe care le aduce lectura:

- cititul îmbogățește vocabularul;
- lectura lărgeste orizonturile;
- cititul face bine sufletului și psihicului;
- lectura îmbogățește cultura generală;
- cititul face viața mai ușoară și mai frumoasă;
- lectura educă și disciplinează;
- cititul te ajută să cunoști viața;
- cărțile formează;
- lectura înseamnă bogăție.

Trezirea interesului și a gustului pentru lectură implică pentru școală o responsabilitate incontestabilă. Lectura literară pune la dispoziția copilului cunoștințe despre mediul înconjurător, despre

viața oamenilor și a animalelor, despre trecutul istoric al poporului, despre muncă și profesii, educație cultural-artistică și moral-religioasă.

De aceea, încă din clasele primare este necesar să cunoaștem ce și cât citesc copiii, respectând particularitățile lor de vârstă. Micii cititori trebuie inițiați și deprinși cât mai de timpuriu cu utilizarea concomitentă a cărții și a mijloacelor moderne audiovizuale, ca premisă

esențială a unei învățări/învățături eficiente. Din partea factorilor educativi este nevoie de răbdare, perseverență, voință, precum și de modelul propriu.

Copiii pot citi atât creațiile literare dedicate lor, cât și altele care, prin problematică, frumusețea limbii și mesaj, îi interesează deopotrivă și pe adulți. Marea varietate a creațiilor artistice aparținând unor genuri și specii literare diferite, care se integrează în sfera literaturii pentru copii, evidențiază receptivitatea copiilor față de frumos, dorința lor de cunoaștere.

Dintre creațiile literare în proză, basmele și poveștile au rămas de-a lungul veacurilor operele cele mai îndrăgite de copii, începând din primii ani ai copilăriei și până aproape de adolescență. Valoarea instructiv-educativă a basmelor este deosebită. Ele aduc o prețioasă contribuție la dezvoltarea proceselor de cunoaștere, a proceselor afective, la formarea trăsăturilor de voință și caracter, la formarea personalității copiilor.

Alegerea cărților potrivite este doar un prim pas. Al doilea pas, și tot atât de important, este deprinderea lecturii, obținerea eficienței ei maxime în urma citirii unei cărți.

Lectura necesită nu numai îndrumare, ci și control. Sondajul în lectura particulară trebuie să constituie o cerință obligatorie, manifestată în cadrul verificării cunoștințelor elevilor. Controlul lecturii elevilor trebuie să fie o activitate permanentă a învățătoarei, spre a preveni comoditatea, efectuarea unei lecturi facile, superficialitatea, neglijarea cărților.

Pentru evaluarea lecturii, în funcție de scopul urmărit, se vor putea parcurge următoarele modalități:

- verificarea caietelor de lectură suplimentară sau a fișelor de lectură se face periodic, iar corectarea acestora oferă indicii despre ce citește elevul, ce reține din ceea ce citește, cum înregistrează informațiile, cum selectează date și personaje semnificative;
- corectarea acestor caiete/fișe este urmată de analiza concluziilor în fața întregii clase, cu prezentarea aspectelor pozitive și negative;
- convorbirile cu clasa și individual despre lecturile elevilor sunt foarte utile, deoarece oferă informații cât mai multe și cât mai precise asupra materialului citit, elevii beneficiind și de întrebările ajutătoare ale cadrului didactic;
- controlul fișelor de cititor de la bibliotecă ajută cadrul didactic să vadă cât de preocupați sunt elevii pentru lectura suplimentară, ce și cât citesc, ce preferințe au.

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. Lectura este un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj. Lectura elevilor este un act intelectual esențial, care trebuie îndrumat și supravegheat de școală și familie.

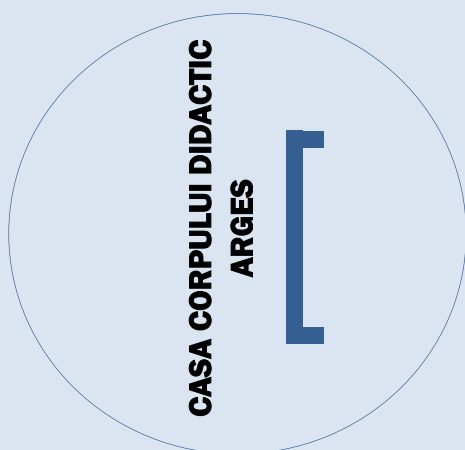
„Cartea este un ospăț al gândurilor la care oricine este poftit.” Dacă vom ști să trezim interesul elevilor noștri pentru citit, dacă vom îndruma, verifica și stimula în acest scop, vom crește generații care vor simți o „sete” permanentă pentru citit, pentru cunoaștere, pentru lărgirea orizontului lor cultural, ceea

ce se va răsfrânge pozitiv asupra vieții și activității lor, căci, așa cum spunea Miron Costin: „Nu e alta mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă decât cetitul cărților”.

Concluzia e că...„suntem ceea ce citim”. Dacă însă nu citim, ce suntem?

Bibliografie:

Prof. drd. Cristina STAN, Școala Gimnazială C. Giurescu, Chiojdu, Buzău, Importanța lecturii în instruirea și educarea elevilor, Revista națională de știință, educație și cultură Tribuna Învățământului

SIMBOLISTICA NATURII ÎN CREAȚIA ARTISTICĂ JUVENILĂ

Prof. Vasilescu Sofia
Clubul Copiilor Costești, Argeș

Experiența
didactică,
concretizată

într-un studiu de specialitate, sublimează exhaustiv o vastă problemă educativă, având central educabilul, la vârsta tuturor posibilităților și natura, mediul universal, agregat format la primii zori ai vieții până la stadiul comprehensiv al civilizației universale. În context, tema aleasă îmbracă educativ mai multe domenii referențiale, al căror element comun este reprezentat de creația liberă, imaginativă, de sorginte artistică, izvorâtă din îmbinarea cogniției empirice, cu setea de cunoaștere specifică vârstei. Lucrarea de față analizează integrarea motivelor tradiționale inspirate din natură în

reprezentările concrete ale manifestărilor creative ale copiilor din ciclul preșcolar și primar cu prilejul unor evenimente didactice, cu caracter repetitiv, desfășurate pe un orizont de timp, care surprinde evoluția mai multor cicluri de pregătire extrașcolară, subliniind relevanța acestora în procesul educațional extracurricular. Studiul examinează impactul estetic și didactic al elementelor tradiționale în demersul artistic juvenil, evidențiind rolul acestora în dezvoltarea creativității și în consolidarea identității culturale. Printr-o abordare interdisciplinară, lucrarea evidențiază contribuția activităților extrașcolare la formarea unei sensibilități artistice și ecologice în rândul copiilor de la cea mai fragedă vârstă.

I. Motive tradiționale în reprezentările despre natură. Simbolistica naturii reprezintă un domeniu vast, care îmbină elemente estetice și culturale, oferind un mijloc expresiv de explorare a identității și a relației omului cu natura. Integrarea motivelor tradiționale în reprezentările artistice nu doar că valorifică patrimoniul cultural, ci și stimulează imaginația și creativitatea copiilor. Educația extrașcolară în ciclul primar joacă un rol crucial în acest demers, facilitând accesul elevilor la experiențe artistice, care depășesc cadrul formal al curriculumului.

I.1 Definirea și clasificarea motivelor tradiționale. Motivele tradiționale reprezintă forme ornamentale și simboluri transmise din generație în generație, având un rol important în conservarea identității culturale. În domeniul artistic, aceste motive

sunt utilizate pentru a conferi profunzime și expresivitate creațiilor inspirate din natură. Principalele tipuri de motive includ:

Motive vegetale (flori stilizate, frunze, vrejuri, etc)

Motive zoomorfe (reprezentări de păsări, animale, insecte, etc)

Motive cosmice (soarele, luna, stelele)

Motive geometrice (zigzaguri, spirale, romburi)

I.2. Semnificația motivelor tradiționale în reprezentările naturale. Elementele tradiționale prezintă o bogată simbolistică, reflectând relația dintre om și natură. Spre exemplu, floarea-soarelui semnifică vitalitate și regenerare, în timp ce pasărea este adesea asociată cu libertatea și sufletul.

I.3. Influența artei populare asupra reprezentărilor artistice juvenile. Artiștii în devenire nu ezită să utilizeze motivele tradiționale în creațiile lor, reinterpretându-le în contexte moderne. În educația artistică a copiilor, aceste elemente oferă oportunități de învățare despre istoria artei și despre semnificația simbolurilor vizuale.

II. Implicațiile reprezentărilor analizate. Educația extrașcolară oferă un cadru flexibil pentru

explorarea creativității artistice din sfera vizuală, permițând copiilor să se exprime original și complex prin activități interactive. Atelierele de creație: desen, pictură, colaj, obiecte și machete stimulează gândirea critică și dezvoltă abilități tehnice specifice.

II.1. Programe și metode didactice pentru promovarea reprezentărilor studiate. Activitățile extrașcolare din domeniul artelor vizuale includ:

Ateliere tematice despre simbolurile tradiționale

Proiecte interdisciplinare (legătura dintre artă, istorie și etnografie)

Vizite la muzee și expoziții de artă populară

Concursuri de creație artistică

II.2. Impactul activităților artistice asupra copiilor. Participarea la activități extrașcolare artistice contribuie la dezvoltarea creativității, sensibilității estetice și a identității culturale. Copiii devin mai conștienți de importanța păstrării tradițiilor și își dezvoltă o conexiune mai profundă cu natura. Pentru a ilustra aplicabilitatea teoretică a conceptelor analizate, elevii din ciclul primar au fost implicați în activități de explorare a motivelor tradiționale românești, rezultatele evidențiind o îmbunătățire semnificativă a creativității și a înțelegerii valorilor culturale. Activitățile extrașcolare din cadrul cluburilor copiilor stimulează această formă de expresie artistică, permițând copiilor să exploreze diverse tehnici și teme vizuale. În mod recurent, copiii aleg anumite motive tradiționale pentru reprezentările lor artistice, multe dintre acestea având rădăcini adânci în cultura populară. Am surprins în cadrul studiului de față cele mai frecvente motive și reprezentări tradiționale ale naturii care apar creația juvenilă punând accent pe modul în care ele reflectă atât mediul înconjurător, cât și influențele culturale.

II.3. Analiza frecvenței reprezentărilor. Cele mai frecvente reprezentări ale naturii în contextul studiat au legătură cu lumea florilor, motivele florale fiind preponderente în majoritatea creațiilor analizate.

Simbolistică și semnificație: elemente din natură, estetic complexe și complete, care sunt asociate cu frumusețea, parfumul, rezistența și ciclicitatea anotimpurilor. Florile pot fi ușor de recunoscut și de reprodus, fiind adesea folosite pentru a exprima emoție, empatie, încredere și speranță.

Motivele utilizării frecvente: simbol al frumuseții și al renașterii naturii, florile sunt asociate cu primăvara și cu sentimentele de bucurie și speranță; Formele relativ simetrice le fac

ușor de reprodus. Copiii sunt expuși la imaginea acestora încă din primii ani de școală, aceasta fiind folosită în manuale și materiale educaționale. Sunt cel mai adesea incluse în colaje și proiecte artistice dedicate primăverii, verii, copilăriei, jocului și bucuriei.

O altă reprezentare care, după motivul floral, apare cel mai frecvent este soarele cu raze. Este interesant de remarcat că motivul acesta apare cel mai frecvent în peisaje, reprezentări complexe, machete ale cadrului natural de ansamblu,

care, în absența lui, pierde mult din semnificația și încărcătura informațională de transmis

Simbolică și semnificație: soarele este un simbol universal al vieții, energiei și căldurii, este adesea reprezentat cu un chip zâmbitor și cu raze lungi, subliniind optimismul și pozitivitatea.

Motivele utilizării frecvente: simbol al zilei și al veseliei, este ușor de realizat, chiar și pentru cei mai mici copii, apare frecvent în peisaje, fiind un element central al compozițiilor vizuale.

III. Concluzii. Integrarea motivelor tradiționale în reprezentările despre natură în cadrul educației extrașcolare din ciclul primar reprezintă o modalitate eficientă de cultivare a sensibilității artistice și de promovare a identității culturale. Activitățile artistice extrașcolare contribuie nu doar la dezvoltarea competențelor estetice, ci și la formarea unei conștiințe ecologice și patrimoniale în rândul copiilor. Utilitatea intrinsecă a studiului de față constă în jalonarea, pe baza experienței acumulate, unui parcurs de stimulare a creativității educabilului printr-o ofertă tentantă încă de la primii pași în domeniu, creând premisele unei receptivități solide pe tot parcursul educațional.

Bibliografie

Bădescu, A. (2018). Simboluri și semnificații în arta populară românească. Editura Universitară.

Dăncilă, L. (2020). Educația artistică în învățământul primar: Metode și aplicații. Editura Didactică și Pedagogică.

Manolescu, R. (2019). Tradiție și modernitate în arta decorativă contemporană. Editura Artis.

Stănculescu, M. (2021). Pedagogia creativității: Modele și strategii în educația extrascolară. Editura Academica.

Revista Catedra - editie online

Redacția revistei CATEDRA

Coordonator revistă:

Prof. Ana BADEA, director CCD Argeș

Membrii colectivului de redacție:

Valentina Marilena ANDRONE, informatician CCD Argeș

Mirela Mariana ȘUFARIU, bibliotecar CCD Argeș

Georgeta TOMA, profesor metodist CCD Argeș

Mihaela CRIVAC, profesor metodist CCD Argeș

Maria Magdalena ANGHEL, profesor metodist CCD Argeș

Floarea BÂRLOGEANU, profesor metodist CCD Argeș

Cristiana NANIA, administrator financiar CCD Argeș

Cristian CAZAN, administrator de patrimoniu CCD Argeș

Design și machetare:

Inf. Valentina Marilena ANDRONE

Coperta:

Bibl. Mirela Mariana ȘUFARIU

*Responsabilitatea asupra conținutului articolelor și a dreptului de publicare
a fotografiilor revine în exclusivitate autorilor!*